

سيبهره كانى جهنگ

شاخه وان برايم عهبدوئلا

ناوى كتيب: سيبهره كانى جهنگ

نووسينى: شاخه وان برايم عهبدوئلا

نه خشه سازى ناوه پروك: محمد فيصل زهنگه نه

نه خشه سازى بهرگ: ئامانج ئهمين

بيت چنين: نووسهر

چاپ: بهرپوه بهرايه تى چاپخانه ي روشنيرى - ههولير / ۲۰۱۲

له بهرپوه بهرايه تى گشتى كتيبخانه گشتييه كان

ژماره ي سپاردنى (۸۶۲) سالى (۲۰۱۲) ي پيدراوه

۲۰۱۲

پېرلست

- * دووباره بوونه وهی یاده وهرییه کی خه مناك ۵
- * خرۆشان ۱۳
- * چیژی نیوه رۆیه ك ۵۱
- * تراژیدیای شه ویک ۵۷
- * ده مه ته قیی نیو هوتیله كان ۶۵
- * سیبهره كانی جهنگ ۸۳
- * کتیبه كان ده سووتین ۹۱
- * باران به خوړ ده باری ۹۹
- * مردنی مؤمه كان ۱۰۵
- * جهنگ ۱۱۱
- * له و دیوی په نجره که یه وه تارماییه ك دیاره ۱۱۷
- * تراژیدیای نه نگوستیله یه ك ۱۲۱

پیشکاه شه

به و دایکانه ی که تا کو نیستاکه ش چاوه ریی گه رانه وهی

کورپه کانیانن له به ره کانی جهنگدا

دووباره بوونه وهی
یاده وه رییه کی خه مناک

به هۆی چیری و تیکئالانی درهختهکانی نیو گوندهکه، چه ند خانوویکی که م دهکه ویتته بهرچا، جگه له دهنگی سهگ و شوپ بوونهوهی ئاوی جوگه لهکان، هیچ شتیکی دیکه نابیستریت، جار جار ههش له نیو بویشایی پهنجهی درهختهکاندا، یه کیک به خۆی و فانۆسیکه وه دهردهکه ویت و دواي چه ند چرکه یهک، ئیدی بزر ده بیته.

به فر، نهرم نهرم ده باریت، گه لای درهخت و هه وره بان و خانووی هه ندی له ماله کان داده پو شیت.

خورشید به نیو بارینی به فرهکاندا ههنگاو ده هاویت، جار جار ههش ئاو پیکی دواوهی خۆی ده داته وه، دهستی له گیرفانهکانی دهرده هینیت، کلۆ به فرهکانی سه ر قژی و رووخساری ده ته کینیت و ریگه که ده گریته وه بهر، که سیک له دوور ئه وه وه، به فانۆسیکه وه به ره و رووی دیت، ههست به ترس و نیگه رانی دهکات، دواتر خۆی له ژیر درهختیکدا ههشار ده دات، فانۆسه که هیدی هیدی نزیکی ده بیته وه، به دووری یهک ههنگاو له به رده می خورشیددا فانۆسه که ی لئ ده کوژیتته وه، خورشیدیش زیاتر ده چیتته نیو ترسه وه.

هه ندی ته ماشای دهکات، ئینجا ده زانیته که قادری پاسه وانی خویندنگه ی گونده که یه .

قادری پاسه وان دووباره فانۆسه که داده گیرسینیتته وه ده پروات.

خورشید به نهین ته ماشای دهکات، تاکو له نیو بویشایی درهختهکاندا بزر ده بیته، دواتر ئه ویش ده پروات، به هۆی بارینی به فره وه نیو کۆلانه دارینه که سپی ده چیتته وه، چه ند که سیک به ئاراسته ی ئه و رووبه پرووی دین و نزیکی ده بنه وه، ئه ویش به هه مان شیوه ی جاری پيشوو خۆی له ژیر درهختهکان ههشار ده داته وه.

دواتر له به رده م خورشید ده وهستن، سی که س بوون له خه لکی گونده که و گویدریژیکیان له گه لدا بوو، هه ندی به چرپه وه له گه ل یه کتریدا قسه ده که ن، دواتر گویدریژه که به ره و ژیر درهختهکان پالپوه ده نین و بو ماوه یه ک خه ریکی ده بن.

خورشید هه ر چه ند دهکات ناتوانیت ئه وینده ر جیه هیت، چونکه سی که سه که زۆر نزیکی ئه و بوون و هه ر جوله یه کیش بکات ده بیته هۆی ئاشکرابوونی، بویه به ناچاری خۆی هه شار ده دات تاکو ده پۆن و دواتر ئه ویش به ئاراسته ی مالی قادری پاسه وان ده که ویتته وه پری.

به ترسه وه ... دهرگه دارینه که دهکاته وه، پاشان به ره و په نجه ره که ده چیت، سه پیری ئه ملاو ئه ولای خۆی دهکات، که س دیار نییه، په رده ی په نجه ره که دانه دراوه ته وه، چه ند ژنیک له نیو ژووره که دا به دیار فانۆسیکه وه خه ریکی دروینی جلن، زۆر به هیواشی، به سه ری په نجه ی کونیک له نایلونی په نجه ره که دهکات، ئه وکات ده زانیته فاتیمه و خه دیجه ن له گه ل زوله یخای ژنی قادری پاسه وان.

ده شله ژیت، دلی ته نگ ده بیته، دواتر له بهر خۆیه وه ده لیت:

وامده زانی ئه مشه و زوله یخا به ته نیا له ماله وه ده بیته و ئیدی به هه ر شیوه یه ک بیته ده چمه لای، پاشان رازی ده که م و تاکو به یانی له گه لی ده خه وم و به ئاره زووی خو میش راده بویرم، که چی خۆ ئه وه تان خه دیجه و فاتیمه شی له گه ل دایه، خۆ ئه وه ش له چانسی منه، ئه گینا ئه م به لایانه چیده که ن لیره؟

ئاو پیکی تری نیو هه وشه که ده داته وه و دواتر سه پریکی دیکه ی نیو ژووره که ش دهکاته وه، زوله یخا له شوینه که ی خۆیه وه هه لده ستیت و جلهکانی له بهر خۆی داده که نیت، جهسته ی به ته واوی رووت رووت ده بیته وه، فاتیمه ته ماشایه کی زوله یخا دهکات و هه ندی داری تر ده خاته وه نیو ژوپاکه وه، خه دیجه ش به که میک پیکه نینه وه ده لیت:

ئوی.. زوله یخا جهسته یه کی جوانت هه یه! چه ندی بیر ده که مه وه ناتوانم بپروات پی بکه م له وه ی ده لیت قادری میردت ئاره زووی جووتبوونی لاوازه و زۆر هه ز به رباوردن له گه ل تۆدا ناکات! من بپروا به وه ناکه م، کاتیک قادر چاوی به و له ش و لاره سپی و جوانه ی تۆ ده که ویت ئاره زووی نه جولیت.

دواي که میک بیدهنگی.. زوله یخا گوتی:

خوشكى، جاران وا نه بوو، هر كه هه لىكى بو بره خسابوويه كارى خوئى ده كرد، بگره ده يان جاريش شه وان خوئى دنگه ي جيه شتووو به خيراى هاتوته وه هر له سر پيانه وه ئاره زوى خوئى تيدا خالى كردومه ته وه وئىدې روئيشتوته وه .

خوشكى، پياوان هر وان وا، له سره تادا تاكو ماويه كه دليان به لاي ژنه كانيانه ويه و دواتر چاو له ژنانى تر ده بړن و له ژنه كانى خوئى بيزار و تير ده بن، خو ئه گهر زور ناچارىش نه بن مانگى جارئك ناچنه لاي ژنه كانيانه وه .

فاتيمه تاكو ئه م له حزه يه ش هيج قسه يه كى له باره ي گفتوگو كه يانه وه نه كرد بوو. دواتر ئه و يش دپته نيو گفتوگو كه يان و ده لپت:

هه ندې جار ژنانيش خه تا يان هه يه له وه ي وا ده كه ن كه پياوه كانيان ئاره زوى سر جيبى له گه ل سارد بيت له كاتى جووتبووندا.

فاتيمه ده يه وپت قسه يه كى تر بكات، به لام زوله ي خا ماوه ي ناداو ئه مجاره يان ده لپت: من به هه موو شپوه يه ك دلى قادرم رازى كردوو له كاتى جووتبووندا هر چيبه كى بوپت بوئى ده كم و به ته واوى ته سلېمى ئاره زوه كانى ئه و ده بم، به لام نازانم بو ئه و ماويه سارده !

ئه مجاره يان خه ديجه ئاراسته ي قسه كان ده گورپت و ده لپت: كراسيكي زور جوانه ! منيش حه ز ده كم تا قيبكه مه وه، بزائم به بهر منيشه وه هه روا جوانه ! يان ته نيا له زوله ي خا دپت، هر ئه و دم جله كانى بهر خوئى داده كه نيټ، جه سته ي روت روت ده بيته وه .

كه ش و هه واى دهره وه سارده . جار جاره "با" يه كى توند ئاراسته ي كلو به فره كان ده گورپت و ده نكي سه گ نيو گونده كه پر ده كات.

خورشيد به رده وامه له سه ير كردنيان، جه سته ي روتى خه ديجه له بهر رووناكى فاتوسه كه دا ددره وشپته وه، خوئى خهريك ده كات به له بهر كردنى كراسه كه و خورشيديش بير له وه ده كاته و لپيان بچپته ژوره وه و هر چيبه كى له ده سندا بيت بيكات.

ده يه وپت بچپته ژوره وه، به لام ئه مجاره يان له بهر خوئيه وه بير ده كاته وه و ده لپت:

خو ئه گهر بچمه ژوره وه ش، هيجم بو ناكريت، چونكه بى ئيجازه ي ئه وان خو م ده كم به ژوردا، له گه ل ئه وه شدا ئه وان سى كه سن، ئه گه ريش بيانه وپت باى خوئان ده ستم لى ده وشينن، نا، نا، ناچمه ژوره وه تا فاتيمه و خه جيجه ده رون، ئه وكات زوله ي خا به ته نيا ده ميټته وه و ئيجا ده چمه لاي.

له پرئكدا ده نكي عه لى شوان و بايزى باخه وان دپته گوئى خورشيد وه، بايزى باخه وان بانگى فاتيمه ده كات و عه لى شوانيش بانگى خه ديجه ده كات.

خورشيد هر كه ده نكيان ده بيستت، ئىدى ده شله ژپت و زور به خيراى په نجه ره كه جیده هيلپت، ئيجا به ره و كولان هه لپت، له دووره وه سه يرى مالى قادرى پاسه وان ده كاته وه، كه س ديار نييه و گوئى له هيج ده نكيكى تريس نابيت، ماويه يه كه ده وه سستت، دواتر ده گه رپته وه .

كاتى ده گاته وه لاي په نجه ره كه، كه س له ژوره كه دا نه ماوه، پاشان به ناوميديبه وه به شوپنه كه ي خوئدا به ره و ماله وه ريگا ده گرپته بهر.

به يانيبه كه ي خورشيد و ئه سمه رى خوشكى به ته نيا له ماله وه ده بن، ئه و يش به هوئى ئه وه ي هه ريه كه له ئه ندامانى خيزانه كه يان وه كو روژانى ئاسايى به ره و ئيشوكارى تايبه تى خوئان روئيشتوبون، خورشيديش تا ئه م كات ئاره زوه كه ي شه وى رابردوى دانه مرکا بويه وه به ته واوى هوئى له ده ست دابوو.

ده بينيت ئه سمه رى خوشكى له حه مامه كه دا خه ريكي خوئورين ده بيت و به ته واوى جه سته ي روت، دواى هه ندې سه ير كردن له كوئىكى بچووكى دهرگه دارينه كه وه، دواتر ئه مه به دهره فته ده زانپت و ئىدى لپى ده چپته نيو حه مامه كه و به زور ده سترپيژى ده كاته سه رى.

دواى ئه وه ي باوكى ئه سمه ر هه ست ده كات كه ئه سمه ر بارى دهرونى ئاسايى نييه و به شپوه يه كى دياريش سكي به رز ده بيته وه، دواتر ده زانپت كچپنى له ده ست داوه و سكي پر كراوه .

ئىدى ئەشكەنجەيەكى زۆرى دەدەن تاكو ناوى ئەو كەسەيان پى بلىت كە سكى پىر كىرە، بەلام ئەسمەر بە هيچ شىۋەيەك ئەو نەينىيە نادركىنىت و پىيان نالىت ئەو سكى ھەيەتى لە خورشىدى براپەتى.

پاشان بەم ھۆيەو لە نىۋەشەويكى باراناويدا لە دورى گوندەكە خورشىد و باوكى دىكوژن و ھەر پارچەيەكيش لە تەرمەكەي لە چەندىن شوينى دور لە يەكتى دەخەنە ژىر گلەو.

سالانىكى زۆر تىپەپ بوون بەسەر كوژرانى ئەسمەردا لە نىۋەشەويكى باراناويدا لە پىركدا خورشىد ئەو رۆزەي دىتەو ياد كە لە نىۋەشەمامەكەدا بە زۆر ئەسمەرى خوشكى دەكاتە ژن و سكى پىر دەكات.

ھەندى بە نىۋەشەكەداو لە ژىر رىژنەي باراندا خەرىكى پىاسەو بىر كىرەو لە رابردوى خۆي دەبىت. دواتر دەچىتە ژورەو، دلى تەنگ دەبىت، ھەرچەندى دەيەويت خۆي بەشتىكەو سەرقال بكات تاكو خۆي لەو بىر كىرەو رىگار بكات، بەلام ناتوانىت، بە نىۋەشەكەدا پىاسە دەكات و جار جارەش پەردەكە لادەدات و بەشلەژانەو سەيرى نىۋەشەكە دەكات.

دەنگى باران و سەگ دەبىستىت. زىاتر دەچىتە نىۋەشەيالەو، ئەو شەوئى بىر دەكەويتەو لە نىۋەشەكە پەنجەرە تەماشاي جەستەي رووتى زولەيخاي ژنى قادىرى پىاسەوان و خەدىجە دەكات و ھەر بەم ھۆيەو ش بۆ بەيانىيەكەي ئارەزووى شەوى بە ئەسمەر دادەمركىنىتەو.

بىدەنگ، ھىۋاش ھىۋاش، بە پەيزەكەدا سەردەكەويتە نەۋمەكەي سەرەو، بە ئاراستەي ژورەكەي سۆرانى كورپى ھەنگاۋ دەھاويت، لە نىۋەشەكە پەردەي پەنجەرەكەو تەماشاي نىۋەشەكە دەكات، سۆران نابىنىت، دەشلەژىت، دواتر دەچىتە ژورەو، ھەندى وئىنەي ژنى رووت لەسەر جىگەكەي سۆران پەرت و بلاۋ بوونەتەو.

يەككە لە وئىنەكان ھەلدەگرىت، بە وردى تەماشايەكى دەكات، ژنىكى رووتەو لە نىۋەشەمامدا سەرقالى خوشوردنە، وئىنەكە لە شوينى خۆي دادەنيتەو دواتر وئىنەيەكى دىكە ھەلدەگرىتەو، ھەندى سەيرى دەكات، وئىنەي ئەقنى كچىتى و لەگەل سۆرانى كورپىدا دەستىيان لە مىلى يەكتى ناوۋو زەردەخەنەيەكيش لەسەر لىۋانىاندايە.

پاشان وئىنەكان يەك يەك دەدېنىت و دەست دەخاتە ژىر پىخەفەكەي سۆرانەو، ھىشتا گەرم بوو، بەو دەدا ھەست دەكات تازە لە ژىرىيەو دەرچوۋ، ھەندى چاۋەپىر دەكات تاكو سۆران بىتەو، بەلام نەگەرايەو، بۆيە دواتر ھەر بەو بىدەنگى و ھىۋاشىيەي جارانى ئەمجارەيان بەرەو لاي ژورەكەي ئەقنى ھەنگاۋ دەھاويت، بەھەمان شىۋە لە درزى پەردەكەو تەماشاي نىۋەشەكە دەكات، كاتى دەبىنىت سۆران جلى لەبەردا نىيەو ئەقنىش خەرىكى داكەندى جەكانىيەتى، دەشلەژىت و ئاۋ بەچاۋەكانىدا دىتە خوارەو، دواتر دەمىيان دەخەنە نىۋەشەمى يەكتىر و دەچنە نىۋەشەفەكەو.

خروشان

شار خرۆشاوه، هەر کهسه و له خەمی خۆیدا به بۆ ئەوهی به زووترین کات له شار دوور کهوتتەوه، دەنگی گریانی مندالان نێو شاری پێ کردوو، تهواوی خەلکی به بچوک و گەورەوه، بێر له پۆیشتن دەکه نهوه، بۆ ئەوهی بزانی چاره نووسیان به چیده گات، له کۆی دەگرسینهوه، که ی هەلی گەرانه وهیان بۆ دەرپه خست، هه مووان سوورن له سه ر پۆیشتن.

هیچ کاتێک باوکم به ترساوی نه دی بوو، هه میشه وه ک پالە وانێکی ئەفسانه یی هه لسوکه وتی ده کرد و بۆ باکانه به دەم سه ختییه کانی ژیا نه وه پیده که نی و ژیا نی ده گوزهراند، ئەو شه وه سه رم سوورما بوو له وهی ترس و دلە پاوکی به پووخسارییه وه دیار بوو، که چی نهیده ویست وه ک که سیکی ترساو خۆی له بهر چاوی ئیمه دا بنوینیت، درکم به وه کردبوو که خه ریک بوو هه تره شی بچیت، قورگی پێ بیوو له گریان، له گەل ئەوه شدا هیشتا که نه ده گریا، ده یویست به سه ر خۆیدا زال بیت، دلای ئیمه ی ده دایه وه، هه ولیده دا ئەو پۆیشتنه به شیوه یه کی ئاسایی له ئیمه بگه یه نیت، من باش ده مزانی ئەو پۆیشتنه به هیچ شیوه یه ک به لای ئەوه وه ئاسایی نه بوو، ده مزانی له ناو خۆیه وه که سیکی ترساو بوو، به لام له پواله تدا وه کو که سیکی ئاسایی خۆی نیشاندە دا.

چەند خوله کێک به بیده نگی، به دەم پیا سه کردنه وه، ئە مسه ر و ئەو سه ری هه وشه ی ده کرد و خه ریکی بێر کردنه وه یه کی قوول بوو، پیده چوو بیه ویت به راوردی نیوان دوو شت بکات و نه یه زانی چۆن و له کویوه ده ست پێ بکات، هه ندی جاریش له که سیکی پێ بواری ده کرد که له ده شتی کدا تووشی ببیت به دوو پێ گه وه نه زانیت کامیان هه لپێ ژیریت، جار چاره ش ده وه ستا و سه یری ئاسمانی ده کرد، ده چوو هه کۆلان و له م خه لکانه ی ده روانی که به په له پروژیوه به نیو کوچه و کۆلانە کاندایه پۆیشتن، ده هاته وه نیو هه وشه که و هه ندیکی تر خۆی سه رقالی پیا سه کردن ده کرده وه، ده چۆیه وه کۆلان و ده گه رایه وه، به پلیکانه کاندایه سه رده که وته سه ر خانووه که وه، ده هاته وه خواری، دوا یین

جار که له کۆلان هاته وه، بۆ ئەوهی خۆی خه ریکی هێچ شتیکی لاوه کی بکات رووبه رووی ئیمه هات و که وته دوان:

شار خرۆشاوه، ئە گه ر بیت و تا کو به یانی وا بروت، شار چۆل ده بیت، ته نیا خیزانیکیش له شاردایه پۆیشتنه وه، ئیمه ده بین، چه ندی بێر له م مه سه له یه ده که مه وه، نازانم چ بپاریک به دەم! بپۆین، یان نه پۆین، ئە گه ر بپۆین چاره نووسمان دیار نابیت! خۆ ئە گه ریش نه پۆین هه ر چاره نووسمان دیار نییه! پیم باشه خۆتان ئاماده بکه ن، ده بی ئیمه ش بپۆین، نازانم چۆن به ته نیا لێ ره بمینینه وه! شاری بۆ مرۆقه ترسنا که، شار به مرۆقه وه جوانه، به ئارامییه وه خۆ شه، ئە گه ر ئە وانه ی تیدا نه بیت، شار نییه، چۆن ده توانین به ته نیا له م جۆره شاره دا بژین، دلنایام تا کو به یانی چۆل ده بیت، شوک ته واوی کوچه و کۆلان و مرۆقه کانی داگرتوو، چۆن ژیا ن له نیو شوکدا ده گوزه ری ت، ته نانه ت خه لکی ناتوانن به ئاسایی پێ بکه ن، هه نکاوێک ده هاوین و ئاو پێکی دوا وه ی خۆیا ن ده ده نه وه، به ده مدا ده که ون، مندال جیده می نیت، دایک و باوکی ئاماده نین له سه ری بووه ستن، با شتروایه ئیمه ش له گەل ئە واندا بین، خۆ له وان زیاتر نین، ئە گه ر مر دیشین، با له گەل ئە واندا بمرین، تا کو جینه ماوین، خیرا که ن، خۆتان ئاماده بکه ن، نابیت له وه زیاتر دوا بکه وین.

پووه و ژووره که م که وتمه ری، هه رکه پۆیشتمه ژووره وه، هه رچیه ک له نیو ژووره که دا هه بوو هاتنه نیو چاومه وه، لام خۆ شه ویستتر ده بوون له جار ان، بۆ ئە وه ی زیاتر له بارودوخه که تیبگه م به بیزارییه وه پووه و په نجه ره که هه نکاوم هاویشت و به ئاسپایی په رده که م هه لدا یه وه، سه یری نیو هه وشه م کرد، باوکم بینی، چه ند نانێکی ره قی به ده سه ته وه بوو، پووه و دایکم و "پۆژان" ی خۆ شکم ده پۆیشت، "په وه ند" ی برا شم خه ریکی کۆتره کانی بوو، نازانم نیازی داخستنی ده رگه ی کولانه که ی هه بوو، یان ئاوه لای ده کرد، به هۆی هه وره وه هێچ ئە ستیره یه ک به ئاسمانه وه نه ده بیندرا، شینایی له ئاسمان بپێ بوو، ده تگوت هێچ کاتێک ئاسمان شینایی به خۆیه وه نه دیوه، کاتی چاوم که وته وه سه ر باوکم، له گەل دایکم نانه کانیان ورد کرد و خستیانه نیو گونیه یه که وه،

ههركه ئه م ديمه نه م بينى، ترسيك پايچله كاندم، به رانبه ريان مؤلق وه ستام، هه ر هينده م زانى له گه ل ناوه وهى خومدا كه وتمه قسه كردنه وه:

تيناگه م! ده بى ئه م نانه يان بو چى بيت؟ تو بلئى ئه و شوينهى بوى ده چين، نان و خوراكى لى نه بيت؟ دياره باوكم ده زانيت له كوئى ده گيرسيينه وه، به لام نايه وييت به ئيمه بلئت، يان پيده چييت ئه م پويشتنه دريژه بكيشييت، ده بى خه لكانى تريش بيريان له بردنى نان كرد بيته وه؟ شاركيك چون ده توانييت بى نان و خوراك بريته، زور ده ترسم له تاو برسيتيدا، خه لكى په لامارى په كتر بدن و په كتر بخون، چون شتى وا ده بيت؟ بو نابيت، سروشتى مؤقف وايه، له پيناو مانه وه و به رزه وه ندى خويدا هه رچيه كى له ده ست بيت دريغى ناكات، زور ده ترسم، من په كه م كه سبم بخوريم، دلنيام من په كه م كه س ده بم.

هاتمه وه سه ر خوم، چاوم به نيو ژوره كه دا گيرايه وه، ته ماشاى هه ر شتيك ده كرد زياتر له جاران به لامه وه خو شه ويست ده بوون و ناواتى ئه وه م ده خواست بم توانيبو وايه ژوره كه م وه ك خوئى كه هه يه به ته واوى كه ره سه و شته كانى نيويه وه بده مه كوئل و له گه ل خوميدا به رم، به لام بيركردنه وه يه كى پووچ بوو، مه گه ر به خه يال بم توانيبو وايه وابكه م، به ده ست خوم نه بوو، ئاو به چاوه كاندا هاته خوارى، سپيمه وه، به نيازى بردن له گه ل خومدا له نيو چه كه مه جهى ميژه دارينه كه دا ئه لبوومه كه مم هينا يه ده ر و ته ماشاى چه ند ويينه يه كم كرد و دواتر پوه وه ده رگه كه هه نكاوم هاويشت، به ر له وهى ده رگه كه به ته واوى كلوم بده م، ويستم بو دوايين جار ته ماشايه كى ترى نيو ژوره كه م بكه مه وه، ئينجا ده رگه كه كلوم بده م، چاوم كه وته سه ر ئه و كتيبهى چه ند پوژييك بوو خه ريكي خويندنه وهى بووم، هيشتاكه له نيوهيدا بووم، پالوانى نيو پومانه كه خه لكى شارىكى دابووه دواى خوئى و به ره وه به رزاييه كى ناديار هه نكاوى ده هاويشت و بى سله مينه وه ش خه لكه كه شوين پيى هه نكاوه كانى ئه ويان هه لده گرت، هه ندئى جار يش ترسيك له رويشتن په شيمانى ده كرده وه، خه لكه كه له گه ل ئه ودا ده وه ستان، بى ئه وهى قسه بكه ن، چاوه پيى فه رمانى ئه ويان بوو، ئيدى هينيك تواناى ده دا يه وه به ر و

هه نكاوه كانى زياتر له جاران خيراتر ده هاويشت، ئه وكاتهى ده ستم له خويندنه وهى پومانه كه هه لگرت، پالوانه كه به ره و لوتكه هه لده كشا، زور په روشى ئه وه بووم بزائم له م ديوى لوتكه كه وه چاره نووسى خه لكه كه به چيده گات و پالوانه كه ش چون هه لسوكه وت ده كات.

ههركه كتيبه كه م بينى په كراست بوئى گه رامه وه، گرتمه ده ست و تيپرامام، به ده ست خوم نه بوو ده بووايه له گه ل خوميدا به رم بو ئه وهى له و شوينهى لىى ده گيرسيينه وه بتوانم ته واو بيخوينمه وه، چونكه له م ساته دا دركم به وه كرد چاره نووسى پالوان و خه لكى شاره كهى نيو پومانه كه، له گه ل خه لكى شاره كهى من كه به م تاريكه شه وه ريگه يه كى نادياريان هه لئار دووه، هه مان چاره نووسيان هه يه.

مه وداى نيوانى ميژه دارينه كه و ده رگهى ژوره كه م، ته نيا سى چوار هه نكاويك ده بوو، به لام هه رچه ند م ده كرد نه مده توانى بگه مه لاي ده رگه كه وه، هه نكاويك بو لاي ده رگه كه ده هاويشت، ده گه رامه وه دواوه، ئه م حاله ته م دووباره و چه ند باره كرده وه، بو دوايين جار پريارى ئه وه مدا ژوره كه جيبيلم، به ر له وهى بگه مه ده رگه كه له پريكد ا باوكم به ده نكيكى به رز هاوارى كرد به سه رمدا، ئه وه چيده كه يت؟ له كه يه وه خوت له ژوره وه ئاخنيوه، بو نايه يته ده ره وه؟ جه نابت دياره نازانى شار كه سى تيا نه ماوه؟ ئه م چه ند قسه يهى زور به توپه يى ده ربيرين، ده تگوت نيازى شه ركردنى له گه لمدا هه يه و ده يه وييت په لامارم بدات، بويه به ته واوى شله ژام، چونكه هيج كاتييك باوكم به م شيوه توپه ييه نه دى بوو، ئه مشه وه به ته واوى هه لچوو بوو، هيندهى نه ما بوو هوشى له ده ست بدات.

به په له پورئى ده رگه كه م كلومدا، وه ك سه ربازيك چون له به رده م ژه نه راليكى به ره ي جه نگدا ده وه ستيت و چاوه پيى وه رگرتنى فه رمانيك ده كات، منيش به هه مان شيوه له به رده ميده وه ستام، هيج قسه يه كم بو نه ده كرا، هه ندئى به قوولئى سه يرى نيو چاوى كردم، دواتر زور به ئارامى ده ستى خسته سه رشانم، سه رم سوورما، چونكه من

چاوه پېی ئه وه بووم که زیاتر به توورپه یی قسم له گه لدا بکات، به لام به پیچه وانوه، به قورگیکی نزیك له گریانوه، ئه م چه ند قسه یه یی له گه لدا کردم:

بمبوروه، که میك هه لچووبووم، بویه به توندی هاوارم به سه رداکردی، باش ده زانم تو ناته ویئت برۆین، بروابکه منیش وهك تو نامه ویئت مال و شاره که یی خۆمان جیبه یلین، به لام چی بکه یین، ناچارین، نیگه ران مه به، خو به یه کجاری ده ست له م شاره هه لئاگرین، ئیمه به م شاره وه جوانین، لیږه له دایکبوینه، لیږه ش به خته وهر ده بین، چۆن ده توانین به یه کجاری له بیر خۆمانی به رینه وه، سروشتی مرؤف وایه، کاتیک له شوینیکدا له دایکه بیئت، ئیدی تا له ژیاندا ماوه، به و شوینوه په یوه ست ده بیئت، ئیمه ش به م شاره وه په یوه ستین، ده بی هیوامان به گه رانه وه هه بیئت، ئه گه ر بو ته نیا پوژیکیش بیئت، هه ر ده گه ر پینه وه.

۲

چه ند خوله کیك پيش هه لکشانمان به کیوه که دا له نزیکی ئیمه وه له نیو ئاپوره ی بیشووماری خه لکیدا دهنگی قیژه و هاواری ژنیک هاته گویمه وه، هه ندی جاریش به قورگیکی تیکه ل به گریانوه، ده یگوت:

چۆن برۆم؟ ژانم گرتوه، ناتوانم پیکه م، توخودا جیم مه هیله، خو هیشتاکه خه لکی ماون، ئه م په له په لی پویشته نه له چیدایه؟ توخودا به ته نیا جیم مه هیله، ده ترسم به هوی ئه م ژانه مه وه گیان له ده ست بده م.

کاتیک ئه م چه ند قسه یه م به ر گوئی که وت، ویزدان رایچه لکاندم، بیزارییه کی قولل هه موو ئه ندامه کانی گیانمی گرتوه، گیانم که وته له رزه وه، ئه ژنوم شل بوو، خه ریک بوو میشکم له سه ر خۆم نه مینیئت، هه ر چۆنیک بوو بو ماوه یه کی کورت توانیم دان به خۆمدا بگرم، به لام به ده ست خۆم نه بوو به ره و لای ژنه که که وتمه ری، هه ندی به دیارییه وه وه ستام، له سه ر به تانییه کی قورپوای پاکشابوو، جار جار له نیوانی هه ر چه ند

له حزه یه کی کورتدا ته ماشایه کی شه رم ئامیزی منی ده کرد، دواپی هه ندی قسه ی توندی ئاراسته ی پیاوه که ی کرد:

هه ی خوپی، ناپیاوی بی وه فا، بیرت چۆته وه؟ ئه و کاتانه ی ده هاتیه لام، وه ک مندال له به رم ده پاراپیته وه تاکو له گه لندا بخوم، بیرت چۆته وه؟ ئه و پوژه ی له پارکه گشتیه که ی شاردا داوام لیکردی سکه که م له بار به رم، ئه ی تو نه بوویت ده تگوت:

له سایه ی مندالدا ده حه سیینه وه، نابیت له ناوی به رین، ئه وه دیاری خودایه، مرؤف چۆن ده بیئت دیاری خودا په تکاته وه، شتی وا نابیت، چۆن ده ستکاری ئیشی خودا بکه یین؟ گونا هبار ده بین.

خۆت باش ده زانیت من چه زم به مندال نه بوو، تو چه زت پیی بوو، هه مووی خه تایی تو بوو، خو ئیمه هیشتاکه خۆمان بچووکین، مندالمان بوچی بوو؟ ئه گینا منیش ئیستاکه به پیی خۆم له گه ل ئه و خه لکه دا ده رویشتم.

پوچومو نه یو خه میکی قوللوه، ماوه یه ک بوو، چاوم له سه ر ژنه که هه لنه بری بوو، کاتیک سه رم هه لبری نزیکه ی پانزه تاکو بیست که سیك که پیکه اتبون له ژن و مندال و پیاوه وه له چوارده وری ئیمه دا کۆببونه وه، ماوه یه ک به چاوی به زه ییه وه ته ماشای ژنه که یان کرد و بی ئه وه ی هیچ یه کیکیان قسه یه کی له زاردا بیته دهره وه، یه ک به دوا ی یه کدا به ئاراسته ی به رزایی کیوه که که وتنه ری. هه رکه ئاورپیکی تری دواوه ی خۆم دایه وه، باوکم و دایکم له گه ل "پوژان" ی خوشکم و "په وه ند" ی برام له پشت منه وه وه ستابون، به هه مان شیوه ی کۆمه له که سه که ی تر، ئه وانیش هیچ قسه یه کیان له ده م دهرنه چوو، هه ندی ته ماشای ژنه که یان کرد، له م کاتدا ته ماشایه کی دایکم کرد، چه ند دلۆپه فرمیسیکیک به چاوه کانیه وه دیاربوون.

له پریکدا باوکم بی ئه وه ی هیچ قسه یه کی له زاردا بیته دهر به توورپه یی گرتی به قولم و به دوا ی خۆیدا کیشی کردم، چه ندی تکام لیی کرد هاوکارییه کی ئه و ژنه بکه یین، چونکه پیاوه که ی به ته نیا لیږه دا جیبه یشتوه، خه ریکه مندالی ده بیئت، با له گه ل خۆماندا بیبه یین، من ده یخه مه کۆل خۆمه وه، یاخود ماوه یه ک به دیارییه وه بووه ستین

تاكو سكه‌كه‌ی داده‌نیت، به‌لام هیچ یه‌کێك له پێشنیاره‌کانی منی قه‌بوول نه‌کرد، دوایی ئیمه‌ش جی‌مانه‌پشت.

بۆ دوایی جار ئاوڕپێکی تری ژنه‌که‌م دایه‌وه، به‌ته‌نیا له‌سه‌ر پشت پاكشابوو، كه‌س به‌ لایه‌وه نه‌ده‌چوو، هیچ جوله‌یه‌كم لێی به‌دی نه‌کرد، دووباره‌ كه‌وتمه‌وه‌رێ، له‌ لیواری ئه‌و باریكه‌ پێگه‌یه‌ی خه‌لكه‌كه‌ی پێدا هه‌لده‌كشا، مندالێکی پێنج شه‌ش سالان به‌ مردوویی فرێدراوو، چه‌ند هه‌نگاوێك له‌ لای ته‌رمی منداله‌كه‌وه‌ش، پیرێژنێك له‌ رێگه‌كه‌ هه‌لدێراوو، سه‌ری دابووی له‌ به‌ردیگی گه‌وره‌ و خوێن پڕژابوو سه‌ر زه‌ویه‌كه‌ و تێكه‌ل به‌ باراناوه‌كه‌ ببوو، له‌وه‌ی ده‌کرد تازه‌ گیانی ده‌رچوو، چونكه‌ هێشتاكه‌ خوێنه‌كه‌ی سوور ده‌چۆه.

هه‌نگاو دوا‌ی هه‌نگاو، ماندووتر ده‌بووین و به‌رده‌وامیش رێگه‌مان ده‌بهری، چه‌ند جارێك داوامان له‌ باوكم كرد كه‌ ماوه‌یه‌کی كه‌م بووه‌ستین و پشووویه‌کی كورت به‌دین، به‌لام ئه‌و ته‌واوی داواکانی په‌تكرده‌وه، تاكو ده‌هات هه‌لكشان به‌ كێوه‌كه‌دا سه‌ختتر ده‌بوو، ئه‌و كاتانه‌ی ته‌ماشای خواره‌وه‌م ده‌کرد، دونیام وه‌ك تۆپێکی بچوك ده‌بینی، ئه‌وكات زۆر هه‌ستم به‌ ترس ده‌کرد، چونكه‌ هیچ كاتێك دونیام به‌م شێوه‌ ترسناكه‌ نه‌دی بوو، مرۆف‌كه‌متر له‌ شاردا هه‌ست به‌ ترس ده‌كات، له‌ شاردا هه‌ر كه‌سه‌ و خه‌ریکی ئیش و کاری پۆژانه‌ی خۆیه‌تی، ژیان له‌ نێو شاردا فه‌وزایه‌كه‌ و كه‌س نا‌په‌رژێته‌ سه‌ر شتی لاوه‌کیه‌وه، له‌ نێو شاردا كه‌سی ساده‌ زۆر به‌ كه‌می هه‌لی بۆ ده‌په‌خسیت بیر بكاته‌وه، ئه‌وانه‌ی له‌ نێو فه‌وزای شاردا، بیره‌كه‌نه‌وه‌ و باس له‌ سه‌ختی ژیان و ترس ده‌كهن، كه‌سانێکی ده‌سته‌بژێرن و زۆر جار وه‌ك كه‌سانێکی سه‌ر لێشێواو له‌ لایه‌ن خه‌لكانیکی ساده‌ی نێو شاره‌وه‌ سه‌یر ده‌كڕین و رووبه‌رووی گالته‌جاری ده‌بنه‌وه، به‌لام له‌ دوا‌یدا وه‌كو په‌مز ته‌ماشایان ده‌كڕیت و بۆ هه‌تا هه‌تا به‌ نه‌مری ده‌مێننه‌وه.

چه‌ندان جار له‌ فیلمه‌كاندا، بینیبووم كه‌ مرۆفه‌كان كاتێك رووبه‌رووی ژیا‌نی نێو كێوه‌كان ده‌بوونه‌وه، ژیا‌نیکی تا ئه‌وپه‌رێ سه‌ختیان ده‌گوزهراند، وام هه‌ست ده‌کرد ئه‌و جو‌ره‌ ژیا‌نه‌ سه‌خته، دا‌هینانی كامیرایه‌ و دووره‌ له‌ راستیه‌وه، ئینجا زانیم ژیا‌ن پریه‌تی

له‌ ترس و سه‌ختی، ژیا‌ن له‌ كێوه‌كاندا سه‌خته و مرۆف‌ده‌بی‌ خۆراگراییت، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیت به‌رده‌وامی به‌ مانه‌وه‌ی خۆی بدات.

له‌سه‌ر لوتكه‌ی كێوه‌كه‌دا ته‌ماشایه‌کی تری خواره‌وه‌م كرد، سه‌رم سوورما، هه‌ستم به‌وه‌کرد له‌ به‌رزترین شوێنی گه‌ردووندا، له‌و دیوی كێوه‌كه‌وه‌ رووباریکی پێچاوپێچ هه‌ر ئه‌وه‌ته‌ و به‌ چاو ده‌بیندرا، هه‌ندی‌ كه‌س خه‌ریکی پشودان بوون، هه‌ندیکی تریش به‌ هه‌مان ئه‌و رێگه‌ باریكه‌ی پێیدا سه‌رکه‌وتبوون به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ داده‌به‌زینه‌ خوارێ.

دابه‌زین به‌ كێوه‌كه‌دا، زۆر سه‌ختتر بوو له‌ سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ریدا، مرۆف‌ به‌ ده‌ست خۆی نه‌بوو هه‌نگاوه‌کانی بی‌ ئیراده‌ی خۆی خیراتر ده‌بوون له‌ كاتی هه‌لكشانماندا به‌ كێوه‌كه‌دا، جی‌هێشتنی ژنه‌كه‌ و ته‌رمی پیرێژنه‌كه‌ زۆر کاریان كرده‌ سه‌رم، به‌لام له‌ كاتی دابه‌زینماندا دیمه‌نی ئه‌و پیاوه‌ به‌سالداچووهم هیچ كاتێك بیر ناچیتته‌وه‌ كه‌ چه‌ند هه‌نگاوێك له‌ پێش منه‌وه‌ له‌ كاتی رێكردندا له‌ رێگه‌كه‌وه‌ هه‌لدێراو له‌و به‌رزیه‌وه‌ كه‌وته‌ خوارێ، ته‌نیا له‌ له‌حزه‌ی یه‌كه‌مدا هاواریکی كزی لیوه‌هات و دواتر ده‌نگ و په‌نگی بۆ هه‌میشه‌ سه‌راپه‌وه‌.

سات دوا‌ی سات ویزدان ئازاری ناوه‌وه‌ی ده‌دام و له‌م كاته‌دا چه‌زم ده‌کرد ببوومایه‌ته‌ پاله‌وانیکی ئه‌فسانه‌یی و ته‌واوی خه‌لكه‌كه‌م بدابووايه‌ته‌ دوا‌ی خۆم و به‌ هه‌مان ئه‌و رێگه‌یه‌ی پێیدا ها‌تجووین به‌ره‌و شار بیانمگه‌راندبووايه‌ته‌وه‌، به‌لام نه‌مده‌توانی، ته‌نیا ئاره‌زوویکی پوچ بوو می‌شکمی ته‌نی بۆیه‌وه‌، هیچ رێگه‌یه‌کی ترم له‌ پێشدا نه‌بوو جگه‌ له‌وه‌ی ده‌بووايه‌ منیش هاوشانی خه‌لكه‌كه‌ هه‌نگاو به‌هاویم، به‌ره‌و ئه‌و شوێنه‌ی نه‌مده‌زانی كه‌وتۆته‌ كوینده‌ری سه‌ر زه‌وی.

له‌ نێوانی دوو كێوی بڵنده‌وه‌ و له‌ ژێر خیه‌ته‌دا گه‌رساینه‌وه‌، مه‌ودای نێوانی هه‌ر خیه‌ته‌تیکیش كه‌متر له‌ هه‌نگاوێك ده‌بوون، زوو زوو بارانیکی توند ده‌باری و له‌ به‌رزایی كێوه‌كانه‌وه‌ش باراناو ده‌په‌ژایه‌ ژێر خیه‌ته‌كانه‌وه‌ و ته‌نگی به‌ خه‌لكه‌كه‌ هه‌لده‌چنی.

برسیتی و په تايه کی توندی سکچوون و پرشانه وه بالیان به سهر خه لکیدا کیشابوو، روژ نه بوو هه والی مردنی یه کیځ یان دووان و زیاتریش به گه وره و بچوکو وه به نیو خيوه تگه که دا بلاو نه بیته وه، ته نیا جاریکیش له لایه ن دهوله ته وه تیمیکی پزیشکی نیردر، نه ویش چه ند پزیشکیکی پاک و ته میز بوون به قیزه وه ته ماشای چوار تا پیچ که سبکیان کرد و پاشان بی نه وهی قسه له گه ل که سیتردا بکن به په لپروزی پویشتن.

ژیان سات دواى سات پوهو لوته کی بیزارى و سه ختی هه لده کشا، مرؤف تا کو دهات هه بیته تی لاوازتر ده بوو، سروشتی مرؤفه کان و هها گورابوو له هیچ شتیځ سلیان نه ده کرده وه، گوئیان به شهرم نه ددها و هه چوئیځ بیانویستایه و هه لسوکو وتیان ده کرد، په چاوی ماف و به رژه وه ندی به رانبه ره که یان نه ده کرد و خو په رستی ره گی له قولایی ناوه وهی مرؤفه کان داکوتابوو، تا دهات پته وتر ده بوو و زیاتر گه شهی ده کرد.

دزی و پفاندنی ژن و توندوتیژی مرویی به لای هه ندی خه لکه وه ناسایی بیوون، ته نانه ت گه یشتبووه نه و ناسته ی له شیوه ی گروپیکى پیکخراو ده رکه وتبوون و له هه ر ده رفه تیځدا، هه لئانده کوتایه سهر مالان و دزی و پفاندنی خه لکی لیده که و ته وه.

نه و شه وهی که باوکم به دهستی "قاله سمیل" و پیاوه کانیه وه کوژرا به پیچه وانه ی جارانی پیشووتره وه بارانیکى نه رم نه رم ده بارى و دهنگى سه گ نیو خيوه تگه که ی پرکردبوو، له سهره تاي رووداوه که وه به ناگابووم، بهر له رووداوه که هه ر له خومه وه ترسیځ روچووبوو ده روونمه وه، چه ند جاریک به ناسپایی ده رگه په روینه که ی خيوه ته که م هه لدايه وه و ته ماشای ده ره وه م کرد، جگه له دهنگى سه گ و هاتووچویان به نیو خيوه ته کاند، هه ستم به هیچ شتیکی تر نه کرد، له نیو درزی ده رگه په روینه کانی چه ند خيوه تیکی نزیکمانه وه، رووناکییه کی کز ده که وتنه بهر چاوم، رویشتمه وه ژیر پیخه فه که مه وه، له بهر خومه وه بیرم ده کرده وه، نازانم چوون بوو، بیرم بو نه وه رویشتم منیش بيم به یه کیځ له پیاوه کانی "قاله سمیل" و فه رمانه کانی نه و جیبه جی بکه م، ته کنیکى نوی بدوزمه وه بو پفاندنی ژن و کچانی نیو خيوه تگه که و بکه ومه دواى ناره زووه کانی خومه وه، دم و دهست په شیمان ده بوومه وه، نا چوون

دهبی من شتی وا بکه م، نه وه له من ناوه شیتته وه، منیکی خوینده وار، چوون دهبی بیر له شتی وا بکه مه وه. هه ندی جاریش به خه یال خوم به یه کیځ له پیاوه کانی "نوره که تن" داده ناو هه لده کوتایه سهر مالان و هه ر چیه کم بکه وتبایه ته دهست تالانم ده کرد، له م خه یال کرده وانه دابووم، له پریځدا، به هو ی نه و دهنگی پیانیه ی له نیو قورپاوه که دا، له نزیکی خيوه ته که ی نیمه وه، که وتنه بهر گویمه وه، راجله کیم، شله ژام، ماوه ی چه ند خوله کیکی کورت هه سستی خوم رادیرا، تا ده هات دهنگی پییه کان زیاتر و نزیکتر ده بوونه وه، هینده ی نه برد یه کیځ زور به ناسپایی، به چه قویه که نه و به نه باریکه ی که ده رگه ی خيوه ته که مان پی به ستابویه وه پچراند و خو ی کرد به ژیر خيوه ته که وه، له ده ره وه ش چه ند که سیکی تریش دیار بوون، ترس دایگرتم، هه رچه ندی ده مکرد نه مده توانی بانگی باوکم بکه م، چونکه له بهر خومه وه ده مگوت: با که میځ چاوه ری بکه م، بزائم چی ده کن، له وانه یه بی نه وهی هیچ شتیځ نه نجام بده ن له کولمان بینه وه و به ره و لای کارى خو یان برؤن، زور به نه ینی له ژیر به تانییه که وه سه یری پیاوه که م کرد، ناسیمه وه "قاله سمیل" بوو، هه ر نه و دم، سی له پیاوه کانیشی، خو یان کرد به ژیر خيوه ته که وه "قاله سمیل" هه ندی چاوی به سهر نیمه دا گیرا، پاشان به تانییه که ی سهر منی هه لدايه وه و ته ماشایه کی خیرای منی کرد و به تانییه که ی دایه وه به سهر سه رمدا، دیسانه وه له ژیر به تانییه که دا ته ماشام کرده وه، نه مجاره یان به ره و لای "روژان" رویشتم، نه وه بوو به تانییه که ی نه ویشی له سهر سه ری هه لدايه وه، یه کراست دهستی خسته سهر ده می و دم و دهست پیاوه کانی له ژیر پیخه فه که یان هینایه ده ر "روژان" چه ند جاریک به قورگیکی نووساوه وه، به نرمی بانگی باوکمی کرد، شله ژام، هه لچووم، هه ستم کرد ده یانه ویت "روژان" بهرن، بویه به تانییه که م له سهر خوم هه لدايه وه و له هه مان کات و له حزه شدا باوکم له خه و هه لسا، دواى یه که له حزه له ته ماشا کردنی دیمه نه که و بی نه وهی من و باوکم ته نیا قسه یه که له گه ل یه کدا بکه ین به یه که وه، په لاماری "قاله سمیل" و پیاوه کانیماندا له ژیر خيوه ته که بووه دهنگه دهنگ و بینه و به رده یه کی زور، به م هو یه وه دایکم و "په وند" ی براشم له خه و هه لسان و هاتنه

نیو پروداوه که وه "قاله سمیل" و پیاوه کانی به هر جوریک بوو، توانیان "پوژان" ببه نه دهره وه، په لاماری نیمه بو به رنگاریکردن له "پوژان" به رده وام بوو، به لام نه وان له هه ولی نه وه دابوون به زووترین کات "پوژان" له گه ل خویاندا به رن و نه وی جیبهیلن، له کاتی هه لاتنیاندا "قاله سمیل" به ره و پرووی باوکم گه پایه وه چه قویه کی له سهر سهری برده خواره وه، دهم و دهست باوکم که وته سهر زهویه که و گیانی دهرچوو، ماوهی چند له حزه یه کی کورت پویشینه سهر تهرمه که ی باوکم، کاتی و ویستمان به دوی "قاله سمیل" و پیاوه کانی دا برۆینه وه ئیدی نه وان دیار نه بوون و "پوژان" یشیان له گه ل خویاندا برده بوو.

بو به یانییه که ی تهرمه که ی باوکمان له بناری کیوه کاند و له و گورستانه ی تهرمه نی له گه ل دروستبوونی خیره تگه که دا دهستی پیگردبوو، به خاکمان سپارد، دوی ناشتني تهرمه که ش خیره ت به خیره ت به دوی سوراخی "پوژان" دا گه راین، هیچ سوراخیکیمان نه زانی، نه وه ی نه ودهم بو نیمه جیگه ی ئومیدیکی بچوک بوو، نه وه بوو چه ندان جاری تریش "قاله سمیل" و پیاوه کانی، کرده وه ی له م جوره یان له نیو خیره تگه که دا نه جامد بوو، دوی چند شه ویکی که م له پریکدا و له نیوه ی شه ودا، ژنه پفیندراوه که یان به چاو به ستراوی و له هه مان نه و شوین و خیره ته ی لییان پفاندبوو، داده ناو که سیش نه یده زانی به ره و چ لایه که ده پویشتنه وه و له کوی خویان ده شارده وه ! بئ نه وه ی که سمان بو ته نیا چرکه یه که خه و چوبیته چاویه وه، شه وی سییه می دوی پروداوه که شمان به پریکرد، ته وای نه و ماویه له چاوه پروانی گه رانه وه ی "پوژان" دا بووین، نه گه پایه وه، شه وی پانزه میس کۆتایی هات هر نه گه پایه وه، چاوه پروانی خهریک بوو له نیو خویدا بزم بکات، بئ ئومیدی تاسهر ئیسقان پوچووبووه نیو بوونمه وه، هینده ی نه مابوو به یه کجاری بوونم بسپینه وه، به لام هرچی هیز و بیرکردنه وه م هه بوو خستبوومه گه ر، بو نه وه ی به سهر خومدا زالیم، به خه یال ئومیدم دروست ده کرد، وام له خوم ده گه یاند "پوژان" ده گه ریته وه، هر نه وده میس کۆشکی ئومیده خه یالییه که م ده روخوا و له خوم ده پرسى: ده بی بگه ریته وه ؟

له نیوانی نه م پانزه شه وه ی باوکمی تیدا کوزراو "پوژان" ی تیدا پفیندرا، به هه مان شیوه له لایه ن "قاله سمیل" و پیاوه کانییه وه، چه ندان ژن و کچی تریش له نیوه ی شه ودا به لام بی نه وه ی هیچ که سیکی تر بکوژن پفیندرا، دوی چند شه ویکی که م، ته نانه ت یه کی که له ژنه پفیندراوه کاند هر هه مان شه وی پفاندنه که ی و دوی ده ستریزیییه کی زور، گه پفیندرا نه وه شوینه که ی خویان.

هیچ یه کی که له ژنه پفیندراوه کاند، سوراخی "پوژان" یان نه ده زانی، به هوی نه وه ی له کاتی پفاندنیاندا به توندترین شیوه چاوبه ست کرابوون و به کولیش برده رابوون، ته نیا هه ستیان به وه کردبوو زور له خیره تگه که وه دور نه خراونه ته وه، نه و شوینه ی تیدا ده ستریزییان کراوه ته سهر، ژیر خیره ت بووه، چونکه به هوی "با" و بارینی بارانه وه، هه ستیان به و نه یینییه کردوه.

نه و به یانییه زوه ی له خه و هه لسام، یه کراست ته ماشایه کی وردی نیو خیره ته که م کرد، دایکم هیشتا که له خه و دابوو، به لام "ره وند" له ژیر پیخه فه که یدا هاتبووه دهر و له نیو خیره ته که ش نه مابوو، سهره تا تاراده یه که به لامه وه ئاسایی بوو، به لام کاتی که له دهرگه ی خیره ته که م پروانی، به هوی نه و کاغه زه ی به داویکی باریکه وه، به دهرگه که وه هه لواسرابوو، ترسیک به گیاندا گه ر، شله ژام، به په له پروزیوه له جیگه ی خه وه که م هاتمه دهر و به ره و کاغه زه که پویشتم، گرتمه ده ست، هه رچه ندی ده مکرد، نه مده ویرا بیخوینمه وه، چونکه هر له خومه وه هه ستم ده کرد له گه ل خویندنه وه ی کاغه زه که دا پروداویکی ترم بو زیاد ده بیته، به لام خو هر ده بوایه بخویند ریته وه، دواتر هر چوئیک بوو که وتمه خویندنه وه ی:

دایکه ...

کاکه ...

هر چه نده گومانم نییه، له وه ی که منتان خو شده ویته، نه گه ر به راستی لای نیوه خو شه ویستم، نامه ویته خه م بو منیش بخون، دلته نگه مبن، پیتان سهر نه بیته من ئیستا که له ژیاندا نه مام، به رانه ر دارستانه که ی خوار خیره تگه له نیو پرویاره که دا

خنكاوم، له هه مان ئه شوينهى ماوهيك له مهو پيش، ترمى مندال كه يان لى دوزيه وه، ترمى منيش له ويدايه، بمبورن ئه گهر تهرمه كه م له وى نه بوو، من له وى خوم خنكاندوه، له دهسه لائى مندانييه ئه گهر ئاوه كه منى بۆ شوينىكى تر بردوه.

ئه مه باشتريه ريگه يه كه بوو كه به وپه رى بپواوه هه لمبژاردوه، پوژ دواى پوژ زيانم زياتر به ره و ئالوزى ده پويشت، كوژرانى باوكم و پفاندنى "پوژان" به م شيويه نه بووايه، هيچ كاتيك و به هيچ جوړيك بىرم نه ده چويه وه، كوژرانى باوه به لاي منه وه كه كوژرانى ته واوى ره گه زى مرؤفايه تى واوو، كاتيكيش مرؤفايه تى بكوژريت، من بۆ نه مرم، هه ستم ده كرد، دواى ئه و، بوونى من پيوست نه بوو، منيكى بى توانا كه به بهرچاومه وه "پوژان" پفيندرا و باوهش كوژرا، نه متوانى به ره نگاريان لى بكه م، مرؤف ئه گهر نه يتوانى به ره نگارى له هاوپه گه زه كانى خووى و نزيكترين كه سه كانى بكات بۆ مردن نه بيت بۆ هيچ شتيكى تر باش نييه، ئه و كاته هيچم بۆ نه كرا، ئه ي له مه ودوا چيم بۆ ده كرا، دلنيام بۆ دوزينه وه ي "پوژان" يش هيچم له ده ست نه ده هات،

ده زانن چه ند ناخوشه مرؤف له زياندا به بى هيژى بسورپته وه، من هه ستم ده كرد بى هيژترين مرؤفى ئه م دونيايم، بويه بپيارمدا نابيت له وه زياتر بيمه بارگرانى به سه ر زيانه وه، مرؤفى بى هيژ به سه ر مرؤفه كانى تره وه ده بيته بارگرانى، چه زم نه كرد من له و جوړه مرؤفانه يم.

تكايه هه ر كاتيك گه پانه وه شار، هه ر چه نده نازانم ده گه رينه وه، ياخود نا، به لام ئه گه ر گه پانه وه، يه كراست سوږاخى كوژره كانم بكه ن، ئه گه ر ما بوون زور ئاگاداريانين، ئه وان تاراده يه كه هوى به خته وه رى من بوون، خو من به هوى خو شه ويستى ئه وان وه له خويندن دوور كه و تمه وه، توخودا ئاگاداريانين.

بمبورن، زور شتى تريش ما بوون بيانووسم، به لام نه متوانى له وه زياتر بنووسم، ده ترسام به م كارم بزانن و بمخه نه ژير چاوديرى خو تانه وه، مرؤف ئه گه ر له ژير چاوديريدابوو، بى ماناترين زيان ده گوزه ريئيت، نه متوانى زيانم بى مانا بيت.

دواى خويندنه وه ي نامه كه، من و دايكم به په له پروژى، خو مان گه يانده هه مان ئه و شوينه ي له نامه كه دا ئماژهى پيدرابوو، نه به زيندويى و نه به خنكاوى "په وه ند" مان نه بينى، به لام من دلنيابووم له نيو پووباره كه دا خنكاوه، چونكه يه كيك له تاييه تمه ندييه كانى ئه و له زيانيدا ئه وه بوو بپيارى له سه ر هه ر شتيك دابووايه زور به خيراى جيبه جيبى ده كرد، ته نانه ت ئه گه ر بيزانيبووايه زيانيشى بوى ده بيت، به لايه وه گرنگ نه بوو، به لكو گرنگ ئه وه بوو جيبه جيبى بكات و خووى له ژير قورساى ئه و بپياره ي دابووى به يئيتته ده ر.

كات پوه و ئيواره هه لده كشا، هيشتا كه له قوولاى پووباره كه مان ده پوانى، هيچ شتيك سه رنجى بۆ خووى رانه ده كي شايين، له و كاته دا چه زم ده كرد جوله ي گه ردوون به ده ست من بووايه، بۆ ئه وه ي بيوه ستينم، تاكو به ره نگارى هاتنى تاريكى بيمه وه، به لام زور به هيواشى، هه ستم ده كرد هيژى تاريكى پوه و ئيمه ده هات و باوه شى پياماندا ده كرد و نه مده توانى به ره نگارى بيمه وه.

نيوانى من و دايكم نزيكه ي بيست هه نكاويك ده بوو، له به يانييه وه بى ئه وه ي زور قسه له گه ل يه كدا بكه ين به رده وام له پووباره كه مان ده پوانى، له پريكد دايكم ناوى هي نام، راجله كيم، به ترسه وه ئاورم لى دايه وه، به ره و لاي من هه نكاوى ده هاويشت، له به رى هه لسامه وه و به ره و پوى هه نكاوم هه لينا، دواى چه ند له حزه يه ك تيرامان له نيو چاوى يه كترى، دايكم به قورگيگى پر له گريانه وه كه و ته قسه كردن:

كورم، ئيمه له به يانييه وه له سه ر ئه م پووباره وه ستاوين به هيچ شيويه كه نه به خنكاوى و نه به زيندويى "په وه ند" ديار نييه، خه ريكه چاوه پوانى ده مكوژيت، ناتوانم له وه زياتر ده سته وه ئه ژتو دانيشم و چاوه رپى ئه وه بم تهرمه كه له خوويه وه له ژير ئاوه كه دا بيتته ده ر، ده بيت ريگه يه كى تر بدوزينه وه بۆ ئه وه ي بتوانين تهرمه كه به يئيتته ده ر.

چ جوړه ريگه يه ك؟

ده بيت كه سيكى مه له وان بپواته ژير ئاوه كه وه، ئه وسا به ئاسانى تهرمه كه ده دوزرئته وه.

دايکه، خۆت دهرانی من مه له نازانم، له م پۆزگارهدا کهس هاوکاری کهس ناکات، ئهوه تا له به یانییهوه ئیمه لیڕهین، به دهیان کهس بیڕه دا په تبوونه کهسیک سلای لی نه کردوین، ئیدی چۆن هاوکاریمان ده کهن.

دهزانم تو مه له نازانی، من مه بهستم تو نییه، ئه گهر خوشت بته ویئت بجیته نیو ئاوه کهوه من پێگهت نادهم، ههر تو م ماوه، چۆن پێگهت دهدهم شتی وا بکهیت.

ئهی مه بهستت چییه و ده ته ویئت چی بکهین؟

چهند پۆزیک بهر له رووداوه کهی ئه وشه وه، وا پیکهوت من و پوره فاتیمه و پینچ شهش ژنی تر، نزیك مالی پوره فاتیمه به کترمان گرتبوو، ئیدی بو خویمان باسی ئه و ره وشه ناخوشه مان ده کرد که ئیمه ی تیکه وتووین، ههر کهسه و باسی شتیکی ده کرد، ئه وه بوو یه کیك له ژنه کان ئامازه ی به وه دا کورپکی گه نچ که وه ختی خو ی له شاردا له مه له وانگه دا کاری کردوه، ئیستا کهش لیڕه دا ئه م شاره زاییه ی هه یه تی وه ک پیشه یه ک بو په یدا کردنی پاره به کار ده هیئت، کهسانی خنکاو له رووباردا به پاره ده رده هیئت، پیت باش نییه ئیمه ش بری پاره ی به ینی و ته رمه که مان بو بدۆزیته وه؟

پینگه یه کی باشه، به لام من ده ترسم به و پانزه بیست دیناره ی هه مانه، پازی نه بیئت، ته نانه ت به قهرزیش، کهس ئاماده نییه پاره مان پییدات، ئهی چۆن پازی بکهین؟

له وانه یه به و پاره یه ی هه مانه پازی بیئت، خو ئه و چی ده کات، ته نیا ئیشی نیو کاترمی پیتی و بو خو ی ده پواته وه مال، خو قابیله له سوود به و لاره زهره ری تیدا بکات.

چۆن بتوانین ئه و کورپه مه له وانه بدۆزینه وه؟ ئهی ئه و ژنه نه یگوت له چ خیه ته تیکدا ده ژیه ت؟ خۆت باش دهرانی دۆزینه وه ی ئاسان نییه، به هه زاران مال له م خیه ته تگه یه دا

ده ژین، ئیستا که پیم بلی چۆن بیدۆزینه وه؟

ئه و ژنه ی باسی ئه و کورپه ی بو ئیمه گێرایه وه، پوره فاتیمه ی هاوسی مان ده یناسیت، من لیڕه ده بم، ئاگام له رووباره که ده بیئت، تو برۆ بو لای پوره فاتیمه و با ئه و ناویشانی ئه و ژنه ت بداتی، له پینگه ی ئه و ژنه وه کورپه که ده دۆزیته وه، ههر

ئیستا که برۆ، تا کو زیاتر درهنگ نه بووه، هه ولبد هه چۆنیک بیئت پازی بکهیت، ئه گینا ته رمه که مان بو نادۆزیته وه.

له پینگه ی پوره فاتیمه وه ژنه که م دۆزییه وه، ئه ویش ناویشانی کورپه مه له وانه که ی پییدا و ههر هه مان کات ئه ویشم دۆزییه وه، گه نجیکی باریکه له ی موو ره ش بوو، بالای کورت و جل شر بوو، ئه وه ی به زه یی بیئت له رووخساریدا به دیم نه ده کرد، زۆر به پیزه وه به ره و رووی وه ستام و له گه لی که وتمه گفتوگۆوه:

بمووره، کاته کهشی ناوه خته، هیوادارم بیزارم نه کرد بیئت.

به پیچه وانه وه، فه رموو ههر کاریکت هه یه، شه رم مه که بلی، ئه گه ر له توانای مندا بیئت، به چاوان بو تی جیبه جیده که م.

ئه وه ی راستی بیئت ناویشانی تو یان داومه تی، گوایه تو شاره زاییت له مه له کردندا هه یه، نازانم جه نابت شاره زاییت له مه له کردندا هه یه؟

به لی، من مه له وانیکی باشم، له شاریشدا ههر ئه وه پیشه م بووه، بلی، هیچ بووه؟ کاریکی زۆر گه رنگ و به په له م پیئت هه یه، له به یانییه وه برایه کم له خوار خیه ته تگه که وه له ئاوی رووباره که دا خنکاوه تا کو ئه م له حزه یه ش ته رمه که یمان بو نه دۆزروه ته وه، بۆیه هانام وه بهر جه نابت هیناوه، به لکو ته رمه که یمان بو بدۆزیته وه، زۆر مه منوونت ده بین.

ئه و شوینه ی برا که تی تیدا خنکاو زۆر له خیه ته تگه که وه دووره؟

زۆر نا، ههر لای دارستانه که وه یه، له وانه یه پینچ تا کو ده خوله کیك له خیه ته تگه که وه دوور بیئت، ئه گه ر په له بکه یین زۆر باشه، چونکه ئیستا که دایکم چاوه پیتی ئیمه ده کات، به دبه خته ی خه ریکه له تاوا له هۆشخوی بجیئت.

خۆت دهرانی لیڕه هیچ کاریک نییه، مرۆف خو ی پییه وه خه ریک بکات و بزۆی ژیا نی لیوه ده ست بکه ویئت، بۆیه منیش ئه و شاره زاییه ی له مه له کردندا هه مه، کردومه ته پیشه یه کی سه ره کی، بو ئه وه ی بتوانم بری پاره م ده سته که ویئت، له گه ل ئه وه ی ئیستا که

نیو ئاوه که زور سارده، به لآم هر چۆنیک بیټ، توانیومه چەندان تەرم له ئاوه که دا دەر بهیټم.

که واته له گه‌ل منیش دئیت بۆ دۆزینه وهی تەرمی براكه م؟

به‌لی، له گه‌ل تۆش دئیم، به لآم ده‌بی پیشه‌کی بری سه‌د دینارم بده‌یت، ئینجا خۆم ده‌خه‌مه نیو ئاوه که وه، که متر له سه‌د دینار ناتوانم ئه‌م کاره‌ت بۆ ئه‌نجام بده‌م.

ئاخر بۆ ئیستا که سه‌د دینار پاره‌یه‌کی گه‌لێک زۆره، ئیمه ئه‌و پاره‌یه‌مان بۆ دابین نا کریت.

به‌رێزم، من به زۆر ئه‌و پاره‌یه‌ت لیناسه‌نم، به‌لکو له‌بری ئه‌وه‌ی ژیا نی خۆم ده‌خه‌مه مه‌ترسییه‌وه ئه‌و پاره‌یه‌ت لی وەر ده‌گرم، ئه‌گه‌ر زۆر مه‌منونیش نه‌بیټ، له‌گه‌لت نایه‌م.

تکایه به هه‌له لیم تیمه‌گه، ئه‌گه‌ر هه‌مبوا یه، زۆر له‌وه زیاتریشم پیتده‌دا، له پیناوی دۆزینه‌وه‌ی تهرمه‌که‌دا، چونکه ئیمه ئه‌و برایه‌مان زۆر خۆشده‌ویست، هه‌رچییه‌کی بۆ بکه‌ین هیشتا که قابیلی ئه‌و نییه، تکایه هاوکاریمان بکه، ئه‌و پاره‌یه‌مان بۆ دابین نا کریت، که سیش به قه‌رز نامانداتی.

دیاره تۆ ئه‌وه به هاوکاریکردن نازانیت که تهرمه‌که‌تان بۆ ده‌دۆزمه‌وه، ئه‌گه‌ر به پارەش بیټ، کاتیک تهرمیک له ئاوی پرویاره‌که دهرده‌هینم، لای خۆمه‌وه وه‌ک هاوکاری ته‌ماشای ده‌که‌م، لیره خۆت ده‌زانی جگه له من که‌سی تر ئه‌و کاره ناکات، ئه‌گه‌ر من نه‌بوومایه، خه‌لکی چیا ن ده‌کرد؟ ده‌بوایه ده‌ست له تهرمه‌کانیان بشۆن، ده‌بی زۆر مه‌منونیشین پارهم پی بده‌ن، هه‌رچه‌نده پارەش مافیکی سروشتی خۆمه له بری دۆزینه‌وه‌ی هه‌ر تهرمیک له خاوه‌نه‌که‌ی وه‌ریبگرم.

ده‌زانم مافی خۆته پارە وه‌ریگریټ، به‌لآم خۆ ده‌بیټ تۆش بره پاره‌یه‌کی وا داوا بکه‌یت خاوه‌ن تهرمه‌که بۆی دابین بکریت، بروابکه بیست دینارمان له‌ماله‌وه هه‌یه، هه‌موویت ده‌ده‌می ئه‌گه‌ر تهرمه‌که‌مان بۆ بدۆزیته‌وه.

جا بیست دینار که‌ی حیسابی پارە‌ی بۆ ده‌کریت، چه‌ز نا که‌م زۆر یه‌کتری ماندوو بکه‌ین، به‌ راشکاوی پیټ ده‌لیم سه‌د دینار یه‌ک فلسی که‌مبیټ، تهرمه‌که‌تان بۆ نادۆزمه‌وه.

جگه له‌و بیست دیناره‌ی باس م کرد، دایکیشم ئه‌نگوستیله‌یه‌کی زپری له په‌نجه‌دایه، ئه‌ویشت ده‌ده‌یټی، زپیش هه‌ر پاره‌یه، بۆ خۆت ده‌توانی به‌ پارە بیگۆرپیته‌وه.

له‌وانه‌یه به‌ فرۆشتنی ئه‌و ئه‌نگوستیله‌یه‌ش هیشتا که حیسابی پارە‌که‌ی من ته‌واو نه‌بیټ، باشتر وایه خۆت ئه‌گه‌ر بۆت ده‌فرۆشیت، بیفرۆشه و حیسابه‌که‌ی منی پی ته‌واو بکه و ئه‌وسا منیش تهرمه‌که‌تان بۆ ده‌دۆزمه‌وه.

ئیمه کاتمان به‌ده‌سته‌وه نییه تا کو ئه‌نگوستیله‌که بفرۆشین، ده‌مانه‌ویټ تهرمه‌که به‌ خیرایی بدۆزینه‌وه، چونکه ترسی ئه‌وه‌مان هه‌یه به‌ یه‌کجاری بزر بیټ، تکات لیده‌که‌م ئه‌نگوستیله‌که‌ت ده‌ده‌ینی، خۆت بیفرۆشه، ئه‌گه‌ر چه‌ند دیناریکیش له حیسابه‌که‌ت که‌می هیئا، زۆر مه‌منونت ده‌بین، ئه‌گه‌ر وه‌ک هه‌لو یستیکی ئینسانی لیمان خۆشبیټ، ئه‌گه‌ر له حیسابه‌که‌شت زیادی کرد، ئه‌وا ئیمه‌ش لیټ خۆش ده‌بین و تا کو دنیا دونه‌یا یه، ئه‌م چا که‌یه‌ت له‌ بیر نا که‌ین.

به‌ مه‌رجیک له‌گه‌لت دئیم.

بلی، بزانه‌م مه‌رجه‌که‌ت چییه؟

من هه‌ولی جیدی ده‌ده‌م تهرمه‌که‌ بدۆزمه‌وه، ئه‌گه‌ر نه‌متوانی له‌ بری ماندوو بوونه‌که‌م، بیست دیناره‌که‌م هه‌ر ده‌ویټ، به‌لآم کاتیک دۆزیمه‌وه، بیست دیناره‌که‌ و ئه‌نگوستیله‌که‌شم ده‌ویټ، ئه‌م پیکه‌وتنه‌مان له‌ نیواندایه، بیرت نه‌چیت، ئه‌گه‌ر لیټی په‌شیمان بیته‌وه، تهرمه‌که‌ ده‌خه‌مه‌وه نیو ئاوه‌که‌وه.

مه‌رجه‌که‌تم قه‌بووله، به‌لآم تا کو زیاتر دره‌نگ نه‌بووه، با به‌ خیرایی برۆین.

گه‌یشتینه ئه‌و که‌نار پرویاره‌ی تهرمه‌که‌ی لی بوو، هه‌رچه‌ندی چاوم گپرا، دایکم نه‌که‌وته به‌ر چاوا، شله‌ژام، ترسیک به‌ جه‌سته‌مدا گپرا، خه‌ریک بوو له‌ هۆشخۆم بچم، وه‌ک شیت ته‌ماشای چوارده‌وری خۆم ده‌کرد، هینده‌م زانی له‌ نیو دارستانه‌که‌وه.

مندالیکى شهش حهوت سالان بهراکردن بهرهو پووی ئیمه دههات، ههستم کرد ههوالی دایکمی لایه، ئه و پینگه کورته لای من ببووه پینگهیهکی دریز و کۆتایی نه دههات، ههركه گهشته بهرده ممان و بهکراست بۆمان هاته دوان:

من كه ميك پيش ئیستاكه لیڤه بووم، بۆ خۆم یاریم دهکرد، پیریژنیکیش نازانم بۆ لیڤه وهستا بوو، جار جاره دهگریا و دواپی له گریانه کهه دهوستا، هیندهم زانی دهنگیک له نیو ئاوه کهه بهر گویم کهوت، ئاوپم دایه وه، پیریژنه که دیار نه بوو، ترسام، ته ماشای نیو ئاوه کهم کرد، پیریژنه که بوو، خۆی هه لدا بووه نیو ئاوه که وه، هه ر نه ودهم له نیو ئاوه که بزر بوو، چیت نه مبینیه وه.

دواپی ته و او بوونی قسه کانی منداله که، ته ماشام کرد کوره مه له وانه که به رهو پووی خیهو ته که وه ههنگاوی ده هاویشت، چه ند جار یك بانگم کرد، نه وه ستا، به ده م پیره ئاو پیکى خیرای لیم دایه وه و به جوړه گالته جار ییه که وه گوتی: تو سه د دینارت بۆ ته و او نه ده کرا، ئیستا که چۆن ده توانی دوو سه د دینارم پی بدهیت، تا کو دوو سه د دینارم بۆ نه هیئیت، ته ر مه کانت بۆ نادۆز مه وه.

٤

دوو کاتژمیر ده بوو له پرسگه کهیدا چاوه پپی دیداری "قاله سمیل" بووم، ته و اوی ئه و ماوه یه به بیانووی ئه وه ی جه نابی له گه ل سه رۆك به شه کانی فه رمانگه کهیدا دانیشتنی هه یه، نه متوانی چاوم پی بکه ویت، ئه وه ی زیاتر منی بیزار ده کرد، ئه وه بوو به بهر چاوی منه وه، سکر تیڤه که ی که کچیکی باله به رزی رهنگ گهنمی بوو، درزی مه مک و قول و ئه ژنۆکانی به ده ره وه بوون، مۆله تی چوونه ژووره وه ی به سی کچی هاوشیوه ی خۆیدا، ته و اوی ئه و ماوه یه ی له پرسگه که دابووم، بۆ ته نیا چرکه یه کیش چیه "رۆژان" له نیو بازنه ی بیر کردنه وه کانمدا ده رنه چوو، به رده و ام به نیو ده ماره کانی هه سته وه ریمدا ده هات و ده چوو، هینده ی نه مابوو به و هۆیه وه له هۆشخۆم بچم.

له نیو ئه و بیر کردنه وانه دابووم، له پریکدا، دواپین کچ له و کچانه ی رۆیشتنه لای جه نابی به پیره بهر، هاته ده ره وه، بیر کردنه وه کانی په رتکردم، تیپرامام، پارچه کاغه زیکى به ده سته وه بوو، جوړه په شوکاویه که به رووخسارییه وه ده بیندرا، هه ندی خۆی خه ریکى ریخسنی جله کانی کرد، ئینجا له سکر تیڤه که نزیک بویه وه و چه ند قسه یه کی له گه لدا کرد و پارچه کاغه زه که ی ده سته ی به سکر تیڤه که نیشاند، ئه ویش دوا ی خویندنه وه یه کی خیرا و به ده نگیکى تا پاده یه ک بلند پیرۆزیایی لی کرد و ده سته ی بۆ یه کیک له ژووره کان دریز کرد، ده م و ده ست کچه که ش به ره و ژووره ئاماژه پیکرا وه که ههنگاوی هه ئینا.

دواپی رۆیشتنی کچه که، که میك له سکر تیڤه که م روانی، هه ستم کرد جوړه دلته نگیه که به رووخسارییه وه دیار بوو، بهر له وه ی ئه و کاغه زه بخوینتیه وه، چه ند جار یکی تر ته ماشام کرد بوو، ئاسایی بوو، به لام له گه ل خویندنه وه ی کاغه زه که دا هه ستم به و گوړانه کرد که رووخساری گرت بویه وه.

به بیدهنگی دانیشتبوون، هه ریه که سه و بیرمان له شتیك ده کرده وه، من بیرم له چاره نووسی "رۆژان" و ئه ویش پیده چوو بیر له هاتنی ئه و کچه بکاته وه، له و بیدهنگیه دابوون، هه ر هینده م زانی هه مان کچه په شوکاوه که خۆی کرده وه به پرسگه که دا به پیچه وانه وه ئه مجاره یان زه رده خه نه یه کی گه ش رووخساری تا پاده یه کی زۆر گوړی بوو، هه ر ئه وه ته و ده ناسرایه وه، به که میك فیزه وه، ته ماشایه کی منی کرد و پاشان ئا راسته ی ته ماشا کردنه که ی به ره و لای سکر تیڤه که سوپرانده وه.

ئه ویش به که میك بیزار ییه وه، له کچه که ی پرسى:

ناوت تو مار کرا؟

به لى، زۆر به خیرایی ئیش و کاره کانیان بۆ راپه راندم.

ئه ی پییان نه گوتی که ی ده ست به کار ده بییت؟

ئه وه ی راستی بیئ من نیازی ئه وه م نه بوو به مزووانه ده ست به کار بکه م، چونکه تازه شووم کردووه و له ده یه م رۆژی مانگی ههنگوینیدام، خه ریکى ریخسنی مالم،

کاتی ناوه که م تۆمار کرا، ناوه که ی نازانم! به لآم هه مان ئەو که سه ی ناوی تۆمار کردم، له سه ر پۆزی ده ست به کار بوونه که م به ته له فۆن قسه ی له گه ل کاک قادردا کرد، ئەوه بوو جه نابی فه رمانی کرد ده بیته له به یانییه وه بیمه سه ر کاره که م.

نازانی له کامه به ش ده ست به کار ده بیته؟ هه ر چه نده هه موو به شه کان وه که یه کن، جیاوازیان نییه.

به لئی، بۆ من به شه کان جیاوازیان نییه، به لآم هه ر له ته له فۆنه که دا کاک قادر فه رمانی ئەوه شی ده رکرد وه ک سکرته یزی خۆی، له گه ل تۆدا کار بکه م، ئەوه فه رمانی خۆیه تی، ده بی ئیمه ش پیوه ی پابه ند بین.

گویم له گفتوگۆکه ی نیوانیان گرتبوو، له پرێکدا و به په له پروژیه، چه ند که سی که جلی فه رمیان له به ردا بوو، خۆیان کرد به پرسگه که دا، هه ر هه مان کاتیش "قاله سمیل" که بچوو کترین مووی به رووخساره وه نه ده بیندرا، له ژوره که ی هاته ده ر و له چاو تروکانیکدا بزر بوون.

دوای پۆیشتنی ئەوان، هه ستم به وه کرد سکرته یزه که ی به مه به سستی چه واشه کردن پیی راگه یاندم جه نابی به پرپوه به ر له گه ل سه رۆک به شه کاندانانیشتنی هه یه، بۆیه به توندی له گه لئێ که وتمه قسه وه:

تۆ زیاتر له دوو کاتژمێر ده بیته به بیانووی ئەوه ی جه نابی به پرپوه به ر له گه ل سه رۆک به شه کاندانانیشتنی هه یه منت وه ستاندووه، که چی ئەوه تانه به به ر چاوی ئیمه وه هاته ده ر و که سی به دواوه نه بوو، بۆ راستگۆ نه بوویت له گه لئێدا؟ من کارێکی زۆر گرنگم پیی هه یه، په یوه سته به چاره نووسی که سی که وه، له و زیاتر که سی تر چاره نووسی نازانیت.

به پرێزم، که می که ئارام به ره وه، خۆت ده زانی جه نابی به پرپوه به ر، پۆژانه زۆریه ی ئیش و کاره کانی ئەم شاره له ریگه ی ته له فۆنه وه به سه ر ده کاته وه، ئەو کاتی نییه، ئەگه ر لیزه ش بیته وه که ئەوه وایه لیزه نه بیته، چونکه هه ر وه ک گوتم به هۆی ته له فۆنه وه سه رقاله و ناتوانیت دیدار له گه ل هه موو که سی که دا ریگه خات.

ده زانم سه رقاله، خۆ من نه مگوتوو به ی ئیش لیزه دانیشتنوه، به لآم تۆ ده بووایه ئاگادارت بکردابووایه وه له وه ی که سی که هاتوو ده یه ویته چاوی پیی بکه ویته.

تا خۆی بانگم نه کات، من ناتوانم بچمه ژوره وه، ئەه ی چۆن تۆ به رمه ژوره وه؟ من ده لێم ئاگادارت بکردابووایه وه.

ته نانه ت ناتوانم ئاگاداریشی بکه مه وه.

ئەه ی چۆن ئەو کچانته بی پرسی ئەو نارنده ژوره وه؟

من ناتوانم بۆ ته نیا خوله کیکیش بیته کچان له پرسگه دا راگرم، ئەوه فه رمانی خۆیه تی نابیت هه یچ کات و به هه ر هۆیه که وه بیته کچان له پرسگه دا به یلمه وه، من چۆن ده توانم ده سته کاری فه رمانی ئەو بکه م.

به هه رحال، ده بی که ی جه نابی بگه ریته وه؟

هه ر خۆی ده زانیت، له وانیه ئەمڕۆکه نه گه ریته وه، چونکه تازه کاته که دره نگه، تازه هه ر ده بی به یانی یان پۆژانی تر بیته وه، به لکو بتوانی چاوت پیی بکه ویته، من به لیت ناده می بته مه ژوره وه، مه گه ر خۆی ئاگادارم بکاته وه دیدار بۆ خه لکی ریگه خه م.

ده بی هه ر چاوم پیی بکه ویته، چونکه ئیشه که م زۆر گرنگه، خۆشی ده زانیت، چونکه په یوه سته به خۆدی خۆی و چاره نووسی ئەو که سه ی ته نیا ئەو ده یزانیت.

ئەگه ر خۆی ده یزانیت، چۆن دیداریکت بۆ ریگه خات؟

له وانیه ئەو بیه ویته له بیر خۆی به ریته وه، به لآم من ده مه ویته بیری بکه مه وه.

له نیو ده رگه ی هه مان ئەو ژوره ی کچه که ناوی خۆی تیدا تۆمار کرد پیاو یکی سک گه وره ی چاویلکه له چاو بانگی هه مان کچی کرد: خاتوو "نازدار" بیزه حمه ت نایه ی قاوه یه کمان له گه لئێدا بخۆیته وه؟ چیده که یته له وی؟ وه ره لای ئیمه پشوو یه که بده.

بی ئەوه ی ته نیا قسه یه که چیه له زاری بیته ده ر، هه ندی ته ماشای نیو چاوی ئیمه ی کرد و پاشان پوه و پیاو هه که که وته ری، بۆ دوا یین جار له به رده م ده رگه ی ژوره که دا

ئاورپىكى لە من و سكرتېرەكە دايەوہ و ئىنجا پۆيشتە ژورەوہ، پياوہكەش لە دواى خۆيەوہ دەرگەكەى بە هيواشى داخست.

بە ھەمان شپۆھە منيش بى ئەوہى ھىچ قسەيەكى تر لەگەل سكرتېرەكەدا بەكم تەماشايەكى قوولئى نيو چاويم و كرد و پاشان فەرمانگەكم جيھيشت.

بە پيچەوانەى جارى پيشوتەرەوہ، ديسانەوہ شار خروشايشەوہ، ئەمجارەيان خەلكى لە نيو خوياندا ببونە چەند بەشيك و پەلامارى گەرەكەكانى يەكتريان دەدا، ھەر گەرەكە و چەندىن دەستە و گروپى تيدا دەرگەوتبون، ھەندئ لە گروپەكان يەكيان گرتبوو و پەلامارى ئەوانى تريان دەدا، ماوہ ماوہ پەلاماردانەكان دەوستان و دواى ماوہيەكى كورت، ديسانەوہ سەرى ھەلدەدايەوہ و بە شپۆھەيەكى تر ترسى دەخستە نيو گەرەكەكانەوہ، تا دەھات ھاتوچۆى نيوان گەرەكەك بۆ يەككى تر بەر تەسكتەر دەبۆيەوہ و پەشپوي زياتر گەشەى دەكرد، مرقەھەكان بەردەوام بەرانبەر بە يەكترى، تەكنيكى تازەى جەنگى دەروونى و توندوتيزى جەستەبييان دادەھيئا و ھەولئى سەركوت كردنى يەكتريان دەدا.

لە نيو ئەو فەزا خروشاوہى شاردا ديسانەوہ دواى دەيەمىن روژ بەسەر تپەپوبونى ئەو روژەى نەمتوانى جەنابى بەرپۆھەبەر ببينم، خۆم گەياندەوہ فەرمانگەكەى، ئەمجارەيان بپارمدابوو دەبووايە بە ھەر شپۆھەيەك بيت چاوم بە جەنابى بەرپۆھەبەر بەكەويت و چارەنووسى "رۆژان"ى لەگەلدا باس بەكم.

میزەكە لە شوپنەكەى خۆى نەمابوو، ھەندئ لە كورسيەكان كەم كرابونەوہ "نازدار" لە بەردەم میزەكە دانیشتبوو، سكرتېرەكەى پيشوش بە خەمباريەوہ لە سووچيكي پرسگەكەوہ لەسەر كورسيەكى كۆن دانیشتبوو، ھەستم بە گۆرانئىكى زۆر دەكرد لە ماوہى ئەو چەند روژەى كە "نازدار" ھەك سكرتېرى تازە دەست بە كار ببوو، پوویدابوو، سكرتېرەكەى تر ھەندئ تەماشای كردم و دواتر لئىمى پرسى:

ديسانەوہ دەتەويت چاوت بە جەنابى بەرپۆھەبەر بەكەويت؟

بەلئى، ئەى نەمگوت زۆر پيوستە و دەبئ ھەر جەنابىيان ببينم، ئىستاكە دەتوانم چاوم پئى بەكەويت؟

من نازانم! "نازدار" خان دەيزانئت، دەتوانى پرسىار لەو بەكەيت.

تەماشايەكى "نازدار" م كرد، دەستى بۆ سەر يەكئەك لە كورسيە دارينەكان دريژ كرد و فەرمووى دانىشتنى ليكردم، دەم و دەست لەسەر ھەمان ئەو كورسيەى ئەو ئاماژەى بۆ كردبوو دانىشتم، لەو كاتەدا خزمەتگوزاريك ھاتە ژورەو پارچەيەك پەپۆى بەدەستەوہ بوو، ھەندئ سەر میزەكەى "نازدار"ى سەپيەوہ بەرەو لای تەلەفزيۆنەكە رويشت، بە ھەمان شپۆھەى میزەكە تەلەفزيۆنەكەشى سەپيەوہ و پاشان ژورەكەى جيھيشت، ھەر دواى دەرچوونى ئەويش، كورپە گەنجيكي تر بە خۆى و سينيەك چايەوہ ھاتە ژورەكەوہ و ھەريەكە و چايەكى بۆ دانان و ئيدى رويشت.

ماوہيەك بیدەنگ بوو، دوايى بیدەنگيەكەم شكاند و پرسىم:

خاتوو "نازدار" بيزەحمەت ئاگادارى جەنابى بەرپۆھەبەر بەكەوہ كەوا من ماوہيەكە دەمەويت بۆ مەسەلەيەكى گرنگ چاوم پئى بەكەويت.

تازە ھاتۆتەوہ، جارى ھيشتاكە ماندووە، دەبئ چاوەرپئ بەكەيت تاكو كەمئەك پشوو دەدات.

ئاخر من زۆر دەمئەك خەريكى ئەو دیدارەم، تاكو دەرنگتر بيت بۆ من خراپە، كاريكى زۆر گرنگم پئى ھەيە، پيش ئەوہى بەرپۆزتان دەست بەكاربن، بەو خاتونەم گوتووە ئەم دیدارەى من پەيوەستە بە چارەنووسى كەسيكەوہ كە تەنيا ئەو دەيزانئت، بۆيە ناكريئت لەوہ زياتر دوا بخريئت، زۆر مەمنون دەبم، ئەگەر ئاگادارى بەكەيتەوہ.

ئئمە لەو گەفتوگويانەدابوو، لە پريكدە زەنگيەك لە نيو پرسگەكەدا بەرزبۆيەوہ، بئ ئەوہى "نازدار" پووختە لە من بخوازيئت، بە خيرايبى چووہ ژورەوہ، دللم خوئشبوو ديارە جەنابى بەرپۆھەبەر دەيەويت دیدار بۆ ميوانەكان ريكبخت، ئئ خو بە تەنيا منيش لە پرسگەكەدابووم، بۆيە پئم وابوو يەكەم كەس دەبم چاوم پئى بەكەويت. نزيكەى پينچ تاكو ھەشت خولەكئى برد "نازدار" نەگەرايەوہ، تەماشايەكى سكرتېرەكەم كرد،

زهرده خه نه يه كي بوم كرد و پووي وهرگيږا، ديسانه وه ته ماشاي كردمه وه و ئينجا به شيوه يه كي نزيك له گالته جارپيه وه گوتي:

بو خوت تاماوه يه كي ترش چاوه رپي بگه، خاتوو "نازدار" به مزووانه نايه ته دهره وه، نه و ئيشي گرنكي له گه ل جه نابي به رپوه به ردا هه يه، تاكو جي به جي نه كهن نايه ته دهره وه.

يه كسه له مه به ستي قسه كه ي گه يشتم، وه لامم دايه وه:

له وانه يه ئيشه كه يان تايبه تي بيت، قه يناكه چاوه رپي ده كه م تاكو ته واو ده بن.

ئاخر نه گهر بيته دهره وش حه وسه له ي نه وه ي نابيت كاره كه ت بو پاي بكات، چونكه ماندوو ده بيت.

ماندوو بووني بو چپيه، هه ر دوای ته واو بووني كاره كه يان به چه ند خوله كيك هه ر دووكيان ده گه رپنه وه باري ناساي خويان، خو به كيودا هه لئاگه رپن، پيوستيان به كاتيكي زور هه بيت تا ده حه سيته وه.

كاكه گيان وا بزانه ته واو له مه به ستي قسه كاني من گه يشتوويت؟

به لي، به لي، زور به چاكي له مه به ستي قسه كانه گه يشتووم، پيم واييت هه ر بويه ش به ريزت له سه ر ميژه كه ت دانه نيشتوويت، وا بپرات ليژه شت دهره كه ن، داخوا ده تگوازنه وه بو چ به شيكي تري فه رمانگه كه.

خوشم ده زانم هه ر چه ند رورژيكم ماوه، له وانه يه هه ر له فه رمانگه كه ش دهر بكريم.

هه ر هيته م زاني له پريكد "نازدار" خوي كرده وه به پرسگه كه دا و به جوره شله ژاويه كه وه فه رموي ليكردم برومه ژورره كه ي جه نابي به رپوه به ر، به مه به ستي ديدار، به ر له وه ي له دهرگه كه ره تيم هوشداري نه وه ي پيمدا ديداره كه م كورت خايه ن بيت.

له سه ر يه كيك له و كورسيه دارينانه ي كه له نزيكي كورسي و ميژه كه ي نه ودا به رپي ريز كرابوون دانيشتم، هه ر نه وده م چايه چپيه كه ي سه ر و چاي بو هاوردين، هه ندي ته ماشاي يه كتريمان كرد و پاشان ده ستمان كرد به خواردنه وه ي، چاويكي خي رام به نيو

ژورره كه يدا گيږا، دهرگه يه كه وه ته به ر چاوم پيده چوو ژوروي تايبه تي بيت، له سووچيكي شدا كتيبخانه يه كي بچوك نزيكه ي په نجا تاكو شه ست كتيبيكي تيدا بوو سه رنجي بو خوي راکيشام، ته ماشايه كي تري چايه كه م كرده وه، هيشتاكه پيال كه به نيوه نه ببوو، ديسانه وه كه وتمه وه خواردنه وه ي، دوايين چوري چايه كه م خوارد و مه به ستي ديداره كه مم بوي پوونكرده وه، سه ره تا ناساي وه ريگرت، به لام كاتيكي هه ستي به وه كرد من له سه ر مه سه له ي چاره نووسي "پوزان" پيداگري ده كه م، شله ژا، هه لچوو، ده م و ده ست به ته له فون بانگي "نازدار" ي سكرتيري كرد و نه ويش بانگي پاسه وانه كاني و نه وانيش به قونداغه تفه نگ به ربوونه گيانم، له ژورره كه ي "قاله سميل" هه تاكو نيو حه وشه ي فه رمانگه كه به ليدان داميانه پيش خويان، له نيو حه وشه كه ش به رده وام بوون له سه ر نازار دانم، به م هويه وه ته واوي فه رمانبه ره كان له ئيمه كو بوونه وه، هيچ يه كيكيان ده نكي ليوه نه هات، ته ماشايه كي خي رايانم كردن، هه ندي خه ريكي رويشتن بوون بو ژورره كاني خويان و هه نديكي ش وه ك چون به ديار فيلم يكي كوميديه وه بووبن، به ديار ئيمه وه پيده كه نين، پاشان تاكو به ر دهرگه ي فه رمانگه كه له گه ل پاسه وانه كاندا هاتن، دوايي منيان له سه ر شه قامه كه جي هيشت و نه وانيش شانبه شاني پاسه وانه كان گه رانه وه نيو فه رمانگه كه و هه ر چونيك بوو خوم گه يانده وه ماله وه.

دوو پوز دوای پووداوه كه، به يانبييه كي زوو تازه له خه وه لسا بووم، هيته م زاني له دهرگه درا، به ده م ئيش و خاوه خاويكه وه به ره و دهرگه كه كه وتمه رپي، كردمه وه، كوربه گه نيكي چاويكه له چاو بوو، هه ندي ته ماشاي كردم و ئينجا گوتي:

بيزه حمه ت ئيره مالي هه رمانه؟

به لي، خوم هه رمانم.

من په يامنيږي رورژنامه يم، ده توانم هه ندي قسه ت له گه لدا بگه م؟

له باره ي چپيه وه قسه بگه ين؟

زانیومانه به پڙتان دوو پوژ له موه بهر به فرمانی به پڼوه بهری فرمانگه ی له لایه ن پاسه وانه کانییه وه لیتدراوه، دمه ویت له م باره یه وه هندی قسه ت له گه لدا بکه م.

ده کریت بزانه و هواله تان چو ن و له لایه ن کیوه ده سته و توه؟
یه کیک له فرمان به رانی فرمانگه که، نه م هواله ی پیداوین.

مه به ست چیه؟ ده ته ویت له پوژنامه که تاندا بلاوی بکه یته وه؟
به لی، نه گه ر جه نابت حه ز بکه یته؟ به پیچه وانه وه، نه گه ر حه ز نه که یته بلاوی ناکه یته وه؟

فهرمو، وهره ژوره وه به چاوان، ته وای زانیاریه کانت پیده ده م.

بو به یانییه که ی به خیرایی خو م گه یانده یه کیک له پوژنامه فروشه کانی نیو شار و پاسه وخو ه مان نه و پوژنامه یه م گرت ده ست که په یامنیره که ی ناماره ی به ناوه که یدا بو، له لاپه ره ی یه که میدا و به مانشیتیک گه وره وه، پوداوه که ی منیان ده رختبو، خه ریکی خویندنه وه ی ناواخنی هواله که بووم، له پریکدا چه ند که سیک ه مان جلی نه و پاسه وانا نه یان له به ردا بو که نازاریاندام، ته وای ژماره که ی نه و پوژیه یان کوکرده وه و نه و دانه یه ی به ده ست منیشه وه بوو لیانسه ند م و ه موانیان خسته دواوه ی یه کیک له نوتومبیله کانیان و پویشتن.

تازه خو ر ناو ابوو، له ژوره که ی خو م دا خه ریکی خویندنه وه ی کتیبیک بووم، پیده نگی ته وای ماله که مانی داگرتبو، هه ر له خو م وه هه ستم ده کرد نه و شه وه گورانیک له ره وتی ژیانم پوده دات، به لام نه مده زانی پوداوه که چیه و چو ن پوده دات! چه ند جاریک کتیبه که م داده نا و هلمده گرت ه وه، ده مخسته وه نیو ره فه که یه وه، ده مهینایه وه خواره وه، له و جموجولانه دابووم، له ده رگه درا، شله ژام، ویستم ده رگه نه که مه وه، دیسانه وه لیدرایه وه، که میک خو م دواخت، تا کو ده هات زیاتر به توندی له ده رگه که ده درا، به په له پروزی خو م گه یانده ده رگه که و کرده وه، هه مان پاسه وانه کانی "قاله سمیل" بوون، ده م و ده ست چاویان به ست م و خستیمان ه دواوه ی نوتومبیلک و به خیرایی که وتنه ری، نزیکه ی بیست تا کو سی خوله کیک ریگه مان بری، دواهی

نوتومبیله که یان وه ستاند و به چا و به سترا و منیان دایه پیش خو یان، هه ندی قسه یان له گه ل یه کیکدا کرد و دواتر ده نگی کردنه وه ی ده رگه یه کی ناسنین که وته به ر گویم، به ر له وه ی بمخه نه نیو ژوره که وه چاویان کرده وه، هولیکی گه وره ی تاریک بوو، به سه دان که سی تیدا بوو، تو رپیان هه لدامه ژوره که وه، له هه مان له حزه شدا ده رگه که یان داخسته وه.

هه ست م کرد نیدی ره وتی ژیانم گوړا، ته ماشایه کی وردی نیو هوله که م کرد، هه ندی خه ریکی ته ماشا کردنی من بوون و هه ندیکیش له خه ویکی قولدا بوون، له و هوله گه وره یه دا ته نیا دوو پوونا که ره وه ی کاره بایی تیا بوو، نه ویش به هوی گه وره یی شوینه که و دوو که لی جگه ره وه، هه ر نه وه ته و پوونا کیان هه ست پیده کرا، له سووچیک ه هوله که دا یه کیک به ئیشاره ی ده سته کانی بانگی کردم، سه ره تا ویستم به ده م داواکه یه وه نه چم، دوویاره و چه ند باره ی کرده وه، به نیو زیندانییه کاندا هه نگاوم به ره و لای هاویشت، په رژی نیکی له کارتو ن به چواره وری خویدا دروست کردبوو، له سه ر سه ریشیدا هه ندی جل و ناوینه یه کی درز تیکه و تووی هه لواسیوو، پووخساریکی تا نه وپه ری ناشیرینی هه بوو، ده تگوت تازه له نیو دارستانیکی سووتاودا گه پاره ته وه، به ده نگیکي ناشاز فهرمووی دانیشتنی لیکردم، به بیزاریه وه دانیشتم، چاوی پرپییه نیو چاوه کانه م، له نیو چاوه کانیدا هه ست م به وه ده کرد نومییدی به ژیان نه ماوه، ته نیا نومییدیکی هه بیته، نه وه بوو بتوانیت پاریزگاری له سووچه په رژی نکراوه که ی بکات، ماوه یه که به دیار یه که وه دانیشتن، دواتر هه لیدایه قسان:

ناوت چیه؟

هه رمان.

له سه ر چی ده ستگیر کراویت؟

نه و چیرۆکه دوور و دريژه هه ر وا به ناسانی ناگپرد ریته وه.

من چوار سال و سی مانگ و چه ند پوژیکه له م سووچه دا ژیان ده گوزه ریتم، به ر له وه ی ده ست به سه ر نه و سووچه شدا بگرم، یه که دوو مانگی تریشم له زیندانیکی تردا

گوزهراندووه، من له لايه ن بهرپرساني زيندانه وه كراوم به چاودپړی ئه م هۆله، هه كه سيك بيته ئيره، ده بيته له لاي من ناوی خوی تۆمار بكات، ده بيته بزانه له سه ر چي ده سنگير كراوه، توش به هه مان شيوه پيم بلای له سه ر چي ده سنگير كراويت؟ ئاخر هه ر وه كو گوتم چيرۆكيكي دريژه، ئيستاكه ناتوانم ته واوي چيرۆكه كه ت بو بگيرمه وه، با بو كاتيكي تر بيته، به چاوان هه موويت بو باسده كه م.

هيچ جاريكي تر زيندانه ديوه؟

نه خير.

بويه شاره زاي نيو زيندان نيت؟ ئه و كه سه ي ريگه ي ده كه ويته زيندانه وه خوي نيه، ده بيته هه ر چيه كي پيگوترا جييه جي بكات، توش ئيستاكه كه سيكي زيندانيت، ده بيته هه ر چيه كه پنده گوتريته، جييه جي بكه يت، بويه ئيستاكه ده مه ويته ته واوي چيرۆكه كه تم بو بگيرپته وه.

ئه و سه له ت بيره ته واوي خه لكي شار كوچيان كرد و له ژير خيوه تدا ژيانيان ده گوزهراند؟

به لاي، باشم بيره، هيچ كاتيكي بيرم ناچپته وه، به راستي ژيانيني سه خت بو.

له يه كيكي له نيوه شه وه كاني ئه و سه له دا، چه ند كه سيكي هه ليا نكو تايه سه ر مالمان، ئه و شه وه، باوكم به ده ستی ئه و كه سانه كوژراو خوشكيكي گه نجيشم هه بوو ئه ويشيان پفاند، ئيستاكه من ئه و كه سه م دوزيوه ته وه كه سه رده سته ي ئه و كرده وه يه بوو، چه ند رۆژيكي له مه و بهر چاوم پي كوت و داواي چاره نووسي خوشكه كه مم ليكرد، خوي لي بي به ري كرد و ئه وه تا مني به و هوي وه زينداني كردوه.

دياره ئه و كه سه ده ستی ده روات، وا توي زينداني كردوه؟

به لاي، له وانه يه خوشت بيناسيت، ئيستاكه به رپوه به ري فه رمانگه ي يه و ده يان پاسه واني تاييه تي بو دابين كراوه، به ئاره زووي خوي و بو به رژه وه وندي تاييه تي به كاريان ده هي نيته.

به لاي، ناويم بيستوه، به لام له نزيكه وه رووخساريم نه ديوه.

زور جار له ته له قزيونه كاندا ده رده كه ويته، سه ره تا من نه مه ده زاني هه مان ئه و كه سه يه، بيرم بو شتي وا نه ده چوو پياويكي ئاوا، ئه و به رپرسيا ريتيه ي پيديرته، داوي يه كيكي ئه و زانباريه ي پيمدا، ئه و هه بوو منيش ناسيمه وه، چونكه له خيوه تگه كه دا به ر له وه ي ده ست به و كارانه بكات، چه ند جاريكي بينيبووم.

ئيمه له و قسانه دا بووين، له پريكدا ده نكيكي له ده رگه كه وه هات و پاشان كرايه وه، زيندانيه كان هه ر يه كه و كو پيكي به تالان به ده سته وه گرت و به ره و ده رگه كه كه وتنه ري، تيكي قزان، كه سه به كه سه نه بوو، نيو هۆله كه خرؤشا، هه ستم به دلته نكييه كي زور كرد، ده بيته له مه ودا منيش به م جوړه بو ته نيا چايه ك پريز به ستم و يه كيكي له پيكا ته ي ئه و تيكي قزان، له گه ل ناوه وه ي خو مدا قسه م ده كرد، هه ر هي نده م زاني پياوه كه گوتي:

توش برو كو پيكي چاي بيته.

من چه زم پي نيه، ئيستاكه دل م بو ناچپته.

خو نه مگوتوه بو خو ت چاي بيته.

ئهي بو كي چاي بينم؟

بو من.

ئه وه كه ي ئيشي منه چاي بو تو بينم.

پيم گوتي برو.

ئاخر بو خو ت ناچپته؟ من هيشتاكه شاره زاي وه رگرتني چاي نه بوويمه.

زوري له سه ر مه رو، ئه گينا چي خراپه پيته ده كه م، تو تازه ده بيته له ژير فه رمانی

مندابيت، هه ر چيه كه گوت ده بي بومي جييه جي بكه يت، تيگه يشتي؟

به ريزم، من هه ر يه كه دوو رۆژ ليره ده مينمه وه، هاكا ئازاد كرام.

بیر له ئازاد بوون مه كه ره وه، هه موو ئه وانه ي يه كه م رۆژ ده خرينه زيندانه وه تاكو

ماوه يه كه وا هه ست ده كه ن زوو ئازاد ده كرين، ئه و ماوه يه به رده وام ته ماشاي ده رگه ي

زيندانه كه ده كه ن، نازانن هه ركه پيته له ژووري زيندان نا، ئيدي ئازاد بوونت ئاسته م

دەبىت، تۆش چاۋەپىي ئۇە مەكە بەمزىوانە ئازاد بىكرىت، تۆ تازە زىندانى كراويت، جارى بىر لە ئازادبۇون مەكەرەۋە، تا چەند مانگى تر كەس تۆى بىر نىيە، لەۋانە يە ھەر لە بىریش بىكرىت، منىش سەرەتا ۋابووم، ۋامدەزانى دواى چەند پۆژىك ئازاد دەكرىم، بەلام ئۇە چەند سالە كەس لىمى نە پىچىۋەتەۋە، ئومىدم نەماۋە تازە كەس لىم بىچىتەۋە، ئۇەۋى لەم زىندانەدا جىگەى دلخۆشى منە، تەنیا ئۇە سوۋچەيە، ۋا ھەست دەكەم تەۋاۋى دونيا ھى منە، ھەمو ھەۋلىكەدەم بتوانم پارىزگارى لىكەم و نەھىلم خەلكانى تر لىمى داگىر بگەن.

خىراكە تاكو چايەكە ماۋە كوپىك چاى بىنە، دواىى منىش چىرۆكى دەستگىركردنى خۆمت بۆ دەگىرەۋە.

بەشەرەۋە چايەكەم بۆى ھىنا، ھەندى لە زىندانىيەكان كاتىك ئۇە كىرەۋەيەى منيان بىنى، كەۋتنە پىكەنن، زىاتر شەرم داىگرتەم، ھەستەم كىرە بوونم ۋا خىرىكە بەرەۋە سىرانەۋە دەچىت، دواى ئۇەۋى چايەكەى خواردەۋە ئىنجا دەستى كىرەۋە بە قسەكردن:

حەز دەكەيت منىش چىرۆكى خۆمت بۆ بگىرەۋە؟

ئىستاكە دلّم زۆر توندە، ئەگەر لىرە مامەۋە، لە كاتىكى تردا بۆمى بگىرەۋە.

پىم نەگوتى بەمزىوانە ئازاد ناكىت؟ دەبىت خۆت رابھىننىت، ئەگىنا زىانت ئالۆزتر دەبىت، ھەر ئۇە چەند پۆژەت بە لاۋە ناخۆش دەبىت، دواىى بە دەست خۆت نىيە يادەۋەرىيەكانى دەرەۋەت بىر دەچىتەۋە و بە ژىنگەى نىو زىندان رادىت.

برۋابكە ھىچ كاتىك ناتوانم بەم شوئىنە رابىم، ئەگەر بزىانم بەمزىوانە ئازاد ناكىم، خۆم دەكوژم، خۆكوژى زۆر خۆشترە لە ژىانى نىو زىندان، مرۆف ئەگەر ئازاد نەبىت، ژىانى ماناى نابىت.

باسى خۆكوژى مەكە، بەخوداى بەرپىرسانى زىندان بزىان ئەشكەنجەت دەدەن، ئىرە زىندانە تىگەيشتى؟ دەرەۋە نىيە بە ئارەزۋى خۆت قسە و ھەلسوكەوت بگەيت، نابىت ھەمو قسەيەك بگەيت، تىگەيشتى؟

لە مەبەستى تۆ گەيشتم، بەلام من ناتوانم لىرە درىژە بە ژىانم بدەم.

دەبى خۆت رابىننىت، ھىندە بىر لە دەرەۋە مەكەرەۋە.

چۆن بىر نەكەمەۋە، دەبىت من ئازاد بىكرىم، چۈنكە ئازادى من چارەنۋوسى كەسىك دىارى دەكات، ئەگەر لە زىندانىم ئۇۋىش چارەنۋوسى دىار نابىت.

ئۇەكەسەى چارەنۋوسى خوشكەكەتى لايە، ئىستاكە چارەنۋوسى تۆشى بەدەستەۋەيە، ھىچت لە دەست نايەت تاكو بىكەيت، ئەۋ ئىستاكە زۆرتىر دەسەلاتى بەدەستەۋەيە، تۆ لە بەرانبەر ئۇۋدا ۋەك ئۇۋە ۋايت ھەر بوونىشت نەبىت، دەنگى تۆ بە كوئى دەگات؟ پىم نالىت تۆيەكى زىندانى چىت لە دەست دىت؟ بۆ خۆت بىدەنگ بىت باشترە، ئەگىنا ھەر زىندانىيەكان ئەشكەنجەت دەدەن.

پىم نالىت زىندانىيەكان چ پەيوەندىيەكان بە ئەشكەنجەدانى مەۋە ھەيە؟ ئەۋان چىيان بەسەر مەۋە ھەيە؟ خۆ من ھىچ زىانىك بۆيان نىيە تاكو ئەشكەنجەم بدەن.

ھەندى زىندانى ھەيەن بۆ ئۇۋەى خۆيان لاي بەرپىرسانى زىندان خۆشەۋىست بگەن، ھەمو شتىك لە پىناۋى بەرژەۋەندى خۆياندا دەكەن، ھاورپىيەتى نىو زىندان نازانن، ئامادەن ھەمو شتىك بگەن، تەنیا چەند خولەكىك بۆ پىشۋودان بىانبەنە نىو حەۋشەكەۋە، ئۇۋە سىروشتى نىو زىندانە، منىش لەم جۆرە كارانەم كىرەۋە، پىت سەير نەبىت، لەۋانە يە تۆش پۆژىكدابىت ئەۋ شتانەت بە لاۋە ئاسايى بىت، ناچارىت دەبىت ھەمو شتىك قەبوول بگەيت.

ئەگەر تەۋاۋى ژىانم لە نىو ئۇۋە چوار دىۋارەى زىنداندا بەرمەسەر لەم جۆرە كارانە ناكەم، مرۆف چۆن دەبىت بەسەر ھاورپىيەكانىيەۋە جاسۋوسى بكات.

بە ھەر حال لە لاي زىندانىيەكان باسى مەسەلەى گىرانەكەت مەكە، ھەرۋەك گوتەم دواىى لاي بەرپىرسانى زىندان ورد و درشتى دەگىرەۋە، ئەۋكاتە كىشەكەت گەرەتر دەبىت.

ئەو كېشە يە خۆى گەورە بوو، پاستە ئىستاكە زىندانىيەكان نازانن لەسەر چى
گىراوم، بەلام من ئەو مەسەلە يەم داووتە پۇژنامە و پەخشكراو، ئىستاكە لەوانە يە لە
دەرەو ھەرايەكى گەورەى نابىتەو.

جا ئەوان كەى گوى بە قسەى پۇژنامەكان دەدەن، من خۆم پۇژگارېك لە نىوياندا
خاوەن دەسەلاتىكى ديارىكراوى خۆم بووم، ئەو ھىسابى بۆ نەكەن قسەى
پۇژنامەكانە، پىت سەير نەبىت بەر لەو ھى دەستگىر بگرېم ئەفسەر بووم، مالاكەم
ھەميشە پرى بوو لە ئەفسەرانى گەورە و پلەدارانى نىو لەشكر، ئەو تانە ئىستاكەش
لېرە كەوتووم، تەنانەت يەككە لە ئەفسەرانى ھاوپېشم بۆ دىدەنم نەھاتوون.

گوتت ئەفسەر بوويت؟

بەلى، لە نىو ريزەكانى لەشكردا ئەفسەر بووم.

ئەى باشە بۆ ئىستاكە دەستگىركراويت؟ ھىندەى من زانبيتتم ئەفسەران كەمتر لە
خەلكانى ئاسايى دەستگىر دەكرين، ئەگەر دەستگىرېش بگرين، شوينى تايبەت بە
خويان ھەيە و زووترېش ئازاد دەكرين، من تىناگەم! بۆچى چەند سالە ئازاد نەكراويت؟
ديارە كېشە يەكى گەورەت ھەيە؟

بەلى، كېشەكەى من زۆر گەورە يە، پەيوەندى بە ناپاكييەو ھەيە.

ناپاكيەت لە ريزەكانى لەشكردا كردوو؟

نەخىر.

ئەى ئىستاكە نەتگوت لەسەر مەسەلەى ناپاكي دەستگىر كراويت؟

خۆم ناپاكيە نەكردوو.

ئەى كى كردويىتى، مادام تۆ نەتكردوو چ پەيوەندىيەكى بە تۆو ھەيە؟

ژنەكەم كردويىتى.

ديسانو ھە پەيوەندى بە تۆو نىيە.

چۆن پەيوەندى بە منو ھە نىيە؟

من تىناگەم ناپاكي ژنەكەت چ پەيوەندىيەكى بە تۆو ھەيە! ديارە تۆ ئاگادار بوويتە
لە مەسەلەكە و خۆت بىدەنگ كردوو؟

نەخىر، دەم و دەست ئاگادارى سەرووى خۆم كردوو.

ئەى ژنەكەت دەستگىر كراو؟

نەخىر.

چۆن دەستگىر نەكراو؟ ئەى ناپاكي نەكردوو؟

چونكە ئىستاكە ئەو لە ژياندا نەماو.

لە ژىر ئەشكەنجەدان گيانى دەرچوو؟

نەخىر، خۆم كوشتەم، دەبووايە بكوژرېت.

بمبوورە، زۆرم پرسىار كرد، ھىوادارم بىزارم نەكردبىت؟

ئاسايى، سەرەتا حەزم نەدەكرد بۆ كەسى بگرېمەو، بەلام ئىستاكە گىرانەو ھەي بە

لامو ھە ئاسايى بوو، حەز دەكەيت تەواوى چىرۆكەكەت بۆ بگرېمەو؟

ئەو ھى پاستى بىت حەزم لىيەتى، ئەو مەسەلە يە بە تەواوى سەرنجى بۆ خۆى

راكېشاوم، خەرىكە بەو ھۆيەو ھەكېشەكەى خۆم بىر چىتەو.

بەيانىيەك بۆ ئەركى ئاسايى پۇژانەى خۆم لە مال دەرچووم، كاتىك گەيشتمە شوينى

ئەركەكەم، تەماشام كرد ھەندى نووسراو كە پۇژى پېشوو بە نيازى ئىشكردن لەسەريان

لەگەل خۆمدا بربوومنەو، لە مالەو لىم جىمابوون، دەبووايە ئەو پۇژەش بۆ سەرووى

خۆمان بەرز بگرېتەو، نەدەبووايە بە ھىچ جۆرىك دوابخىت، بۆيە بە خىرايى گەرامەو

بە دواى نووسراوكاندا، رېگەى نىوان مالى ئىمە و شوينى ئەركەكەم، نىكەى كاترمىز و

نىويك دەبوو، ھەميشە دەرگەكانى مالەو ھەمان، سەروو كلىلى زيادەيان لە لاي من ھەبوو،

بۆيە ھىچ كاتىك پىويست بە لە دەرگەدانى نەدەكرد، ھەر وەك جاران خۆم كرد بە

مالەو ھەدا، ژنەكەم ديار نەبوو، ھەندى ھەستى خۆم راگرت، لە نىو گەرمابويەكەدا دەنگى

شوورەى ئا و ھاتە گويمەو، لە درزى دەرگەكەو تەماشايەكى نىو گەرمابو ھەكەم كرد،

ژنەكەم بوو خۆى دەشۆرى، حەپەسام، لەبەر خۆمەو ھەكەوتمە حالەتى بىركردنەو ھەو،

باشه به یانی به یه که وه خۆمان شۆری، ئه و خۆ شۆرینه چییه؟ ده بی چی پوویدا بیت،
ئاگاداری بکه مه وه، نه خیر، دواتر بی ئه وه ی ژنه که م هه ست به گه پانه وه ی من بکات،
نووسراوه کانم له سه ر میزه که دا هه لگرت و پۆیشتمه وه .

ئه و پۆزه هه رچه ندی ده مکرد نه مده توانی ئه و دیمه نه له بیر خۆم به رمه وه، سی چوار
پۆزه به به رده وامی له نیو میشکدا ده هات و ده چوو، ئه وه بوو دوا یی له شوینی
ئه رکه که م پۆژیکیان به نیازی چاودیری کردنی ژنه که م گه پامه وه به ره و ماله وه، بزانه که
دوا ی پۆیشتنی من خه ریکی چی ده بیت، چونکه به راستی ما وه یه که بوو هه ستم ده کرد
له گه ل مندا جو ره ساردییه کی ده نواند، گه یشتمه وه کۆلان، له سووچی کۆلانه که
سوورامه وه، ئۆتۆمیله که ی کورپی یه کیک له ئه فسه ره بالاکانی نیو له شکر له به ر ده رگه ی
ماله وه مان وه ستابوو، شله ژام، دوا یی ئاسایی بوومه وه، له به ر خۆمه وه گوتم له وانه یه
له گه ل خوشکه کانی هاتیبت بو لای ژنه که م، چونکه هاتووچۆیه کی گه رم له نیوانماندا
هه بوو، بیده نگ خۆم به مالددا کرد، له نهۆمی خواره وه هه ستم به هه یچ نه کرد، پۆیشتمه
نهۆمی سه ره وه، له نیو ژووری خه و تنه که جیره ی سیسه م و ده نگی نیمچه گریانی
ژنه که م هاتنه گویمه وه، ئه وه ی لپی ده ترسام ئه وه بوو، پۆیشتمه ژوره وه، کورپه که ی
ئه فسه ره بالاکه بوو، به رووتی له گه ل ژنه که مدا خه ریکی رابواردن بوون، هیشتاکه له
باوه شی یه کدا بوون، یه که و چه ند گولله یه کی ده مانچه م ئا راسته ی نیو چاویان کرد و
ده م و ده ست له باوه شی یه کدا گیانیان ده رچوو، دواتر باوکی کورپه که م له هۆی
کوژرانی کورپه که ی ئاگادار کرده وه، هه مان پۆزه، جله سه ربازییه که یان له به رم کرده وه و
ده ستگیریان کردم، ئه وه بوو چی پۆکی ده ستگیر کردنی من.

نیسانی ۲۰۰۹

چىزى نيو ەروپەك

به هۆی دار و درهختی ژۆره وه، نیو گونده که به تهواوی نه ده بیندرا، هه ندی خانووی بچوک نه بیته له نیوانی په نجهی داره کانه وه ده که وتنه به رچاو. له به یانییه وه تا کو ئیواره یه کی درهنگ، خه لکی به ناژه لداری و جۆره ها کاری تره وه سه رقان ده بوون، خه لگیکی زۆر که م له نیو گونده که ده مانه وه، هه ندی بۆ شارو هه ندیکیش به ره و کیوه کان ده چوون، من له هه موویان زیاتر له نیو گونده که ده مامه وه، بگره جاری وا هه بوو به مانگ له ماله وه دوور نه ده که وتمه وه، ئەمه ش بۆ ئه وه ده گه راپه وه باوکم و دایکم منیان زیاد له پیویست خۆشده ویست و به نازه وه پهروه رده یان کردبووم، بۆیه ش کاری گرانیان پیم نه ده کرد.

له ملای گونده که ی ئیمه وه گوندیکی گه وره تر هه بوو، ئیمه مزگه وت و خویندنگه مان نه بوو، به لام له وه گونده ی دیکه ته واوی ئەم شتانه هه بوون، پۆژانه مندالان بۆ خویندنگه و گه وره کانیش بۆ نوژنو خوداپه رستی روویان تیده کرد.

پۆژیکیان مام بایز، ته واوی پیاوانی گونده که مانی دایه دای خۆی و به ره و گونده که ی ته که مانه وه پۆیشتن، هه ر چ جاریک بچوو بوونایه، تا کو پاش نیوه پۆیه کی درهنگ لای گه وره پیاوانی ئەویندەر کاتیان به قسه ی سه یرو باسی ناژه لداری و جۆره ها شتی تره وه به سه ر ده برد، پاشان په یتا په یتا به ره و مال ده گه رانه وه.

مالی مام بایز، هینده له مالی ئیمه وه دوور نه بوو، چه ند هه نگاویکی که م له ملای مالی ئیمه وه بوو، زۆر جار وا ریکه وتوه له ده می مام بایز خۆیه وه بیستوومه که وا ته مه نی شه ست سالی تیپه راندوه، به پیچه وانه وه ی ئه وه وه، فاتیمه ی خیزانی ژنیکی جوان و جه حیل بوو.

دپته وه بیرم پۆژیک له ژیر تاویره به ردیکدا له نزیک کانی ئاوه که ی خوار ئاواپی بووم، به ریکه وت دایکم و فاتیمه به ره و ئه وی ده هاتن، خۆم لییان شارده وه، به ده نگیکی نزیک له گریانه وه گویم لی بوو فاتیمه به دایکمی ده گوت:

ژنی، نازانم قورپی کوئی بکه م به سه ری خۆمدا، ده زانی مام بایز، دللی لیم پیسه، نازانم چی بکه م، به ته واوی بیزاری کردووم، جاری وا هه یه به ئاره زووی دللی خۆی

به رده بیته گیانم، تا کو ماندوو ده بیته لیم ده دات، خۆ هه ر ئاگای له جووتبوون و رابواردن نه ماوه، من گومانم هه یه توانای جووتبوونی مابیت! ئەگینا بۆ ماوه یه کی زۆره به لامه وه نه هاتووه؟

جاران به هه ر فیلیک بووایه له گه لم جووتده بوو، زۆر جار به فیلی پشت شۆرین، بانگی نیو گه رماوی ده کردم، من باش له مه به سه ته که ی ده گه یشتم.

ژنه که، ئەگه ر بکریت که میک ده ست به پشتم دابهینیت، به لکو له وه عاره ق و پیسییه پاک ده بمه وه، کاتی نه رم نه رم پشتیم ده شۆری، دلنیا بووم چیژم پییده به خشی، دواتر داوا ی شتی تری لی ده کردم، منیش داوا که یم قه بوول ده کرد.

هیواش هیواش پۆحمان ئاویته ی یه کتری ده بوو، ده بووینه دوو روویارو به له ززه ته وه له نیو یه کتریدا شه پۆلمان ده دا.

چه ند پۆژیک به سه ر ئەم قسانه دا تیپه ری بوو، مام بایز، وه کو هه موو جارانی دیکه، ته واوی پیاوانی گونده که مانی دایه وه دای خۆی و به ره و گونده که ی دیکه پۆیشتن، ژنان کۆمه ل کۆمه ل به مه به ستی جل شۆرین به ره و کانیوا وه کان ریگه یان گرت به ر، دایکم له هه ساره که دا خه ریکی پاککردنه وه ی ژیر مانگا کان بوو، کۆتریکم گرت به ست و به هیواشی له مال ده رچوومه ده ره وه، چه ند هه نگاویک ریگه م بری، نزیک مالی مام بایز بوومه وه، هه ر له خۆمه وه سه یری نیو مالیانم کرد، له نیو هه یوانه که دا فاتیمه م بینی، دلیم داخوورپا، ته ماشایه کی زۆر سه یری کردم، له که سیک ده چوو، بییه ویته داوا ی هاوکاریه که م لی بکات و پیی شه رم بیت پیم بلیت، به رانبه ری وه ستام، چاوه کانمان مۆله ق وه ستان، بۆ ماوه یه ک به بیده نگی له یه کتریمان رووانی، نازانم چۆن بوو هه ر له خۆمه وه به ره و رووی چووم! گه یشتمه به رده می، هه یچ قسه یه کم نه بوو بیکه م، هه ستم کرد عاره ق هیدی هیدی به له شمدا ده هاته خواره وه، نه رمه خه نده یه کی به روومدا هه لداو هه ندی سه یری ئەملاو ئەولای خۆی کردو دواتر گرتی به قۆلداو بردمییه ژووره وه.

ده ستی گرتم و بۆ نیوانی هه ردوو پانی برد، دلیم داخوورپا، هیزی له ززه ت هاته گیانمه وه، ئەمجاره یان من ده ستم خسته ژیر کراسه که ی و مه که کانیم گرت به ست و به

خۆشییەوه باوەشمان بەیەكدا كرد، گەرمایی و لەززهت ئاویتهی لەشم بوون، هیواش هیواش گیانم خاوەن دەبۆیەوه، پاشان منی لەسەر زەویەكە درێژ کردو سمی نایە سەر هەردوو پانمەوه، موچوپکیگی گەرم و چیژاوی بە لەشم داهاات، لەو کاتەدا مەلی ئەندێشەم هەلقی و ژن و میردهکە ی هاوسییمانم کەوتەوه بێر کە بەعەشقهوه یەکتریان لە باوەش نابوو، جەستە و نیو دەمی یەکتریان بەچیژەوه پادەموسی، جاری وا هەبوو ژنەکە بەسەر پیاوەکەدا دەکەوت و هەندێ جاریش پیاوەکە دەکەوتە سەر ئەوهوه. من وام دەزانی یاری لەگەڵ یەکترییدا دەکەن! هەر ئەو پۆژە، بەو مەبەستە بزانم ئەو یارییە چ جۆرە یارییە کە ئەوان دەیانکرد، لە نووکهوه بۆ دایکم گێرایەوه، هەرکە گوێی لەم قسانەم بوو، بەرق و شەرمەوه سەیری نیو چاومی کرد، ماوەیەك بە بێدەنگی لە یەکتری ورد بووینەوه، دواتر گوتی:

پۆڵە ئەوه یاری نییە، جارێکی دیکە سەیریان نەکەیتەوه، ئەم قسانەش بۆ کەسی دیکە باس نەکەیت، ئەگەر باسی بکەیت گوناھبار دەبیت، لەو دنیاش لەنیو دۆزەخدا دەتسووتین.

هەر لەو پۆژەوه گوناھ و دۆزەخ بوونە ترسیک و ناخیمان تەنیەوه، تاكو بە ئیستاکەش دەگات ئەو ترسە یۆتوبیاییە لەناخم دەرناچوو، دەست بۆ هەر شتیك دەبەم ترسیك دیتە دلمەوه، نەکە، دەستی بۆ مەبە، مەچیژە، گوناھبار دەبیت.

بەسۆزو لەززهتەوه دەمی خستە نیو دەممەوه، تەپایی نیو دەمی هەلدەمژی، هەندێ جاریش مەمکی دەنایە نیو دەممەوه و هیواش هیواش گیانمان خاوەن دەبۆیەوه، هیندە ی نەبرد لە هۆشخۆی چوو، کەوتە سەر زەویەکەوه، ماوەیەك بەبێ جوله کەوت، تاسیك ئاوی ساردم پڕژاندە سەر دەم و چاوییهوه، هاتەوه هۆشخۆی.

سەیری کاتریمی قەد دیوارەکە ی کرد، دواتر بە خیرایی جله کانمان کردەوه بەر، شلەژا، سەیری دەرەوه ی کردو بەشلەژانەوه گوتی:

خیراکە .. زوو لێرە دوور کەوه، لای خەلکی باسی هیچ مەکە، چونکە تووشی کیشە دەبین.

بەشەرمەوه پێگە ی مالهۆم گرت، کاتیك گەیشتمە مالهۆم، کۆترەکەم لە نیو حەوشەدا بوو، لەپێکدا دایکم لە دوامەوه گوتی:

پۆڵە .. ئەوه لە کوی بوویت؟ بۆ زوو نەگەرایتەوه؟ وهلامم بدەرەوه، تاكو ئیستا لە کوی بوویت؟

شلەژام، هەرچەندی هیز و توانام دایە بەر خۆم تاكو وهلامی بدەمەوه، بەلام نەمتوانی هیچ بلێم!

۲۰۰۴/۹/۱۳

تراژیدیای شه ویک

كات به خيړايي تېده پېرې، ناخوشتين و ترسناكترين شه و بوو به لای منه وه، ته ماشای هر لایه كم ده كرد رېش ده چۆپه وه، له سهر گردو لگه يه كې نزم تر له كيوه بلنده كاندا بووم، بېده نگیه ك چوارده ورمی ته نېپو يه وه، هندی جار نه بیټ له نیو جه ننگه لستان و باخچې مالّه كاندا به ئاوازيكي خوښ دهنگی بوق و ئازله لانی ديكه م بهر گوی ده كه وتن.

به ئاسپای سهر يكي ئاسمانم كرد، وهكو شه وه كانی پيشوو نه بوو، ئاسپای نه ده هاته بهرچاوم، پهنگی خوینی پيوه دياربوو، به ترس و شله ژانده وه سهر يكي مانگم كرد، هينده دريژي پينوسيك به ئاسمانه وه دياربوو، ههر چوار لای مانگه كه سوور ده چۆپه وه، ههستم له خوم راديرا، هياوش هياوش بالنده كانی نه نديشه ده هاتنه نیو ميشكمه وه، به دم سهر كردن و ئاوابوونی مانگه وه بېرم بو مردن چوو، مردنيكي ناسروشتی نزيك ده بويه وه، گهرچې مردن هيزيكيه مرؤف له توانايدا نييه خوی لی دور بگريټ و كوسپ بخاته بهر دم هاتنی، هياويه كې پوچه مرؤف بيه ويټ نه مريټ! ههر ده بیټ بمریټ و كوتايی به بوونی بیټ، به لام جاری و هه يه لای مرؤف گيان خو شه ويست ده بیټ و به هه موو جوړيک هه ولده دات له دست مردن زرگاری بیټ،

له ملاوه هاوسه ننگه ره كه م به توندی كوكی، راجله كيم، له بنی پيمه وه تاكو ته وقی سهرم ترسيك له رزاندی، به ئاسپای پووی تفه ننگه كه م ئاراسته ی پيشخوم كرد، هينده ترساو و شله ژاو بووم دارو بهردی بهر دم خوم لی بپووه مرؤف و هيرشيان بو ده هينام، ماوه ی چهند خوله كيک له دارو بهر دم زه به لاحه كانی پيشخوم ورد بوومه وه، ئیدی ههستم كرد مرؤف نين، دوايی هياوش هياوش خه يالات و ترس عه قل و جهسته میان جي هيشت و ئارام بوومه وه.

به نیازی ئه وه ی بزائم كات چهنده، دهستم بو ژير پو شاكه كانم برد و به نهينی ده نكيك شخارته م ئاگردا، چهند ده قيقه يه كې كه م بو كاتی ديار يكراوی هيرش كردن بو سهر سه ننگه ره كه مان مابوو، دلّم داخوورپا، ترس ناخمی هه ژاند، سهری پيشخوم كرد، شتيكي وام نه بينی له مرؤف بجيت، له نیو ئاوايی دهنگی بوق و ئازله لانی ديكه م بهر گوی

ده كه وت، له ژير پووش و گژوگيا وشكه كانی بهر دم سه ننگه ره كه دا گيانه وه ريک ده جولايه وه، دهنگی پي بچو كه كانی ده بووه هوی شيواندی ههسته كانم، ئاره زوی ئه وه نه ده كرد گيانه وه ره كه له و شوينه دهر يكه م، به لام ناچار بووم دوری بخه مه وه، بويه بهرديكي بچوكم بوی هه لداو ئیدی له وی دور كه وته وه، ديسانه وه دهنگی بو قه كان هاتنه وه گويم، ئای كه دهنگی بوقم چهند به لاره خو شه! له كاتی گويگرتن ئاراميم پي ده به خشيت، كاتی له نیو كانیاو و باخچه كاندا خوشتين ئاواز له گه رووياندا دهر ده چيت و به دونيادا بلاو ده بيته وه، مرؤف هه يه به ساده ترين شت دهر وونی ئاسوده ده بیټ، ئه و شته ده كريت ته نيا دهنگی بوقيك بيټ، يان دهنگی شه پولي روبرار و پشيله يه كيش بيټ، به لام مرؤفی واهه يه به هيچ تير نابيت و تا دهر مريت ئاسوده يی به خويه وه نابينيټ.

سهری مالّه كانی نیو گونده كه م كرد، دوو تارمايی مرؤفم له نیو په نجره ی ماتيكا كاهه ته بهرچاو، به هياوشی پووه و يه كتری ده چوون، هينده ی نه برد ئاويزانی يه كتر بوون، به تاسه وه لييان ورد بوومه وه، دلّم خاو بويه وه، خهريك بوو ئاگام له خو نه ده ما، له پريكا دهنگی ئازله ليك هيناميه وه هوشخوم، خو بووك و زاواكه ی پوژن كه به هوی ئاههنگی ئه وانده نيوه رۆ له مالياندا له گه ل هاور يكانم داوت بووين و پيروزبايی ژيان يكي به خته وه رمان ئاراسته كردن، به لی، خو يانن، ته ماشا چهند دلخوش و به چيزه وه باوه شيان له يه كتر يداوه و جهسته ی رپوتيان تيكنالاندووه، من دلنيام هه نووكه ژيانيان پريه تی له بهر ائه ت و به هيچ شيوه يه ك بير له مردن ناكه نه وه، ئای چهند بيزارم له م ژيانه، ژيان بو من چ به هايه كې ده بيټ هه ميشه له چاوه رپوانی مردن دابم، مردن چ وشه يه كې قورسه، هه موو هياوكان له نیو ده بات، خو ته نيایي و ترس به شيكن له مردن و مرؤف پييان نازانيټ، هه زاره ها جار خو زگه م به خو يان، من دلنيام ئيستا ئه وان هه ز به هه لاتی خور ناكه ن، به لام من چاوه رپي تيشكي خورم له ئاسودا دهر كه ويټ.

نهرمه بايه كې فينك بونی له ززه ت و شه هوه تی ليده هات به ره و روم هات، چاوم تيپرين، به سۆزه وه ميوه يان بو ده می يه كتری ده برد، هندی جاريش له شيوه ی دوو

بالندهی عاشق دەمیان دەنایە نێو دەمی یەکتیریەوه، هەرکە بەم شیۆه یە دەیانمبینی ئیدی بە دەست خۆم نەبوو رۆدەچومە نێو دونیایەکی خەیاڵاتی سەیر و پڕ لە چیژەوه، شەوانیکی پڕ لە لەزەت و پاموسانم کەوتەوه بیر، بیرەوه ریبیەکانم میژووین هەرگیز لە بیرم ناچنەوه.

هاوسەنگەرەکم هینامیەوه هۆشخۆم، چیبە بۆ بانگ دەکەیت؟ چی چی؟ شتیکت بینوو؟ ئازیزم لەم کاتە ترسناکەدا کە ی وادە قسەکردنە، خەریک بوو هەترەشم بچیت، تەنیا بۆ زانیی کاتژمێرە ئەو بانگکردنە؟ پرسیاریکی بێمانایە جا کاتژمێر هەر چەندیکی بیت بە ئیمە چی، تاکو رۆژ هەلنەیهت، یەکی و سی و شەش خولەکە، بە ئی سی و شەش دەقیقە لە کاتی دیاریکراو لایداوه، پێدەچیت ئەمشەو هیچ لایەکمان حەز بە کوشتنی یەکتەری نەکەین، مرۆف گەژەیه گەر بیر لە کوشتنی مرۆفی دیکە بکاتەوه، نازانم کوشتنی مرۆف چ سوودیکی بۆ مرۆف خودی خودی هەیه! بڕواناکەم سوودی هەبیت، من بۆ هاتومە تە نێو ئەم سەنگەرە خویناوی و پڕ لە سامەدا؟ من و ئیۆه و ئەوان هەموومان تاوانبارین، کوشتنی یەکتەری بۆ؟ بێ ویژدانییە مرۆف کەسیکی دیکە لە نێو ببات و مافی ژیانی لی بسەنیتەوه، بەلین بیت ئەمشەوم لی بەسەرچی لە پیش چاوی هەمووتان تەنگەرەکم دەخەمە نێو چالی پیسایێ مزگەوتە کۆنەکە ی ئاوی، ئەوسا دوور لە شەپ و بە دلێکی ئارام و ئاسوودەوه ژیانیکی خۆش دەگوزەرینم، لە هەر شوینیکیش تەنگ و شەپ هەبیت، من لەوئ هەلدیم، تەنگ ئەو دلرەقە ی بە هیچ شیۆه یەکی بە نەرمی قسە لەگەڵ کەسدا ناکات، خویندە پڕینیت و خۆشەویستی لە فەرەنگی ژیان دەسپێتەوه، نامەوئیت، من شەپ و ئاشووبم ناوئیت، شەپ پیستەری و شەیه، دژی جوانییەکانی دونیاو سروشتە، حەز دەکەم دەست لە یەخەمان بەردات و لەم مەملەکەتە دوور بکەوئیتەوه، ئە ی شەپ دەرچۆ لە ماله کانمان، چیت باخچە و جەنگەلستانی جوانمان مەکە خۆلەمیش و پووبار و کانیواوەکان بە خوینی مرۆف سوور هەلمەگەرینە، با چیت مندالانی ساوا بێ باوک نەبن و ژنەکان تەنیا یە نەیانکوژیت، هیندەت خوین پششت خەریکە بیابان و گۆرستانەکان لە نێو خویندا بزر دەبن!

هاورپیکەم هەستی لە خۆی بپری و بیدەنگیەکی کەوتە نێوانمانەوه، بە ئاسپایی تەنگەرەکم لە بەردەم خۆم داناو تەماشایەکی گوندەکەم کردەوه، چاوم بە ماله کاندا گێراو مالی بووک و زاوا کەوتەوه بەرچاوم، وەکو دوو ماری عاشق و لە شیۆه ی لاو لاو ئاوئیتە یەکتەر ببوون، هیندەیان یەکتەر هینا و برد تاکو چیژ و توانایان لە بەردا بپراو دواتر لە نێو باوەشی یەکتەریدا جولهیان لە خۆ بپری و چوونە نێو خەویکی ئارامەوه.

چ خەویکی خۆشەو ئەوانە ی تیکەوتوون! لە خەویشدا هەست بە چیژ و ئارامی دەکەن، لەم دونیایەدا هەندێ لە خۆشیدان و هەندیکیش تۆسقالیق خەو بە ئاوات دەخوازن، هەندێ بیر لە مردن ناکەنەوه و ژیانیان لاشیرینە، هەندیکی دیکەش هەن لە نێو تاریکی و ترسدا چاوەرپیی مردنیکیی خویناوی دەکەن، مردن هەر دیت، بەلام ناخۆشترین مردن بۆ مرۆف و هەموو گیانەوه ریک ئەو مردنە یە کە خویناوی بیت و لاشە ی لە خوینی خۆیدا بزر بیت.

لە پڕیکدا، لەگەڵ دەنگی تەقە بە ناگهاتەوه، ترس دایگرتم، بە شلەژان و نابەدلییەوه پووی تەنگەرەکم ئاراستە ی ئاسمان کرد و چەند گوللە یەکم بە بۆشایی ئاسمانەوه نا، هاورپیکانم رووبەرپووی شەپیکیی توند و ترسناک ببوونەوه، ماوەیهک سەرقالی شەپیکیی گەرم بوون، چەند جاریکی دیکە رووه و ئاسمان تەقەم کردەوه، هەستم کرد، هیواش هیواش بەرگری لە نێو سەنگەرەکانماندا کەم دەبۆیهوه، ئەوانیش بە دەم گۆرانی و سروودی سەرکەوتنەوه هەولی ئەوهیان دەدا بێنە نێو سەنگەرەکانمانەوه، سەیریکیی داوای خۆم کرد و بە مەبەستی خۆ دەریازکردن پووه و گوندەکە هەنگاوم هەلینا، لە نێو باخچە یەکی تووش پووه و سەنگەرە جیماوەکە وەستام، هیچ بەرگریکردنیک لە نێویدا هەستی پێنەدەکرا، بەلام گۆرانی و سروودی سەرکەوتنی ئەوانم بەر گوی دەکەوت.

شەپ پووه بە یانی هەلدەکش، هەرچۆنیک بوو ماوەیهکی دیکە لە نێو باخچە و جەنگەلستانەکە ی خوار ئاوی خۆم ونکرد، هەرکە دنیا پووناک بۆیهوه یەکراست بەرهو سەنگەرەکە و بە هانای هاورپیکانمەوه چووم، بە ئاسپایی رینگەم بپری، نزیکیی مالی زاوا

بوومه وه، ئاپۆرپه يه كم بهر چاو كهوت، هه ندى جاريش گريان و هاواري ژنانم بهر گوئى ده كه وتن، ده بى چى روويدا بىت؟ پيده چى به هوى شه پى ئه مشه وى ئيمه وه كه سيك كوژرابىت، نازانم چى روويدا وه! هيچ چاره يه كى ديكه م نيه هه ر ده بىت برۆمه نيو خه لكه كه وه و راستيه كه ي بزانه، چه ند هه نكاويك رووه و ئه وى چووم، وه ستام، ئاورپىكى دواوم دايه وه، دوو مندا ل تيز تيز به ره و لاي خه لكه كه هه نكاويان هه لده هينا، به ده نكيكى نزم بانگم كردن، به رقه وه ته ماشاي نيو چاوميان كرد و وه لاميان نه دامه وه، تيزتر له جاران روويشتنه وه، ديسانه وه بانگيانم كردنه وه، له جارى پيشووتر به رقه وه سه يريان كردمه وه، دواتر به شه رمه وه گوتم:

له م ماله دا چى روويدا وه؟ كه ميك بيده نگ بوون، دوايى يه كيك له مندا له كان گوئى:
 نازانى چى روويدا وه؟ به هوى شه پى ئيوه وه، ئه و بووكه ي دوينى گواسترايه وه،
 ئه مشه و كوژرا، دلّم داخوورپا، ئاو به چاوه كانمدا هاته خواره وه، تفه نكه كه م فريدايه نيو
 جوگه له ئاويكى پيس و به ره و لاي خه لكه كه روويشتم، خه لكىكى زور به ديار ته رمه كه وه
 ئه لقه يان به ستابوو، به وردى چاويكم به نيو خه لكه كه دا گيڤا، هيچ كاميك له هاوړپىكانم
 بهر چاو نه كه وت، ته واوى خه لكه كه به رقه وه ته ماشايان ده كردم، له ژير ليوه وه قسانيان
 ده كرد، له وه ي ده كرد به تاو نبارم بزانه، دلّم ترسا، به خيراى له نيويان ده رچووم،
 ريگه ي سه نكه ره كه م گرته وه بهر، هه ر چوونيك بوو خوّم گه يانده وه سه نكه ره كه، لاشه ي
 هه موو هاوړپىكانم به شيواوى و له نيو خوئينى خو ياندا بينى، له گريان به ملاوه تواناي
 هيچ شتىكى ديكه م نه بوو، ماوه يه كه به دياريانه وه گريام، خهريك بوو ئاو له چاوه كانمدا
 وشك ده بوو، رووه و گونده كه هاوارم كرد، بگه نه فريامان، كه سم نه دى بيت به
 هانامانه وه، به ره و ئه ملاي سه نكه ره كه رووم وه رگيڤا، ته رميك له خواره وه بوور
 ده چويه وه، دلنيا بووم له وه ي ته رمى هاوسه نكه ره كانم نه بوو، به ده م گريان و ترسه وه
 هه نكاوم بو هه لينا، هه ر كه گه ياشتمه سه رى، لاشه ي يه كيك له براكانم بوو، بو كوشتنى
 من هاتبوو!

۲۰۰۴/۸/۵

دەمە تەقىي نىو ھۆتىلەگان

دوو ھۆتیل روو و یەکتەر بەرز بوونەتەو، لە نێو پەنجەرە یەکیک لە ھۆتیلەکاندا کچیک کە نیووی جەستە ی بەدەرەو یە بەردەوام چاوەکانی بە چوار دەوری خۆیدا دەگێرێت و بە هیچ شتێکەو ناگیرسێتەو، ھەرچەند بیری دەکردەو نەیدەزانی بۆ کێ و بە دوا ی چێیدا دەگەرێت، ھەستی دەکرد دواتر لەسەر شتێک دەگیرسێتەو، ئیتر ناتوانیت خۆی لێ دوور بگریت و ژیا نی پێیەو پەییەست دەبیت.

دوا ی ماو یەک تێرامان لە شتەکانی دەورو بەری و ئاپۆرە ی خەلگە کەدا، بە بەردەوامی گۆرانیان بەسەردا دەھات و بۆ چەند چرکە یە کەسانی دیکە دەکەوتنە بەرچاوی و بۆ ھەمیشە بزر دەبوون.

لە نێو یەکیک لە پەنجەرەکانی ھۆتیلە کە ی بەرانبەریدا چاوەکانی گیرسایەو، لە نیویدا کورپکی بینی کە بە ھۆی دووری ھۆتیلەکانەو لە یەکتەری، بەتەواوی رووخساری دیار نەبوو، کورپە کە بێ ئەو ی ئاوپر لە کەس بداتەو یان بۆ جارێکیش چییە لە پەنجەرە کەدا تەماشای خوارەو بەکات بەردەوام بە نێو ژوورە کەیدا پیاسە ی دەکرد.

ھەندی جارێش پەردە ی پەنجەرە کە ی دادەدایەو، بۆ ماو یەک بزر دەبوو، لە پڕیکدا بە ھەمان شیوہ ی جارێ دەستی دەکردەو بە پیاسە کردن.

بۆ ماو یەکی زۆر بە دیار سەیر کردنی کورپە کەو چاوەکانی مۆلەق ببوون، بە پێچەوانەو ی ئەو وەو کورپە کە تەماشای ئەو ی نە دەکرد.

ھیدی ھیدی... لە سەیر کردنی بیزار بوو، کەوتە نێو دلە پاوکێو، بۆ چەند لە حەزە یەکی کورت پەردە کە ی دادایەو، ھەرکە گەرایەو لە ی پەنجەرە کە، بە خێرای پەردە کە ی کردەو، بینی پەردە ی پەنجەرە ی کورپە کە دادراو تەو.

دوو بارە پەردە کە ی دادایەو، بە شلە ژانەو، زۆر بە خێرای بەرەو ئەو ھۆتیلە ی کەوتۆتە بەرانبەر ھۆتیلە کە ی خۆی بە مەبەستی بینی کورپە کە ھەنگاوی گرتە بەر.

لە بەردەم دەرگای ھۆتیلە کە ھەلۆستە یەکی کرد و پاش کەمێک بێر کردنەو ئیدی بە پەیزە کەدا بۆ ئەو نھۆمە ی ژووری کورپە کە ی تێدایە، سەرکەوت، کاتی کە خەریکی سەرکەوتن بوو بە پەیزە کەدا رووبەرووی کورپیک بۆیەو، چەند لە حەزە یەک بەرانبەر

یەکتەردا وەستان، دواتر بێ ئەو ی قسە لە گەل یەکتەردا بکەن ھەر یە کە یان بەرەو لایە ک ھەنگاویان ھاویشت.

تەواوی دەرگەکانی نھۆمی سێیەمی بەسەر کردەو، نەیتوانی چاوی بە کورپە کە بکەوێت، چونکە ھیچ یەکیک لە دەرگەکانی بەرپوودا نەکرایەو، شلە ژا... ھیواش ھیواش خەریک بوو دلێ دادەخورپا، ماو یە کە ھەستی لە خۆی راگرت، پاشان گەیشتە ئەو راستییە ی ئەو کورپە ی لە نھۆمی دووہمی ھۆتیلە کەدا تووشی ھات، ھەمان ئەو کورپە ی نێو پەنجەرە کە بوو کە وەکو سەراب خۆی لە بەر چاوی ونکرد.

جگە لە دەنگی پاژنە ی بەرز ی پیللۆھەکانی خۆی، ھیچ دەنگێک لە نێو ھۆتیلە کەدا بەر گویی نە دەکەوت، ھەستی بە ترس و تەنبا یی کرد، دوو بارە خەریکی دەرگا کەن بۆیەو، دیسانەو کەس بەروویدا نەیکردەو، زیاتر رۆچوو نێو ترسەو، پاشان زۆر بە خێرای بە پەیزە کەدا چوو خوارەو.

شەقامیکی قەلە بەلگ کەوتۆتە نیوانی ھەردوو ھۆتیلە کەو و بە دەیان عەرەبانە و مندالی دەستگیر و بۆیاغی گرتۆتە خۆی، بەردەوام بە دەنگی بەرز بە پیشە و شتەکانی خۆیاندا ھەلە دەن و سەرنجی ریبوارەکان بە لای خۆیاندا رادەکێشن تا کو ھەرچی زوو بژێوی ژیا نی ئەمپۆژە یان دەسکەوێت و ھەلە دەن شتی دیکە ساغبکە نەو.

بە ھیوا ی دۆزینەو ی ئەو کورپە ی بۆ جاری یە کەم لە نزیکەو لە نھۆمی دووہمی ھۆتیلە کەدا یەکتەریان بینی، تەماشایەکی دەورو بەری خۆی کرد و بەرەو شۆستە کە ھەنگاوی ھەلینا و تیکەل بە ئاپۆرە و جموجۆلی خەلگە کە بوو کەوا بە پێچەوانە ی یەکتەرییەو دەپۆیشتن.

دەنگی فرۆشیارەکان بە شیوہ یەکی زۆر بەرز دەھاتە گویی بە ئاراستە ی ھەندی لە ریبوارەکان دەپۆیشتن و بە وردی چاوی دەگێرا.

رۆچوو نێو بیزارییەو، خەریک بوو میشکی گیر بخوات، لە پڕیکدا ھیندە ی زانی ھیزیکی خەیا لی توانای دایەو بەر بۆ ئەو ی بە دوا ی دۆزینەو ی کورپە کەدا بپوات، بە نێو ئاپۆرە ی خەلگە کەدا کەوتەو ریگە.

له بهردهم يه كيك له دوكانه كاندا چهند پۆليسيك كه جله كانيان به هۆي عارهق و پيسييه وه بۆر ده چونه وه چوارده وري هه رزه كاريكي ده ستگيريان دابوو، جار جار يكيش بهرده بوونه گياني و تاكو هيزيان له بهردابوو تيان هه لده دا، دواتریش داiane پيش خويان و كهس نه يزاني به ره و كوڤيان برد.

جار جاره شتيكي به ميشكا ده هات چيديكه به دواياندا نه پوات و خۆي خهريكي دۆزينه وه ي كوپه كه بكاته وه، به لام نه يتواني! بهرده وام بوو له سه ر رويشتن به دواي پۆليسه كاندا.

پۆليسه كان پيچيان كرده وه و چوونه كۆلانيكي پر له زن و مندال و عه ره بانهي شكا و كه پيشه وه ره كان فرپياندا بووه كۆلانه كه وه، دواتر زۆر به خيري بي بزبوون.

له كۆتايي كۆلانه كه دا چاوي كه وت به پياويك، كه وت بووه گياني ژنيك و به قز راكيشان به دواي خويدا ده يبرده ماليكه وه، پاشان به توندي ده رگه كه ي له دواي خۆيه وه داخست.

به هه مان شيوه ي رۆژي رابردوو، رويشته وه بهردهم په نجه ره كه و زۆر به په رۆشه وه له په نجه ره ي كوپه كه ي پووانيه وه، ديسانه وه نه بييني، رۆچوووه نيو قولايي خه م و دلته ننگيه وه، ئاو به چاوه كانيدا هاته خواره وه، له ماوه ي كاترميريك له چاوه پواني بييني كوپه كه دا چهندين جار په رده ي په نجه ره كه ي خۆي دادايه وه و ده چۆيه وه نيو پيخه فه كه يه وه، هه رچه ندي ده كرد خه و نه ده چوووه چاوه كان ي و ئارام نه ده بۆيه وه.

چاوي بر ي بووه سه ر په رده كه، كه سي نه ده بييني، هه ر هينده ي زاني به هياوشي په رده كه كرايه وه و كوپه كه له نيويدا ده ركه وت.

ده رگه ي ژوو ره كه ي خۆي كلۆمدا و ئيدي بۆ لاي كوپه كه كه وت هري، له به رده م هۆتيله كه دا هه لوه سته يه كي كرد، موچر كيك ي گه رم له شي داگرت و رۆچوووه نيو خۆشيه وه.

به په يژه كه دا سه ركه وت، نه يده زاني چۆن چۆني له ده رگه ي ژوو ري كوپه كه بدات كه تاكو ئيستاكه له نزيكه وه ئاشنايه تيبان له گه ل يه كتر دا نه بووه، به چ شيوه يه ك قسه ي له گه لدا بكات و چۆن رازي دل ي خۆي بۆ ده ربرييت.

چهند چركه يه ك بر ي له م شتانه كرده وه، دواتر بر ياريدا ده بيت به هه ر شيوه يه ك بيت چاوي به كوپه كه بكه وييت و قسه ي له گه لدا بكات.

هينده ي زاني يه كيك له ده رگه كان كرايه وه، دل ي داخو رپا، بي ئه وه ي هيج قسه يه كي له گه لدا بكن، زن و پياويك بوون پي ده چوو تازه چوويتنه نيو مانگي هه نگوينييه وه، له نيو ژوو ره كه دا هاتنه ده رو به ره و لاي په يژه كه رويشتن و له پريكا بزبوون.

ئه مجاره يان ده رگه يه كي ديكه جي ره ي ليو به رز بويه وه و دووباره دل ي داخو رپا يه وه، هه مان كوپه كه ي نيو په نجه ره كه بوو كه بۆ جاري يه كه م له نزيكه وه له سه ر په يژه كه دا يه كتر يان بي ني، هه نديك ته ماشاي يه كتر يان كرد، چاويان مۆله ق ي يه كتر ي بوون، بي ئه وه ي قسه له گه ل يه كتر دا بكن به هياوشي رووه و يه ك هاتن، له گه ل هه ر چركه يه كه دا زياتر ليك نزيك ده بوونه وه، هه رچه نديكيش نزيكي يه ك بيوونايه ته وه هينده ي تر رۆده چوونه نيو شه رمه وه و هه ناسه كانيان ئاويته ي يه كتر ي ده بوون، له نيو چاوانياندا ئه وه ده خو يندرايه وه هه ردوو كيان زۆر په رۆشي قسه كردن بوون له گه ل يه كتر يدا، به لام به هه ر هۆيه كه وه بووييت به ئاساني نه يانده تواني بكه ونه قسه كردنه وه، بۆ چهند له حزه يه ك چاوه پواني يه كتر ي بوون بۆ ئه وه ي بي ده ننگيه كه ي نيوانيان نه مي نييت.

پاش ئه وه ي كچه كه دلنيا بوو له وه ي كوپه كه ئه و بي ده ننگيه ي نيوانان ناشكي نييت، ئينجا خۆي بر ياريدا ده بيت ده ستپي شخه ري بكات و بي ده ننگيه كاتييه كه ي نيوان تيكبشكي نييت.

بي زه حمه ت ده توانم چهند قسه يه كت له گه لدا بكه م؟

ههركه گوڤی له م قسه‌یهی بوو له جاران زیاتر چاوی برییه نیو قولایی چاوه‌کانی، ته‌زوییه‌کی گهرم جه‌سته‌ی راجله‌کاند و که‌وته بیرکردنه‌وه‌یه‌کی قولله‌وه، پاش چه‌ند چرکه‌یه‌ک له بیده‌نگی، دواتر به‌ده‌نگیکی نزم و له سه‌رخو وه‌لامی دایه‌وه:

به‌لی، ده‌توانی هه‌رچییه‌کت هه‌یه بیلیت، لی‌ره قسه‌کانمان بکه‌ین یان بچینه شوینگیکی دیکه؟

کچه‌کش ده‌ستی بو ژووره‌که‌ی دریزکردو گوتی:

ئه‌گه‌ر چه‌ز بکه‌یت ده‌چینه ژووره‌وه قسه‌کانمان ده‌که‌ین؟

هه‌رکه له ده‌رگه‌که چوونه ژووره‌وه یه‌که‌م شت سه‌رنجی کچه‌که‌ی راکیشا وینه‌ی کونده‌په‌پوویه‌ک بوو له ته‌ک کاتزمیریکدا به‌دیواره‌وه هه‌لواسرابوو، باله‌کانی کردبو‌یه‌وه، نیو چاوه‌کانی تیشکی ده‌دایه‌وه و ترسی ده‌خسته نیو دلایه‌وه، دواتر چاوی که‌وته سه‌ر میزگیکی دارین که چه‌ند کتیبگیکی له‌سه‌ر بوو، له‌گه‌ل یه‌ک دوو پینووس و چه‌ند په‌رپه‌یه‌کی نه‌نوسراو، یه‌کێک له کتیبه‌کانی گرته‌ده‌ست و ته‌ماشایه‌کی ناو‌نیشانه‌که‌ی کرد، دواتر به‌نه‌رمی داینا‌یه‌وه شوینه‌که‌ی خو‌ی و ویستی قه‌سه‌یه‌ک بکات، به‌لام له پریکدا چاوی که‌وته سه‌ر چه‌ند وینه‌یه‌ک و بی‌ئوه‌ی ته‌ماشای هه‌چ یه‌کیکیان بکات ئاراسته‌ی چاوه‌کانی که‌وته سه‌ر ئه‌و بوتله‌ شه‌رابه‌ی له‌سه‌ر میزه‌که‌دا به‌ته‌ک "ژوربا" که‌وه داندرا‌بوو، له‌پریکدا کورپه‌که‌ فه‌رمووی دانیشتنی لیکرد له‌سه‌ر یه‌کێک له‌و دوو کورسییه‌ دارینه‌ی که‌وا سالانی‌که ئه‌م ژوو‌رو ئه‌و ژووری هۆتیله‌که‌یان پی‌ ده‌کریت و به‌هۆی کۆنیا‌نه‌وه جیره‌یان لی‌ به‌رز ده‌بیته‌وه.

رووبه‌پرووی یه‌کتر دانیشتن، دووباره‌ بیده‌نگی دایگرتنه‌وه، به‌لام دوا‌ی چه‌ند چرکه‌یه‌ک ئه‌مجاره‌یان کورپه‌که‌ بیده‌نگییه‌که‌ی نیوانیانی شکاند:

بمبووره، که‌میک ژووره‌که‌م بی‌سه‌روبه‌ره، چونکه‌ چاوه‌روانی هه‌چ که‌سیک نه‌بووم بیته‌لام، حه‌وسه‌له‌ی ئه‌وه‌شم نه‌بوو ژووره‌که‌ پاک که‌مه‌وه.

ژور ئاساییه، پیاو به‌ته‌نا بیته‌ ئه‌م جو‌ره‌ شتانه‌ روو ده‌ده‌ن، بیری لیمه‌که‌ره‌وه هه‌روا ده‌بیته‌.

دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و چه‌ند قسه‌یه‌ی کرد، راسته‌وخو رویشته‌ لای ده‌رگه‌که‌و به‌هینوایشی کلومیدا، کورپه‌کش به‌م هۆیه‌وه هه‌لوه‌سته‌یه‌کی کرد و ته‌ماشایه‌کی وردی نیو چاوی کچه‌که‌ی کرده‌وه، هه‌چ شتیکی ترسناکی له‌چاوه‌کانیدا هه‌ست پینه‌ده‌کرد.

کچه‌که‌ ته‌ماشایه‌کی تری وینه‌ی کونده‌په‌پوویه‌ی کرده‌وه، ده‌توانم چه‌ند قسه‌یه‌ک له‌باره‌ی ئه‌م وینه‌یه‌وه بکه‌م؟

کام وینه‌یان؟

ئه‌م وینه‌یه‌ی کونده‌په‌پوویه.

ده‌زانم به‌لاته‌وه شتیکی سه‌یره، چونکه‌ له‌وانه‌یه‌ ژور به‌که‌می وینه‌ی کونده‌په‌پووت له‌مالان بینی بیته!

کچه‌که‌ به‌ئه‌ده‌به‌وه دریزه‌ی به‌گفتوگۆکه‌ی نیوانیاند:

به‌راستی شتیکی ژور سه‌یره! له‌م هه‌ریمه‌دا تو ته‌نیا که‌سیکی وینه‌ی کونده‌په‌پوو به‌دیواره‌وه هه‌لده‌واسیت، ئه‌مه‌ چ نه‌پینییه‌کی تیدا‌یه، پیده‌چیت کونده‌په‌پووت ژور به‌لاوه‌ جوان بیته؟

کورپه‌که‌ ژور به‌راشکاوییه‌وه وه‌لامی دایه‌وه:

تا ئیستا‌که جوانترین بالنده‌ من بینیبیتم چ له‌ وینه‌ و چ له‌راستیدا، کونده‌په‌پوویه.

کچه‌که‌ هه‌رکه‌ گوڤی له‌م قسه‌یه‌ بوو، ماوه‌یه‌ک خو‌ی بیده‌نگ کرد.

کورپه‌که‌ ده‌ستپیشخه‌ری کرد له‌شکاندن‌ی بیده‌نگییه‌ کورته‌که‌ی نیوانیان:

بو‌قسه‌ناکه‌یت؟ خو‌ هه‌چ قسه‌یه‌کی وام نه‌کردوو نه‌نگه‌رانی کردبیت؟

ئه‌ویش دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ چاوی برییه‌ نیو قولایی چاوه‌کانی و گوتی:

نازانم چۆن چۆنی کونده‌په‌پووت به‌لاوه‌ بالنده‌یه‌کی جوانه‌؟ چۆن ده‌بیته‌ له‌ لایه‌ن مرۆفه‌وه‌ به‌خو‌ بکریت، یان وینه‌ی له‌مالان و شویناندا هه‌لبواسریت، ده‌بیته‌ هۆی ویرانکردنی ئه‌م شوینه‌، هه‌رچی زوو‌ه ئه‌م وینه‌یه‌ داگره‌، تکایه‌ نه‌که‌ی کونده‌په‌پوو به‌ بالنده‌یه‌کی جوان تی‌بگه‌یت، چونکه‌ فرنده‌یه‌کی شوومه!

دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌میک به‌م قسانه‌ی پیکه‌نی، ئینجا وه‌لامی دایه‌وه:

راسته ئەم جۆره قسانەى لە بارهوه دهكریټ، بەلام لە راستیدا كوندهپهپوو
بالتدهیهكى شووم نییه، بەلكو تا بلیتی جوانه، ئیتر بو دهبیټ به شوومی بزانی، ئەمه
قسەى باوك و باپیرانمانه، مەرج نییه هەر قسەیهك لهوانهوه بومان مابیتتهوه راستین،
زۆریك لهو قسانەى لهسەر زاری ئەوانهوه دهكرین دوورن له راستییهوه.

زۆر شت هەن كه له سەرەتادا مۆڤ به ههله خویندنهوهى بو كردوون و ئیستاكه
وهكو راستییهك تهماشایان دهكریټ. بمبووره لهوهى ئاراستهى قسهكانم پيچهوانهى
قسهكانى تۆیه، تكایه لیم تیڤگه.

نازانم هۆى چى بوو كچهكه زیاتر لهسەر كوندهپهپووكه ههلهستهى نهكرد و وهكو
ئاماژەیهك بو راستى قسهكانى ئیدی سهرى بو لهقاند و گوټى:

با بچینهوه سەر بابهته سهرهكییهكهى خۆمانهوه، چیمان لهم بابهته داوه، ئەمه
كهى پهیوهندی به ئیمهوه ههیه.

نازانم نهینى لهوهدا چیه ههركه یهكهم جار له نیو پهنجهرهى ئەم هۆتیلهدا تۆم
بینی هیټیک لهسهروی ئیرادهى خۆمهوه بهرهو لای تۆى كیشدهكردم، شهوان تاكو
درهنگانیك لهم هۆتیلهدى بهرانبهرتدا تهماشای تۆ دهكهم، چون پياسه دهكهیت، كهى
دهخهویت، جارى وا ههیه به دیار سهیرکردنتهوه خهوم لیدهكهوټ و لهگهله كهوتنم
بهزهویهكهدا بهئاگادیمهوه، تۆش پهردهكهت داداوهتهوه.

كوپهكه قسهكانى پيپى:

تۆ لهم هۆتیلهدى بهرانبهر ئیرهدا دهژیت؟ ئەو كچه تۆیت بهردهوام سهیرى ئیره، نیو
ژوورهكهى من دهكات، له راستیدا ئەگەر ههمان كچیش بیت من ناتناسمهوه، چونكه به
هۆى ئەوهى كهمیک چاوهكانم كزبوونه له دوورهوه به باشى نابینم.

بهلى، له نیو یهكیک له ژوورهكانى ئەو هۆتیلهدى بهرانبهر تۆدا دهژیم، ئەو كچهى
بهردهوامیش سهیرت دهكات ئەوه منم، زۆر جاریش حهزم دهكرد بيمه لات، بەلام
نهمدهتوانى، ئەوه بوو دوینی بریارمدا به هەر شیوهیهك بیټ دهبیټ بيمه لات.

دوینی لیره نهبووم، تاكو درهنگانى شهو له دهرهوهى شار بووم، ئەویش به هۆى
ئوهى من له ههفتهیهكدا دوو جار دهچمه دهرهوهى شار و تاكو درهنگانیكى شهو له
نیو باخچهیهكى گهورهدا پياسه دهكهم و بیر دهكهمهوه، لهوانهیه بهمزوانه به
یهكجاری بچمه نیو ئەو باخچه گهورهیهى كه باوكم له دواى كوژرانیدا بوى جیهیشتهوه،
ئهگهرجى دلنیام لهوهى ژیان لهو باخچهیهدا بهسهربهرم ئەوا رووبهپووی بارودۆخیکى
نااسایى دهروونی دهبمهوه، بهلام ناتوانم نهچم، چونكه تارمایی باوكم بهردهوام بهرهو
نیو ئەو باخچهیه كیشم دهكات.

ماوهیهك بیدهنگى كهوتهوه نیوانیانهوه، ههستی به ئالۆزى ژیانى كوپهكه كرد كه به
نیو ژیانیکى نالهباردا گوزهردهكات، دواتر ئەمهى بهدرفهتیک زانى.

گوټت باوكت كوژراوه؟ دهكریټ كهمیک له بارهى كوژرانى باوكتهوه قسهه بو
بكهیت؟

ده سال لهمهوبه باوكم له یهكیک لهو شهره ناوخویانهدا به ناشیرینترین شیوه به
دهستى یهكیک له لایهنه شهپكهرهكان كوژرا، له ههمووى ناخۆشتریش ئەوهبوو دواى
مردنهكهى تهرمهكهیان ئەتكرد بوو.

كهلهى سهریان له جهستهیدا جیاكردبۆیهوه و چاوهكانیان دهرهینابوو، قاچ و
دهستهكانیان به یهكهوه بهستا بۆیهوه و له خهپهندیكدا ههلیاندا بووه خوارهوه، ئیدی
نهماندۆزییهوه، دایكیشم بهم هۆیهوه سهرى نایهوه، چونكه تارادهى پهراستى باوكمى
خۆشدهویست و بى ئەوهى شهرم له من بکهن له بهر چاوى مندا باوهشیان بهیهكدا
دهكرد و نیو دهى یهكتریان ماچ دهكرد، تاكو ئەو كاتهى بى هۆشدهكهوتن بهسەر
زهویهكهدا یهكتریان رادهموسى.

كه تهرمهكهى باوكتتان نه دۆزیتتهوه چون زانیتان تهرمهكهى شیویندراوه؟
یهكیک له هاوپیكانى باوكم كه لهگهلهیدا بهشداربوو له شهپهكهدا ئەم ههوالهى پیداین،
بهلام ههرجهندی كردمان لهگهلماندا نههات بو هینانهوهى تهرمهكهى، زۆر به داویدا
گهراین، بهلام نهماندۆزییهوه، خهپهندهكه زۆر لهوه ترسناكتربوو ئیمه بى هاوكارى و

رېنېشاندهرى هېچ كەسك بتوانين له نيويدا بيدوژينه وه، ئه وېش به هوى ئه وهى
هيزه كانى دوژمن له م ناوچه يه دابوون هاورېكه ي باوكم نه يده ويرا له گه لماندا بېت، دلنېام
بهاتبووايه ده ماندوژينه وه، چونكه هاورېكې كانى باوكم بينېبوويان كاتېك هيزه كانى
به رانبه ريان فرېياندا بووه نيو خه رهنده كه وه.

دواى دوو سال چه كداره كان ئه م ناوچه يان جېهېشت و ئيمه ش له گه ل هاورېكه ي
باوكم چووېن بو شوېنى تهرمه كه، به لام هېچ ئاسه وارېكى ديار نه بوو، پاشان به يه كجارى
له دوژينه وهى نئومېدبووين.

چاوه كانى پر له فرمېسك بېوون، هه ستي ده كرد ياده وه رېيه كى ناخوشى
بېرختوتوه، بويه به خه مبارېيه وه گوتى:

بمبوروه ئه م ياده وه رېيه تالام بېر خستېيه وه، نه مده زانى چيرۆكى كوژرانى باوكت
به م شيوه يه ده ستيپده كات! به لام دلنېابه له م هه رېمه ي ئيمه دا ده يان چيرۆكى ترى له م
شيوه يه هه ن، كه س باسيان ناكات، مه گه ر ته نيا كه س و كاربان وه كو چوون ئېستا تو
چيرۆكى باوكت ده گيرېيه وه، ئه وانېش باسيان ليوه بكه ن، ئه گينا خه رېكه له بېر
ده چنه وه، له وه ناخوشتر نېيه مرؤف تراژيدىاي هاوره گه زه كانى خو ي بېر بچېته وه.

سو پاس ئه م ياده وه رېيه ت بېر خستمه وه، نابېت هېچ كاتېك بېرم بچېته وه، چه ندى
بېرم دېته وه هېنده ي تر هه ست به بوونى خو م ده كه م و نه فره ت له م زه مه نه ده كه م
ئيمه ي تېدابووين، ئه م ياده وه رېيه ته نيا ياده وه رى من نېيه، به لكو ياده وه رى ته واوى
مرؤفايه تېيه، نابېت بېرمان بچېته وه، شتېك بووه مولكى مرؤفايه تى، ئيدى نابېت ته نيا
كه سېك خو ي به خاوه نى بزانييت، راسته ئه م چيرۆكه ي ئېستا كه بوتم گېرايه وه،
پاله وانه كه ي باوكمه، به لام له راستيدا ده بېت هه موومان خو مان به خاوه نى ئه م چيرۆكه
بزانيين و هه ميشه بو يه كترى بگېرينه وه تاكو له بېر نه كرېت، نا به هېچ شيوه يه ك نابېت
له بېر بكرېت.

چاوه كانيان مؤلّه قى يه كتر بېوون، هېدى هېدى ئاو به چاوه كانياندا ده هاته
خواره وه، ده ستي بو بوتله شه رابه كه ي سه ر ميژه كه برد، په رداخېكى پر كرد و نا يه

سه ر ليوه وه، دواترېش له ژېر ميژه كه دا گيتارېكى هېنا، داواى له كچه كه كرد ئه گه ر چه ز
بكات كه ميك گيتارى بو بزه نېت، ئه وېش ره زامه ندى نېشاندا و به بېده نكي گو يى بو
گرت.

نزېكه ي نيو كاتر مېر خه رېكى ژه نېنى گيتاره كه بوو، روچووبوونه نيو خه ياله وه،
خوشترېن ساته كانى ژيان ئه و ده مه بوو كه له گه ل له رېنه وه ي ده نكي گيتاره كه وه
ده هاته گو ييه وه و بېرى له وه ده كرده وه تازه ناتوانييت ئه م كورپه بو يه ك چركه ش چييه
به جېبھېلېت و دوور له و بژييت.

چه ند جارېك بانگى كورپه كه ي كرد، به لام به هوى روچوونى به نيو خه يال و خه رېك
بوونى به ژه نېنى گيتاره كه وه ئاگاي له بانگ كردنه كانى نه بوو، دووباره بانگى كرده وه،
ئه مجاره يان گيتاره كه ي دانا و ته ماشاى نيو چاوى كچه كه ي كرده وه.

تازه ناتوانم جېتېه يلم، من له گه ل تو دا هه ست به به خته وه رى ده كه م و ژيانم پر
ده بېت له نارامى، ئه گه رچى ده زانم ژيانى تو پرېه تى له ئالوژى و ناخوشى، به لام بېروام
پېيكه ناتوانم لېت دوور كه ومه وه، ئه مه قه ده رى من و ده بېت توش قه بوولې بكه يت
له گه ل تو دا هاوبه شېم له هه رچى چركه كانى ژيانندا هه يه، به هه رچى ناخوشى و
خوشيه كانته وه يه، ده مه وېت له نيو تو دا بتو يمه وه، بو ئه وه ي هه ست به بوونى خو م
بكه م، ئه وه ي سالانېكه به دوايدا ده گه رېم له م چه ند چركه يه دا دوژيمه وه، ژيانم به تو وه
جوانه، نازانم بو له پرېكدا پېته وه په يوه ست بووم، هه رچه ندى بېر ده كه مه وه ناتوانم بى
تو بژيم، تكايه وه كو هاوبه شى ژيانى خو ت قه بوولم بكه بو ئه وه ي خو م بدوژمه وه و
چيتر خو م بزر نه كه م.

هه ركه كورپه كه گو يى له م قسانه ي بوو، خو ي بو نه گېرا و ده ستي كرد به گريان،
تاكو ئه و ئاسته ي له نيو گيانى كچه كه دا هه ستي به بوونى خو ي ده كرد.

ده زانم تازه ناتوانى بى من بژييت، به لام من ناتوانم خوشبه ختت بكه م، ژيانى من
پرېه تى له ئالوژى و ناله بارى، من خوشبه ختى بو تو له كو ي بېنم كاتېك خو م نه مديبېت،
حه ز به ته نيا يى ده كه م و له نيو قوولا يى بېر كردنه وه مدا بوونى خو م ده دوژمه وه، بويه

تکات لیدەکم خۆت بە منەو پەيوەست مەکه، چونکه خۆشبهخت نابیت، ژيانی من وەکو تابلۆيەك وايە بوۆ تهعيرکردن له ئازار کيشرا بێت.

چەندین گفتوگۆی تریان له نێو ژوورەکهدا کرد، هەستیان بە ماندوو بوون کرد، دواتر بریاری ئەوەیاندا که پیاوسەیهك به نێو بازارەکهدا بکەن و برێک له خەم و ئالۆزییەکانی دەروونیان بپه‌ویننەوه.

هەندێ له شتەکانی نێو بازارەکه پامان و بە دەم رێو هەش خەریکی قسەکردن بوون، له پڕێکدا چاویان کهوتە سەر مێزێکی کۆنێن که چەند کتێبێک و هەندێ رۆژنامەى کۆن و نوێی له سەر کهلهکه‌رابوو که هەندیکیان به‌هۆی کۆنیانەوه زەرده‌ه‌لگه‌پابوون و کونی بچوک بچوکیشیان تیکه‌وتبوو ئەویش به‌هۆی ئەوهی که سانێکی زۆر لاپه‌ره‌کانیان هەلدابوونەوه و تەنیا مانشیته‌کانیان خۆیندبوونەوه و ئیدی له شوینەکهی خۆیانیان دانابوونەوه.

سەیری رۆژنامەکانیان کرد و یه‌کێک له رۆژنامەکان سەرئەنجامی کۆرپه‌کهی راکیشاو دواتر دەستیکرد به‌خۆیندنه‌وهی مانشیته‌کانی.

دوینی ئیوارە له گه‌ره‌کی.... نێو شارى.... قوتابیه‌ك به‌هۆی دەرئەچوونی له‌وانه‌ی بێرکاریدا خۆی خنکاند.

له‌م قۆناغه‌دا ولات به‌ نێو کۆمه‌لی قەیرانی جۆراوجۆردا گوزەر ده‌کات.

گه‌نده‌لی رووی له‌ زیادى کردوه.

کچێک به‌ هۆی پەيوەندى خۆشه‌ويستی له‌گه‌ل کورپێکدا به‌ دەستی باوکی کورزا.

چاره‌نووسی کورپه‌که‌م به‌ کوێ گه‌يشت.

سەرپێیی چاوی به‌ مانشیته‌کاندا گێرا و دەستی کرد به‌ گێرفانی و دواتر پارەى رۆژنامەکه‌ى دایه‌ دەست رۆژنامە‌فرۆشه‌که و ئینجا به‌ره‌و هۆتێله‌کان که‌وتنه‌وه‌ رێگه‌، تاكو گه‌يشتنه‌وه‌ لای هۆتێله‌کان تیشکی رۆژ له‌سەر هۆتێله‌کان بزربوو، دونه‌يا به‌ره‌و خۆرئاوا بوون هه‌نگاوی ده‌هاویشت، له‌ به‌رده‌م هۆتێله‌کان هه‌لوه‌سته‌يه‌کیان کرد و له‌

یه‌کتري رامانه‌وه، له‌نێو چاوه‌کانیاندا ئەوه ده‌خویندرايه‌وه که نه‌يانده‌ويست ماله‌ئاوایی له‌ یه‌کتري بکەن، هه‌رچه‌ندی ده‌یان کرد نه‌يانده‌توانی جیا‌بینه‌وه.

تکایه‌ له‌گه‌لم وەرە بوۆ ژوورەکه‌م، تا شتەکان کۆکه‌مه‌وه و به‌ یه‌کجاری بێمه‌ لات، بپوا بکه‌ ناتوانم لیت جیا‌بمه‌وه، هێزێکی خه‌یالی به‌ره‌و لای تۆم کیش ده‌کات، تکات لیدەکه‌م له‌گه‌لم وەرە، ده‌ترسم جارێکی تر نه‌تبینمه‌وه، چونکه من سالانێکه‌ بێ ئەوه‌ی بتناسم به‌ دواتدا ده‌گه‌پام.

هه‌رکه‌ گوێی له‌م جۆره‌ قسانه‌ی بوو، بێ هیچ قسه‌یه‌ك دەستی خسته‌ نێو دەستی کچه‌که و ئاماژه‌ی رۆیشتنی بوۆ نێو ده‌رگه‌ی هۆتێله‌که‌ کرد و دواتر به‌ په‌یژه‌که‌دا سه‌رکه‌وتن، ده‌رگه‌که‌ی کرده‌وه و به‌ هێواشی چوونه‌ ژوورەوه، وینەى پیاوێکی ریشن به‌ دیواره‌که‌وه هه‌لواسرابوو، له‌گه‌ل چەند وینەیه‌کی دیکه‌ی کچه‌ هونه‌رمه‌نده‌ بیانیه‌کان که‌ نیوه‌ی جه‌سته‌یان به‌ ده‌ره‌وه‌بوون، چەند گۆشارێکی کۆنی عه‌ره‌بیش به‌ وینە‌ی جۆراوجۆری ریکلامی کالو کچه‌ هونه‌رمه‌نده‌کان پارێندرا بۆیه‌وه له‌سەر جیگه‌که‌ی به‌ په‌رش و بلاوی که‌وتبوون، چرکه‌ی کاترژمیری قه‌د دیواره‌که‌ ئاسایی لیده‌دا، ئەوه‌ی زیاتر سه‌رنجی کورپه‌که‌ی راکیشا، وینەى پیاوه‌ ریشنه‌که‌ بوو، تفه‌نگێکی به‌شانه‌وه‌ بوو، چاوی بپری بووه‌ نێو زوومی کامیرا‌که‌وه، له‌ پاله‌وانی فیلمه‌ سینه‌مايه‌کانی ده‌کرد، ئەوه‌ی ترس بوو به‌ رووخسارییه‌وه نه‌ده‌بینرا، دواتر رۆچوونه‌ نێو بێده‌نگیه‌وه.

دوای که‌مێک بێده‌نگی کورپه‌که‌ پرسیا‌ری لیکرد:

تۆ به‌ تەنیا لێره‌ ده‌ژیت؟

به‌لێ، من له‌م هۆتێله‌دا کار ده‌که‌م، به‌ شه‌وانیش لێره‌ ده‌مێنمه‌وه.

بوۆ به‌ تەنیا لێره‌ ده‌ژیت؟

ئەمپۆژه‌ی من له‌ دایک بووم، دایکم به‌سه‌ر منه‌وه‌ مردووه‌، پورم ئەرکی سه‌ره‌په‌رشتی کردنی منی گرتۆته‌ ئه‌ستۆی تاكو گه‌وره‌بووم، هه‌ر له‌ لای ئەویش چوومه‌ ته‌ به‌ر خویندنه‌وه، دواتر به‌ هۆی ئەوه‌ی که‌ پورم دووباره‌ شووی کرده‌وه، من له‌و دابپام،

لەبەر ئەوەی پیاوێکی رازی نەبوو من لەگەڵیاندا بژیم، بۆیە باوكم خانوویکی بەکری گرت و ماوێ چەند سالیك بە هەژاری لەو خانووەدا ژيانمان گوزەراند.

ئەو بوو رۆژيکیان باوكم نەهاتەو، زۆر چاوەپێی بووم، بەلام هەر نەهاتەو، شەوێکی بە تەنیا بووم، بۆ بەیانێکی زۆری دەزگە پەيوەندیدارەکانی شار بەدایدا گەرام هیچ هەوالیکم نەزانی، ئیدی لە دۆزینەوێ بۆ ئومید بووم، خاوەنی خانووەکەش چەندین جار هاتەسەرم بە بیانووی ئەوێ ناتوانم کرای خانووەکە بدم، دەبێ لە خانووەکە دەرچم، دواتر لە نیو شەوێکی باراناویدا هاتەسەرم و داوای هەرچی کرای قەرزەکان هەبوو کردی، بەلام نەمبوو بیدەم، ویستی دەستدریژی سیکسیم بکاتە سەر، بەلام بە هەرچی شیوەیەك بوو نەمەشت، بۆ بەیانێکی بەریکەوت هاتم بۆ ئەم هۆتیلە تاكو کاریك بدۆزمەو، ئەو بوو خاوەن هۆتیلەکە وەکو چیشتلینەر لە چیشتخانەکەدا دايمەزراندم، بەلام داوای ماوێەك لە کارکردندا هەستم کرد داوای شتی دیکەم لیدەکات، ئەو بوو لە چیشتخانەکە دەرپێنام و بۆ کاریکی دیاریکراو لە هۆتیلەکەدا هیشتمیو، جاری وابوو شەوان وەکو کەسیکی تاییەتی بۆ میوانە تاییەتیەکانی خۆی دەیدامە دەست کەسانیکەو، لەسەرەتادا بەم کارە رازی نەبووم، بەلام دواتر قەبوولم کرد، لەبەر ئەوێ هیچ شوینیک نەبوو تییدا بژیم.

تکات لیدەکەم و تیمەگە من خراپ بۆم، نا من خراپ نیم و هیچ لەزەتیکیش لەم کارە نابینم، بەلام لەناچاریدا ئەم کارە دەکەم، تکایە لیم تییگە، من خراپ نیم، کاتی لەگەڵ یەکیك رادەبوویم و دەزانم لەگەڵ مردووێکدا جووتدەبم، دەبمە پارچەیهك گۆشتی بۆ گیان و بۆ هیچ ئارەزوویەك خۆم بەدەستەو دەدەم.

کاتیك کورەکە گوێی لەم قسانە بوو، چاوەکانی پریوون لە فرمیسک و بەروومەتەکانیدا ریچکەیان بەست، هەندیک بیرى لەم قسانە کردەو، هەستی کرد ئەم کچە ژيانیکی ئالۆتر لەو دەژيیت، بەلام لەناچاریدا بەم جۆرە ژيان دەگوزەریینیت.

لەم بیرکردنەوانەدا بوو، لەپێکدا یەکیك لە دەرگەى ژوورەکەیدا و داوای ئەوێ کچەکە کردییەو، یەکیك لە خزمەتگوزارەکانی هۆتیلەکە بوو:

ئەندیشه خان، بەریو بەر کاری پیت هەیه، وابزانم هەندى میوانی تاییەتی هاتوون، دەیانەویت چاویان پیتبکەویت، ئەگەر زەحمەت نییە تاكو ژووری بەریو بەر بچۆ، ئیستا چاوەپێی تۆن.

ئەویش وەلامی خزمەتگوزارەکەى داىهه:

بە بەریو بەر بلی ناتوانی بیت.

خزمەتگوزارەکەش هەندیک تەماشای کرد و حەپەسا، ئەندیشه دووبارە پێی گوتەو:

پیت دەلیم نایەم.

داوای چەند لەحزەیهکی کەم بەریو بەرەکە خۆی کرد بە ژوورەکەدا و بە توندی قیزاندى بەسەر ئەندیشهدا.

تۆ چۆن دەتوانی من بانگت بکەم نەیهیت، خۆت بیرچۆتەو کە لەمن پارایتەو تاكو کاریکت بدەم تەنانتە بۆ بەرانبەریش، بەلکو تەنیا بەهێلم شەوان لە هۆتیلەکەدا بمیینتەو.

ئەندیشه ریگەى نەدا لەو زياتر بەریو بەرەکەى قسە بکات، زۆر بە خیرایی کلیلی ژوورەکەى داىهه دەست و بە توندی هاواری بەسەردا کرد کە چیتەر لەم هۆتیلەدا کار ناکات و هەر ئیستا کەش دەپوات.

من لەشفرۆش نەبووم، تۆ فیتر کردم، چەند سالە لەگەڵ خۆمدا شەپ دەکەم رۆژيک بیت و لە تۆ دوور کەومەو، لەبەر ئەوێ جەستەى من وەکو کالایەك بەکار دەهینیت تاكو بگەیتە ئامانجە پیسەکانی خۆت، دوورکەو لەبەر چاوم.

هەرکە ئەم قسانەى بە بەریو بەرەکەى گوت، بە خیرایی وینەکەى باوکی لە دیوارەکە کردەو و بۆ ئەوێ هیچ قسەیهك لەگەڵ کورەکەدا بکات، گرتى بە قۆلی و لە ژوورەکەدا دوور کەوتنەو، رۆیشتە بەردەم ژووری بەریو بەرەکە و خۆی کرد بە ژوورەکەدا، بە بەر چاوی میوانەکانەو تفيکی کردە نیو چاوی بەریو بەرەکە و ئیدی بۆ ئەوێ قسەیهك بکات لە هۆتیلەکە دەرچوون.

كاتىك گە يىشتنەنەنە نىو ژوورى كورەكە، بى ئەوۋەى ھىچ قسەيەك لەگەل يەكتريدا بكن، كورەكە وئىنەى كوندەپەپووكەى لەديوارەكە داگرت وكتيپەكانى كۆكردهوۋەو جەكانى خستە نىو نايلىۋنىكى گەورەوۋە و خۆى ئامادەى رۆيشتن كرد، ئەندىشە ھەستى بەوۋە كرد ئەويش دەيەويىت بۆ يەكجارى ئەم ھۆتىلە جىبھىلئىت، كورەكە بىدەنگىەكەى نىوانيانى شكاند:

كەمىك چاۋەپىم بكنە تا لاي بەرئوۋەبەرەكەم دەچم، منىش ۋەكو تۆ چىتر لەم ھۆتىلەدا كار ناكەم، ھەرچەندە من لىرە ھىچ گىرفتىكم نىيە، بەلام ھەز دەكەم لەگەل تۇدا بۆ يەكجارى بچمەوۋە نىو باخچەكەى باوكم ولەوتەنيا ژورە بچووكەى لە نىو باخچەكەدايە ژيانىكى تازە دەست پىبىكەين.

سَيِّبَةُ رَهْكَانِي جَهَنَّمَ

كتيبيك ليكده ترازيت

له نزيكى خانوويكى نيوه پووخاودا، له سهر شه قاميكي وشك و توزاويدا كتيبيك ليكده ترازيت، بوي ده چه ميته وه، لاپه ريه كه ده گريته ده ست و به تووره بيه وه ده يخوئيته وه: جهنگ جوانيه كان ده شيوينيت و ژيان ئاويته ي مردن ده كات.

لاپه رهي دووم

تارمايه كه ئاسمان داده پوشيته، تفته نكه كان ئاماده كرین، ده رگه ي مزگه وته كان ده خرينه سهر پشت، تاته شوره كان خاوين ده كرینه وه، له هه موو لايه كه وه بالنده كان هه لده فرن و له نيو ته مدا بزر دهن، گيژه لوکيكي تووره له بيابانه وه ديته هه رچي كتيب و كاغز و پينوس هه يه هه مووي له گه ل خويده ده بات، ده رگه و په نجه ره كان به توندي داده خرین، كومه ل كومه ل خه لكي روو له پیده شته كان ده كهن و جه نگاهه ره كانيش به نيو شاردا بلاوده بيه وه.

لاپه رهي سيهم

كچيک به جه سته يه كي نيوه پووته وه له نيو باخچه يه كي سهوز پوشدا بيانو ليده دات، به هوئي ئاوازي سيمفونيا كه وه پووده چيته نيو خه ياله وه، هيدى هيدى گياني خاوده بيته وه، كه ناريه كه له سهر بيانو كه هه لده نيشيت.

ده ستي بو دريژ ده كات، هه لده فريته وه، به ده وري باخچه كه دا ده سوريت و له هه مان شويندا ده نيشيته وه، له نيو چاويدا به رائه ت ده بيندریت، به ئاسپايي ده ست بو شووشه كه ي ته كي ده بات و پيكيك شه راب ده نوشيته و زياتر پووده چيته وه نيو خه ياله وه.

دهنگي چه ند ته قه يه كي بهر گوئي ده كه ويته، راده چله كيته، له و سهر ي باخچه كه وه ش چه ند كه سيك به ره و پووي دين، له نزيكى ئه ودا خويان له نيو درخت و گوله كان هه شار ده دن، پیده چيته كه سانتيك به دوايانه وه بن! تفته نكه كانيان به ده سته وه گرتبوو، به ترس و خه مباريه وه بيانو كه ي جيه شت و گه رايه وه نيو كوشه كه .

له په نجه ره كه وه ته ماشاي كردن، چه ند كه سيكي تريش به ره و لاي ئه وان ده هاتن، له هه موو لايه كه وه دهنگي ته قه ده هات، يه كه له دواي يه كه به پووخساري خويناو بيه وه ده كه وتنه سهر زهويه كه وه، دواي كه ميك دهنگي ته قه نه ما، به خياري گه رايه وه لاي بيانو كه، جه نگاهه ره كان كوژرابوون، كه ناريه كه له نيو خويناو دا په له قازهي ده كرد، بيانو كه ش له بهر خويه وه سيمفونياي جهنگي ليده دا.

لاپه رهي چوارهم

دارستانيك ئاگر ده گريته، له نيو دوو كه له كه شي دا جوړه ها زينده وه وري فرنده و بييال به ده وري خوياندا ده خولينه وه، چه ند زه رپنه قوته يه كه ده سووتين، هه ندي ميرووله ش به خياري و ترسه وه ئه وينده ر جیده هيلن، هاواري يه كي له برينداره كانى جهنگ به رز ده بيته وه، به ميرووله يه كه ده ليت: جيم مه هيله .

لاپه رهي پينجم

چه ند رور ده بيت پيره ژنيك چاوه رپي گه رانه وه ي كوره كه يه تي، ئارامي نه ماوه، له په نجه ره وه ده روانيته ئه و شه قامه ي كوره كه ي بو جهنگ پيدا رويشت، ده چيته وه ژوره وه، ئه لبوومه كه ي ده كاته وه، ته ماشاي يه كه به يه كي وينه كانى نيوي ده كات، وينه يه كه سهرنجي راده كي شيت، وينه ي كوره كه يه تي، چه ند پاسه وانتيكي تفته نگ به ده ست له پشتيه وه وه ستاون، هه ندي لتيان ورد ده بيته وه، يه كي سهرنجي راده كي شيت، ئه و كه سه بوو له كاتي جهنگه كاندا سهر ي چه ندين كه سي له لاشه يان جيا كرد بو يه وه .

هه ركه له كۆلان گوئي له هاوار و دهنگيكي زور بوو، يه كراست ئه لبوومه كه ي داخسته وه، به خياري خوي گه يانده كۆلانه كه، له مالي هاوسيه كان دهنگي گريان ده هات، چووه نيو خه لكه كه وه، ته رمي ئه و جه لاده بوو كه له وينه كه دا بيني بووي، ئه ژنوكاني شكيند رابوو، چاويكيشي ده رهيند رابوو، له بهر خويه وه گوتي:

چاوه رواني خه ريكه ده مخوات! خوژگه كوره كه ي من بووايه، به لكو چيدي چاوه رپي گه رانه وه ي نه ده بووم.

لاپەرەى شەشەم

دەنگى مۇسقىياھەكى خەمناك لە ژوورەكەيەو بەرز دەبىتتەو، لە پەنجەرەو تەماشايەكى نىو باخچەكە دەكات و گولەكان بەژاكاوي دەبىنەت، لە كاتژمىرى قەد دىوارەكە ورد دەبىتتەو، ھىندەى نەماو گولەبەپۆژە فرۆشەكە بگاتەجى، تەماشاي كىتەبخانەكەى دەكات، ئاۋ بەچاۋەكانىدا دىتە خوارەو.

كىتەبىك دادەگرىت و ماچىكى دەكات، زەنگى دەرگەكە لىدەدات، بە خىرايى دەرگەكە دەكاتەو، گولەبەپۆژە فرۆشەكە بوو كە بەلنى فرۆشتنى كىتەبەكانى پىدابوو، بە ساردىيەو سالاۋىكى كردو ھاتە ھەوشەو، دواتر چوۋە ژوورى كىتەبخانەكەو، ھەندى كىتەبى گرتە دەست و بۇ دەرەو ھەنگاۋى ھەلئىنا، پاشان تەواۋى كىتەبەكانى خستە سەر عەرەبانەكەيەو، لە گىرفانىدا ھەندى دراۋى ھىنايە دەر و خستىيە نىو دەستىيەو.

لاپەرەى ھەوتەم

دۇنيا بەرەو كازىو دەپۆشت، يەككە بە تۇندى لە دەرگەيدا، ئەويش بە خىرايى و ترسەو بە مەبەستى كردنەو ھى دەرگەكە پىگەى گرتەبەر، يەككە لە ھاورپىكانى مېردەكەى بوو، بەگىرمانەو ھەوالى كورزانى ئەوى بۇ ھىتابو:

پىاۋەكەت دواى شەركردنىكى زۆر ئىدى بە برىندارى كەوتە دەست جەللادەكان و پارچە پارچەيان كرد، ھەنووكە لاشەكەى لە بىبابانىكدا فرىدراۋەو بۆتە خۇراكى سەگ و ئازەلى كىۋى.

چاۋەكانى پىبوون لەئاۋ، لە ھۇشخۇى چوۋ، كاتىك بەئاگاھاتەو، پىاۋەكە نەمابوو، مىندالەكانىشى لەسەر سەرىيەو ۋەستابوون، پىدەچوۋ لە ھىچ حالئىنەبووبن.

لاپەرەى ھەشتەم

ئۆتۆمبىلېك بە بەردەم ئەو باخچەيەدا پىگەى دەبىرى كەوا ماۋەيەك لەمەوبەر دوو كەسى تىدا كورزابوون و تەرمەكانىشىيان بە پارچە پارچە كراۋەيى لە ژىر دەرەختەكان فرىدراۋوون.

لەسەر ئۆتۆمبىلېكە يەككە چاۋەكانى بۇ داۋە دەگىرا، ھەندى جارېش سەپىرى ئەو مىندالەى باۋەشى دەكرد كە بە ھەمان شىۋەى دايكىيەو چاۋەكانى لەو پىگەيە پىبوون كە پىدا تىپەپىبوون.

لە نىو باخچەكەدا پىاۋىكى بە سالداجوۋ خەرىكى بىرپىنەو ھى كالىبتۆسەكان بوو، خىزانەكەشى بەشلەئانەو بەرەو پوۋى ھات و گوتى:

ئەرى پىاۋەكە، پىدەچىت نەترانى بىت زۆرىك لەو خەلكانەى دەوربەرمان ناۋچەكەيان جىھىشتوۋ، تۆش لە جىاتى ئەو ھى لە مەترسى ھاتنى سەربازەكان دورمان خەيتەو، خۆت بە بىرپىنەو ئەو دەرەختە جوانانە خەرىك كردوۋ.

واز لەبىرپىنەو ھىيان بىنە، خۇ ئەگەر ئىمەش جىيان بەلئىن خەلكى دىكە سوودىيان لىۋەردەگرىت، جىاۋازى لە نىۋان ئىمە و كەسانى تردا نىيە، با ئىرە جىبىلئىن، چونكە ھىندەى نەماۋە سەربازەكان بگەنە ئىرە.

پىاۋەكەش بەماندوۋبوونەو گوتى:

ئافرەت، من بە درىژايى ئەو سالانەى ژياوم لە مردن نەترساوم، چ پىۋىست دەكات لىى بترسم، مردن ئەو نىيە مرقۇ لىى بترسىت، بەلكو بە پىچەوانەو دەبىت لە بەرانبەرىدا خۇراگرىن و بۇ ھەمىشە ملكەچى نەبىن.

لە كاتى بىرپىنەو ھى كالىبتۆسەكاندا ئەو خەلكانەم بىنىۋە ماندوۋ ماندوۋ بىرەدا تىپەپىون و سەپىرى دواۋەى خۇيان دەكرد، دلنىام لەۋەى ھەزىيان بە ھەلاتن نەبوۋە، بەلام باھۆزى ترس پالى پىۋە دەنان كەوا ئەو پىگە دوورە بگرنەبەر و لە نىو يادەۋەرىيەكانىندا بخولئىنەو.

بىگومان لە مردن دەترسن، بۆيە پىگەى ژيان دەبىرن، باشتر لەوان لە نەپنى ئەو وشەيە تىگەيشتووم، بۆيە من لە مردن ناترسم.

دووبارە ژنەكە گوتى:

كەسى قارەمان لە كاتى تەنگانە و جەنگە كاندا بەو دەناسریتەو كە بە ئاسانى
خۆى بە دەستەو نەدات و دريژە بە مانەوئى بدات، ھەركە كەسيك دەكوژریت بيگومان
لايەنى بەرانبەر بەسەريدا زالبوو.

بە بيزاريبەو تەورەكەى داناو خيژان و مندالەكانى دايە دوای خۆى و لە باخچەكە
دوور كەوتنەو. كۆمەليك سەرباز بە نيو باخچەكەدا بلاو بوونەو، بە خيړايى ژيړ
درەختەكانيان پشكنى، ھەر جارەو لە شويينيكەو دەنگى تەقە بەر گوي دەكەوت،
ھەندى سەرباز ھەليان كوتايە نيو خانووى مالەكەو، ويئەيەك لە بەر دەرگەكە كەوتبوو،
تۆز و خۆل دايپوشي بوو، يەكيك لە سەربازەكان ھەليگرتەو بە وردى ليى ورد بويەو،
ويئەى منداليك بوو، بە ھوى سەيرکردنيەو كەوتە نيو خەيالەو، پووخسارى
مندالەكەى خۆى كەوتەو بېر، سەربازەكانى تريش سەرقالى سووتاندنى مالەكەبوون، لە
نيوياندا دەنگى ژەنەرالەكەيان بەرز بويەو:

تەواوى شتەكان بسووتينن، پۆشاك، دار، بەرد، ھەرچى ھەيانە مەيھيلن.

بە خيړايى بەرەو لای ھات و ويئەكەى خستە ژيړ پۆستالەكەيەو، ئيستاكە كەى
وادەى ئەوئە تۆ بەديار ئەو ويئەيەو خەوبتباتەو، من دلنيام تۆ چاوەپوانى
سەركەوتنت لى ناكريت.

سيړەى دەمانچەكەى لە نيوان چاوەكانى راگرت و سەربازەكەش بە توورەيەو
تەماشاي نيو چاوەكانى ئەوى دەکرد، ماويەك بەرەو پووى يەكدى وەستان، پاشان
گوللەيەكى تەقاندە نيوان چاوەكانى و خوين پزايە سەر ويئەكەو دواتر لە نيويدا بزربوو.
لە كاتى خويندەوئى لاپەرەكەى دەستيدا، ماشينيكي پر لە جەنگاوەر بەلايەو
تپپەرى، كەوتە نيو تۆز و خۆلەو، كاتيک بەر چاوى كەميك روون بويەو، پەرەكەى
دەستى نەمابوو، كتيبەكەش زيتر ليكترازابوو.

کتیبه‌گان ده سووتین

كۆلانەكانى شار بۆنى كوشتن و خوينيان ليدەھات، رووخسارى مرۆقەكان ئاسايى نەبوو، لەشيان لە نيو جلى تايبەت بە جەنگ پىچا بۆيەو، گرۈپ گرۈپ بە نيو كوچە و كۆلانەكانى شارددا بلاو ببوونەو، سروودە ئاگرينەكانى جەنگيان دەگوتەو، ھەر گرۈپە و سروودىكى جياوازى لەوانى دىكەى دەچرپيەو، ھەندى جاريش گوللەيان بە يەكەو ھەنا و يەكتريان دەكوشت.

دەرگەى ھەوشەكەى داخست و چوو ڤوورەو، ھەندى لە شتەكانى ڤوورەو ورد بۆيەو، پاشان دەستى بۆ گيرفانى برد و شخارتەيەكى دەرھيئاو مۆمىكى داگيرساند، پەردەى پەنجەرەكەى دادايەو، لەسەر رەفەى كتيبخانەكە، كتيبيكى ھيئاى خوارەو ھاوھەكە خەريكى خويندەنەو ھى بوو.

يەكك بە توندى لە دەرگەى ھەوشەيدا، دووبارە ليدايەو، لەبەر خۆيەو گوتى:
دەبى كى بيت؟ لەم مەملەكەتە نايەن مرۆقەكەمىك بە ئارامى بىر بكاتەو، خۆ تاريشەكان ھيئدە ڤورن، مرۆقە ناتوانيت بە ئاسانى بەسەرياندا زال بيت.

مندالى ھاوسىكەيان بوو، چاوەكانيان بەرانبەر يەك مۆلق وەستان، دواى بيدنگيەك بە ھەر شپۆھەك بوو توانى چەند قسەيەكى لەگەلدا بكات.
فريامان كەو، خيرا بگەرە ھانامان.

بۆ ڤۆلە چى ڤوويداوه؟

كەمىك بەر لە ئىستاكە تەرمى براكەميان ھيئاىەو، دوو ھاوڤى خۆى بوون، فرياندايە بەر دەرگەو دواتر بە خيراى ڤويشتن.

ھەرکە مندالەكە ڤويشت، ئەويش تەواوى دەرگەكانى داخست و بەرەو مالى ھاوسىكەيان كەوتەڤى، لەم سەرى كۆلانەكەياندا دەنگى تەقە دەھات، جاروباريش لە نزيكيدا گوللەكان بەر شەقامەكە دەكەوتن، ھەر چۆنيك بوو خۆى گەياندە سەر تەرمەكە، كەمىك لىي ورد بۆيەو، لە نيو ئاگردا سووتاو و رەش ھەلگەرابوو، بە تەواوى نەدەناسرايەو، ھەر ئەودەم چەند كەسيكى بوڤر تەرمەكەيان شۆرد و پاشان لە نيو

پارچە پەڤۆيەكى سىپى تەنكدا بۆ ئەبەد پىچا پايانەو، ئىنجا خستيانە دواوھى ئۆتۆمبىليكى كۆن و دووى تريش بەدوايانەو بەرەو گۆرستان كەوتنەڤى.

كاتى گەيشتنەو، شەو بە نيو ببوو، ديسانەو دەنگى تەقەى بەر گوى كەوتەو، جەنگاوەرەكان سەرى كۆلانەكانيان گرتبوو، ھەنديكيان لەبەر دەرگەى مالى ئەواندا كۆببوونەو، وەكو مۆروولە بە ھەموو جيگەيەكى ئەم شارەدا بلاو ببوونەو، بەرەو مال گەرايەو، ويستی قسەيان لەگەلدا بكات، بەلام ھەرچەندى كردى و ھيىزى دايە بەر خۆى نەيتوانى! كەمىك بە وردى تەماشاي كردن، پاشان دەرگەكەى لە دواى خۆيەو داخست و بە بيدەنگى چوو ڤوورەو.

بە ھيواشى خۆى خزانە نيو پىخەفەكەيەو، ماوھەك ڤوچوو نيو خەيالەو، ئاويزانى بىركردنەو يەكى قول بوو، ھەستى بەو دەكرد جەستى خاوە بۆيەو، خەو ھيىزى لەبەر بڤى بوو، كەوتبوو نيوانى خەو و بيداريەو، پاشان ھوشى لەسەر خۆى نەما و كەوتە نيو خەويكى قولەو.

دونيا بەرەو ڤووناكى دەچوو، دواتر ڤووناكى لە ڤوورەكەو ھاتە نيو ڤوورەكەيەو، بيدار بۆيەو، چاوى بە نيو ڤوورەكەدا گيڤا و لەسەر كتيبخانەكەيدا مۆلق وەستا، بىرى دەكردەو، بۆ دوايىن جار بڤاريدا ئەم شارە جيبيلييت و لەبەر خۆيەو ئەم چەند قسەيەى كرد:

مرۆقە بە دەست خۆى نىيە جارى وا ھەيە بڤارى ئاستەم دەدات، ئەگەرچى دەزانيت گرانترين و ناخوشترين بڤارىكە داويىتى، بەلام ھەر لەسەرى سوور دەبيت، ئاستەمترين بڤارىش ئەو يە مرۆقە بە ناچارى و بە ھۆى ترسەو مال و شار و زيدي خۆى جيبيلييت و لە تەنيايى و ناموييدا ژيان بەسەربەريت.

ھەرکە جەنگ ھەلدەگيرسيت، مرۆقە ويلى دواى ھەناسەيەكى كورتى ژيان دەبيت، ھەموو بىركردنەو يەكيشى بۆ مانەوھى لە ژياندا تەرخان دەكات بۆ ئەوھى كەمىكى تر ھەناسە بدات.

هه ندى كتيب و چەند پيڤنوس و دەفتەرى نەنوسراوى خستە نيو جانتايەكەو، لە مۆمەكە ورد بۆيەو و پاشان كوژاندييەو، پەردەكەى وەك خۆى هيشتەو و جانتاكەى گرتە دەست و بە نابەدلييەو لە ژوورەكەى دەرچوو دەرهو، دواتر دەرگەكەى كلۆمدا و پيڤگەى دەشت و دەرى گرتەبەر.

لە شار دوور كەوتەو، بۆ دوايىن جار ئاوپيكي دواوئى دايەو، تەنانەت ويڤنەى هيچ بالەخانە و خانويكي بەرچاو نەكەوت، لە جارارن خيراتر پيڤگەى گرتەو بەر، بە دەم ئەنديشەى سەيرەو پيڤگەى دەبېرى و بېرى لەو كەسانە دەرگەو كە يەكترى دەرگەو، نازانم بۆ ئەوانە پيڤز لە يەكترى ناگرن! چ بى ويژدانى و تاوانيكە مروفكەسانى ديكە بە كەم بزانييت و مافى ژيانى پي پەوا نەبينييت!

لەم ژيانە جەنجالەدا، هەزاران كەس پوژانە بە دەستى يەكترىيەو دەرگەو پيڤز و لاشەكانيان فريڤدەدرينە نيو خەرەند و ئوقيانوسە قوولەكانەو، مروفكەكان خوشيان نازانم بۆچى يەكترى دەرگەو و سووكايەتى بەرانبەر بە يەك دەكەن.

جەنگ و خوڤين پشتن سەراپاي شارى گرتبۆيەو، هيچ چارەيەكى ديكەى لەپيشدا نەمابوو جگە لە دوور كەوتنەوئى نەبييت، نەيدەتوانى چيتر لە نيو ئەو هەموو ئاشوب و خوڤين پشتنەدا بژيەت، ويژدان ئازارى دەدا هەر كە دەبييني مروفكە هەولئى سەپينەوئى ژيانى كەسانى ديكەى دەدات.

لە دوورەو دوو كەسى رەشپوشى بيڤنى، لەوئى دەكرد لەگەل يەكترىدا خەريكى شەپكردن بوون، ليڤيان نزيك بۆيەو، دوو پيرەژن بوون بە ديار تەرميكەو شەپريان دەكرد و ئاگايان لە كەس نەبوو، يەككەل لە ژنەكان دەيگوت:

ئەو تەرمە هى كورەكەمە، وەيش چاوم كوڤرايى دابيت، پوولە چەندم پيگوتى مەرپو بۆ ئەم جەنگە نەفرەتتايەو، بەلام بە قسەى نەكردم و بەدليكي پر لە رقهو پويشت.

پيرەژنەكەى تريش تەرمەكەى بە كورپى خۆى دەزانى، بە شيوەيەك تەرمەكە شيوڤندرابوو، تەنانەت نزيكترين كەسى خۆشى نەيدەناسيبيەو! هيچ گيانلەبەريك وەكو

مروفكە نيبە هەر كە دەمرىت، دواى چەند لە حزه يەك ئيدي رەنگ و پويى دەشيوييت و بۆگەن دەكات، خۆ ئەگەر بييت و تواناي قسەكردنى هەبييت ئەوا هاوار دەكات:

هۆ خەلكينە، لە پيڤش چاوى زيندوو دەروون نەخوشەكان دوورم خەنەو، من تازە بە كەلكى هيچ نايەم، بۆ پويچى و ونبوون باشم، دلنيام لەوئى لە ژيڤر خاك وشك و دەبم بە هيچ!

بە دياربانەو وەستا، ئەوان هيشتا نەياندەزانى كەسيك لە نزيكى ئەواندا وەستاو، بۆيە لەگەلئاندا كەوتە قسەكردن، سلاوى ليكردن، راپلەكين، خەريك بوو بەهوى ترسەو لە هوشخويان بچن، تەماشايەكى كردن، ئەوانيش تەماشاي ئەويان كردهو، چاوەكانيان بەرانبەر يەكترى موفكە وەستان.

نەرم، نەرم ئاو بە چاوياندا دەهاتە خوارەو، خۆى بۆ نەگيرا و دواتر ئەويش وەك ئەوان فرميسكى بەچاودا هاتە خوارەو، ماوئى چەند خولەككە بە بيڤدەنگى و بە چاوى پر لە فرميسكەو لە يەكترىيان پويانى و پاشان بە گريانەو گوتى:

پوييست بەم شەپكردنە ناكات، راست بلين ئەو تەرمە كورپى كامتانە؟! چونكە من دەميكە گويم لى گرتوون، هەردووكتان ئەو تەرمە بە كورپى خۆتان دەزانن، خۆ ناكرييت ئەو تەرمە دوو دايكى هەبييت! بۆى هەيە هەر بە شيوە لە كورپەكانى ئيوە بچييت! زۆر لە مروفكەكان هەر بە شيوە لە يەك دەچن، كى دەلييت كورپى كەسيكى ديكە نيبەو ئيوە نايانن!

يەككەل لە پيرەژنەكان بە بيڤزاريەو هاتە وەلام: دلنيام لەوئى ئەو تەرمە كورپەكەى منە و ئەو ژنە دەيەوييت ليڤمى زەوت بكات، چەند پوژنيك بەر لە ئەمروفكە لەگەل كورپەكەيدا بۆ جەنگ پويشتن و چيتر بە زيندوويى نەمان بيڤنينەو، ئەوئى پاش ئەو ماو زۆرە ليڤدا دوزيمەو.

پيرەژنەكەى تريش بە توورەبيەو وەلامى پيريزنەكەى دايەو: ئەو قسانە راست نين، بە هەلەداچوو، من كورپەكەى ئەو باش دەناسمەو، بە هەلە دەيەوييت تەرمى كورپەكەم بكات بە هى كورپەكەى خۆى.

ئەويش خۆى پى پانەگىرا و دەستى كرد بە گريان، ھەردوو پىرەژنەكەش لەگەل ئەودا دەستيان كرد بە گريان.

تەماشای چواردەورى خۆى كرد، كۆمەلە سەگىك لە نزيكيان وەستا بوون، پىدە چوو سەگەكان لە چاوەروانى ئەو دابووبن ئەو ناوە چۆل بىت و دواتر بىتە سەر تەرمەكەو. ماوھى چەند خولەك كۆك بە بىدەنگى لە يەكتريان رووانى، دواتر ئەو بىدەنگىيەكەى نىوانيانى شكاند:

ئىو ھەردووكتان ئەم تەرمە بە كورپى خۆتان دەزانن، بۆ ئەوھى ھىچ لايەكتان ناومىد نەبىت، من پىم باشە ھەر يەكتان لە لای خۆيەو ئەو تەرمە بە كورپى خۆى بزانتىت، ھەر ئىستا بۆن گۆرپىكى بۆ ھەلگەنن و بىننن، ئىنجا زوو زوو بۆنە سەردانى، ھەر كاتىكىش تەرمەكەى دىكتان دۆزىيەو ئەوسا نەينى ئەو تەرمەتان بۆ ئاشكرا دەبىت و دەزانن كورپى كامتانە!

من دلتىام ئىو بۆ ناسىنەوھى ئەو تەرمە بەلگەيەكى تەواوتان لەبەر دەستدا نىيە، ئەگەر ئەو نەينىيە ئاشكرا نەبىت، بۆى ھەيە لە ئايىندەيەكى زودا ھەرچى دايكانى كورپى بزرىووى ئەم مەملەكەتە ھەيە ئەوانىش ئەو تەرمە بە كورپى خۆيان بزانتىت! باشترىن شتىش ئەوھى ھەر يەكتان لە لای خۆيەو بە كورپى خۆى بزانتىت، دلگران مەبن، ئەو كورپى ھەموو دايكانى كورپى بزرىووى ئەم ھەرمەيە.

ھىچ كامىك لە پىرەژنەكان بەرانبەر بە قسەكانى ئەو ناپەزايان دەرنەبى، پىدە چوو لەسەر ئەو كۆكبووبن ھەردووكيان تەرمەكە بە كورپى خۆيان بزانتىت.

تەرمەكەيان ھەلگرت و بەرەو شار گەرانەو، بۆ دواين جار بوون بە دوو تارمايى و لە چاودا ونبوون.

تەواوى كتيبەكانى خويندەو، بپاريدا ھەندى كتيبى دىكە بەينىت، پىگەى شارى گرتەبەر، نزيكى گۆرستانەكەى لىوار شار بۆيەو، ھىندەى پىنەچوو گەيشتە نىو گۆرستانەكە، لە نىو كىلەكاندا دوو مروقى پەشپۆشى بىنى، كەمىك لىيان ورد بۆيەو و دواتر زانى ھەمان پىرەژنەكانى ئەو رۆژە بوون لەسەر تەرمەكە بەشەر ھاتبوون، ئىستا

لەسەر گۆرپىك دەگرىان، بەئاسپايى بەلای گۆرستانەكەدا تىپەرى، بەلام پىرەژنەكان ھەستيان بەھاتنى ئەو نەكردبوو، بۆ دواين جار ئاورپىكى نىو گۆرستانەكەى دايەو، پىرەژنەكان ھىشتا بەدىار گۆرپەكەو بوون، ديسانەو پىگەى گرتەو بەر، دەنگى تەقەى دەھاتەو گوى، ئاسمانى شار بە ھۆى دووكەلى چەكە قورسەكان پەش دەچۆيەو.

خۆى گەياندە نىو كۆلانەكانى شار و ئىدى بەرەو مال گەرايەو، بەشپۆيەيەكى سەير خەلگى تەماشايان دەكرد، سلاوى لە ھەر كەسك دەكرد بەساردىيەو وەلامىيان دەدايەو، دەرگەى ھەوشەكەى كردهو و چوو ژیورەو، دلى داخوورپا، دەرگەى ژورەكەى بەكراوھى بىنى، لەبەر خۆيەو كەوتە قسە كردنەو:

دەبى كى ئەو دەرگەيەى كرىبىتەو؟ خۆ من بەچاكى كلۆم دابوو، چوو ژیورەو، پىخەفەكانى بەشپۆيەيەكى ناشىرىن بە نىو ژورەكەدا بلاو ببونەو، ھەرچى شووشە كرىستالىيەكان ھەبوو ھەمويان بەشكاوى لەم ناوەدا كەوتبوون.

بە پەلە پروزى چوو ژیورەكەى دىكەو بەرەو كتيبخانەكە پۆيشت، ھەموو كتيبەكانى سووتىندرابوو، دلى تەنگ بوو، بە ديار كتيبە سووتاوھەكان ئەژتوى داچەماندەو، چاوەكانى پىر بوون لە فرمىسكى خوينايى، لە ھۆشخۆى چوو، كاتىك بەئاگاھاتەو لە كۆلندا دەنگى جەنگاوەرەكان و تەقە دەبىسترا!

باران به خورد هباری

خەرىكى خويندەنەۋەى كىتپىك بوو، چىراكى رووناكىيەكى كەمى بە دېرەكانى نىو كىتپەكە دەبەخشى، بەلام دەيتوانى دېرەكان بخوينتەۋە، دەنگى باراناو دەھاتە گوپپەۋە، بەو نىازەى كە چىرۆكىك لە بارەى مردنەۋە بنوسىت، دەستى لە خويندەنەۋەى كىتپەكە ھەلگرت، بەلام دواى چەند لەحزەيەك ئىدى پەشىمان بۇيەۋە، چونكە ئەو چىژە زۆرەى لە خويندەنەۋەكە ۋەرىدەگرت، بوو ھۆى ئەۋەى نەتوانىت بە ئاسانى دەستبەردارى خويندەنەۋەكە بىت.

ئەمجارەيان برپارى ئەۋەيدا بە ھەر شىۋەيەك بىت، دەبى چىرۆكەكە بنوسىت، دەستى دايەۋە پىنوسەكەى و چەند رستەيەكى ناتەۋاۋى لە چىرۆكەكە نووسى، ھەرچەندى لە كاتى نووسىنى چىرۆكەكە بىرى دەكردەۋە، ھىندە رۇدەچوۋە نىو ترسىكى كۆنى سەردەمى مندالىيەۋە، دواتر بە ھۆى ترسەكەۋە دەستى لە نووسىنى چىرۆكەكە ھەلگرت و رۆچوۋە نىو ترسى مردنەۋە كە لە مندالىيەۋە ھەنگاۋ بە ھەنگاۋ لەگەلىدا ھاتۆتە پىشەۋە و تا ئەم لەحزەيەش گىرۆدەى خۆى كىرەبوو.

ھەر كە خزمىكى يان دراوسىيەكىان دەمرد، ئىدى تارمايى ترسىكى قوول، نىو مال و باخچە و كۆلانەكانى شارى دەتەنىيەۋە، گۆرستانەكان ترسناكتىن شوپنىك دەبوون بەلاى ئەۋەۋە، ۋاى لىدەھات لە ھەموو شتىك سلى دەكردەۋە، تەنبا بىرى لاي مردن بوو، نان و ئاۋى لە خۆى ھەرام دەكرد، شەۋان بە تەنبا نەيدەۋىرا پىاسەيەك بە نىو باخچە و كۆلانەكانى شاردا بكات، ئەۋەى زىاتر دەبوۋە ھۆى ترسانى لە مردن، ئەۋەبوو خەلكى ۋىنەيەكى ترسناكى ئەۋدىۋى مردنبا پىشانەداۋ باسى جۆرەھاشتى نەپنى و نەبىنراۋيان بۇ دەكرد، بگرە ۋەكو ئەۋە ۋابوۋ خۆيان پىشووتر مردبوون و جارىكى دىكە زىندوبوۋنەتەۋە ۋا بەم شىۋەيە باسى ئەۋدىۋى مردنبا دەكرد!

ژوورەكەى بۇنى مردنى لى دەھات، ھەندى تەماشاي دەۋرۋەرى خۆى كىر، رۆچوۋە نىو بىركردنەۋەۋە، ھىندەى زانى چىرەيەك لە دەرگەكەيەۋە ھات، لە چىرەى كىرەۋەى ئەۋ دەرگەيەى دەكرد پىاۋ خراپىك لە نىۋە شەۋىكدا بە مەبەستى دزى بىكاتەۋە، راجلەكى، بەقەد ھىندەى درىژى پىنوسىك دەرگەكە كرايەۋە، بە شلەژانەۋە لە

شوپنەكەى خۆى ھەلسايەۋە، ئىدى دەرگەكە بە تەۋاۋى كرايەۋە، ھاوسەرەكەى بوو، تەماشايەكى ۋردى يەكتريان كىر و كەمىك ئاسايى بۇيەۋە، ترسىكى قوول، بە رووخسارى ھاوسەرەكەيەۋە ديار بوو، پاشان ھاوسەرەكەى بە خەمبارىيەۋە گوتى:

ئەرى پىاۋەكە، ديارە نەترانىۋە، بەم درەنگانى شەۋە، حاجى مردوۋە، چاۋانم كويزابيان دابىت خۆ حاجى ھىشتا لە سەرەخۆ بوو، تەنانەت جارىكىش نەمزانىۋە ئەۋ پىاۋە نەخۆش كەتبتىت، نازانم بۇ ۋا لە پىركدا مرد؟!

دلى داخوريا، چەند لەحزەيەكى كەم ھەستى لە خۆى راگرت و دواتر ۋەلامى دايەۋە: ژنەكە، برۋابكە نەمزانىۋە، خۆت دەزانى من شەۋانە بە قووللى خەرىكى خويندەنەۋە و نووسىن دەم، ئىدى چ ئاگايەكە لەۋە دەبىت لە دەرەۋە چى روودەدات، نىگەرەن مەبە، گىرئانى ناۋىت، ئىمەش دەمرىن، تا مرۆف ھەبىت، مردنىش دەبىت، ھەر ئىستاكە دەچم بۇ مالى حاجى، بەلام باش بوو بىرم كەۋتەۋە، با مندالەكان نەزانن حاجى بەم درەنگانى شەۋە مردوۋە، چونكە بۇ بارى دەۋونيان باش نىيە، لەۋانەيە بترسن، پىۋىستە لە دەرفەتلىكدا بىزانن.

بە پەلەپروۋى، جلى دەرەۋەى پۇشى، باران بە خور دەبارى، سەرما تەزۋى بە لەشىدا دەھىنا، نىكى مالى حاجى بۇيەۋە، دەنگى گىرئانى ژنان دەھاتە گوپپەۋە، دواتر خۆى بە مالى حاجى داكرد، ھەندى كەس بە چۋاردەۋرى يەكترىدا كۆببۋنەۋە ۋە ھەندىكىش بە نىۋە ھەشەكەدا لە ھاتوچۆ دابوون، خۆى گەياندە سەر تەرمەكەۋ چەند خولەكىكى كەم لىي پاما، خەرىك بوو رۆبچىتە نىۋە ترسەۋە، بۇيە روى ۋەرگىپرا و تەماشاي خەلكەكەى كىر لە نىۋاندا پىاۋىكى پىشنى كەۋتە بەر چاۋكەۋا بەرەۋ تەرمەكە دەھات، ھەر كە گەيشتە سەر تەرمەكە، يەكراست كىتپەكەى دەستى كىرەۋە ۋە دەستى كىر بە خويندەنەۋەى، ھەندى لەۋانەى لاي تەرمەكەۋە بوون، بىدەنگ بوون، ئەۋىش درىژەيدا بە خويندەنەۋەى كىتپەكە، ئىدى بىزارى گرتىيەۋە ۋە لەبەر خۆيەۋە كەۋتە قسەكردن:

تازە ئەو مردوۋە، چ پېۋىست دەكات، ئامۆزگارى بىر كىت، ئەو ئىستاكە لە ھەموو شتىك بى ئاگايە، ۋەكو ئەو ۋايە ھەر نەبوۋىت، مۇق ھەركە دەمرىت، ئىدى دۇنيا لاي ئەو تەۋاۋ دەبىت ۋە ھەست بە ھىچ ناكات، بە ھىۋاشى روۋە پوۋكانەۋە دەچىت ، بۇ دوايىن جار نامىنىت ۋە كۆتايى دىت.

لە پرىكدا، دەنگى يەكىكى ھاتە گۆيەۋە، ھىنايەۋە ھۆشخۆى:

رەحمەتى خوداتان لى بىت، تا رۇژمان بەسەر دانە ھاتوۋە، با برۆين گۆپىكى بۇ ھەلكەن، مردوۋ نابت زۆر بەئىلدىتەۋە، چەندى دوا بىرئىت زياتر گوناھمان دەگاتى.

تارىكى لە لوتكەى ئاۋابوۋندابوۋ، تا دەھات باران بەخوۋ تر دەبارى، تەۋاۋى جەكانى بەريان بە ھۆى قورپەۋە بۇر دەچوۋنەۋە، ماندوۋبوۋن تەنگى پى ھەلچىبوۋن، بە ھىۋاشى بەرەۋ مالى حاجى دەگەرەۋە، ھەركە گەشىتەۋە بە پىچەۋانەى ئەۋان ئەۋ بەرەۋ مالى خۆيان كەتەپى، ھەركە گەشىتەۋە، جەكانى گۆپى ۋ بە پەلەپروى رۆيشتەۋە ھەمان ژوۋرەكەى خۆى ۋ دەستى دايەۋە پىنوۋسەكەى بۇ ئەۋەى چىرۆكەكە تەۋاۋ بىكات.

مردنی مؤمہگان

به ديار سووتانی مۆمیکه وه دانیشتبوو، چه ند کتیبیک و هندی پهری کاغزی نووسراوی له بهر دست دابوو، له گه ل هه دیریک نووسین، زیاتر ههستی به ئازاریکی سهخت دهکرد و هندی جاریش به سه رسوورمانه وه له توانه وهی مۆمه که ی بهرده می خۆیدا دهپوانی و ههستی به کۆتایی و دوا ساته کورتهکانی ژیان دهکرد.

پینووسه که ی خسته نیو په نجه کانیه وه و نایه سه ره نه و نیوه دیرپه نووسینه ی پیشووتر نهیتوانی بوو ته وای بکات. ویستی نووسینهکانی ته وای بکات، به لام دیسانه وه بۆی ته وای نه کرا و کهوته وه نیو ده ریای سه رسوورمانه وه، دهستهکانی له رزه گرتبوونی و هیدی هیدی سه مایان دهکرد، ته ماشایه کی مۆمه که ی کرده وه، رووه ته وای بوون و خامۆشی دهپۆیشت، چاوهکانی له ئاست مۆمه که دا مۆلق وهستان، تاکو به ته وای کورژایه وه، ژوره که ی بوو به تاریکستانیکی به سام و پوو خساری هیچ له شتهکانی نه و ژوره ی نه ده هاته به رچا، دهستی بۆ شخارته که برد و ده نکیک شخارته ی داگیرساند، مۆمیکه دیکه ی ئاگردا، له پاشماوه ی مۆمه مردووه که ورد بۆوه، زۆر هه ولی نه ویدا بۆ جاریکه تریش داگیرسینیته وه، به لام نهیتوانی مۆمه که داگیرسینیته وه!

هندی به ديار مۆمه که وه بیرى کرده وه:

تازه نه و مۆمه مردووه، ئیدی چۆن جاریکه دیکه زیندوو ده بیته وه و پووناکی به ژیان ده به خشیت! هه شتیک بوونی هه بیته، ئیدی پۆژگاریک دیت بوونی نامینیت و کۆتایی به هه موو جوله و بیرکردنه وه و کارهکانی دیت! به لام نه و شته ی له دای مردنییه وه جیده مینیت، کۆمه لیک یادگاری تال و شیرین بۆ ده وره به که ی جیده هیلتیت! له گه ل تپه ربوونی رهوتی ژیاندا، ئیدی یادگارییه کانیش ده سپینه وه بۆ دوا یین جار کۆتاییان دیت!

ته ماشایه کی میلی کاترمیره که ی کرد، کات به هیواشی به ره و به یانی ده پۆیشت، په رده ی په نجه ره ی ژوره که ی هه لدایه وه، دنیا کازیوه بوو، مۆمه که هیشتا ده سووتا و به ره و لوتکه ی پووچی ده پۆیشت.

تیشکی زیوینی خۆر، به هیواشی له په نجه ره که وه خۆی خزانده ژوره که وه، مۆمه که ته وای خامۆش ببوو، هه ره به ئاره زوو ویستی ئه ویش داگیرسینیته وه، به لام دیسانه وه نهیتوانی مۆمی دووه میش داگیرسینیته وه! بۆ ماوه یه که ههستی له ده وره به ری خۆیدا پراگرت و به قوولی بیرى کرده وه، دواتریش دانیابوو له وه ی هه شتیک له شتهکان کاتیک ده گاته جیهانی مردنه وه ئیدی جاریکه دیکه زیندوو نابیته وه، به رده وای به ره و بچووکبوونه وه و نه مانی یه کجاری ده چیت! ئه مه ش په وتی ئاسایی سروشته و هیچ شتیک ناتوانیت بهر به م په وته بگریته که هه ره له خۆیه وه هاتۆته بوون.

پینووسه که ی هیشتا به دهسته وه بوو، دیسانه وه ویستی دیرپه نووسینه که ته وای بکات، به لام بۆی نه نووسرا، چونکه هینده پیر و شه که ت ببوو به هۆی نووسینه وه ماندوو ده بوو، وه ک جارن توانای نووسینی نه مابوو.

که وتبووه نیو ده ریایه کی قوولی بیرکردنه وه له مردن و ته مانی به سه رچووی خۆی، تاکو ده هات ههستی ده کرد به ره و بی هۆشی ده چوو، دواتر له نیو نه ندیشه و بیرکردنه وه له مردندا خهوی لیکه وت، کهوته نیو خه ویکی قوله وه، خه ونی به سه دان شتی بۆ سه روبه ره وه بینى، دواتر خه ونی به مردنی خۆشیه وه بینى، له و خه ونه ییدا له سه ر تاته شۆریکدا دیریژان کردبوو، چه ند که سیکی خه مباریش ده یان شۆرد، دواتریش له په رۆیه کی سپییان پێچایه وه، ئیدی به ره و گۆرستانیان برد.

خه لگانیکی تارپاده یه ک زۆر به دیارییه وه تیکقرقزابوون، هینده ی نه برد خستیانه نیو گۆریک له و گۆرانه ی نه و هه میشه بیرى لیده کرده وه، پاشان هه رچی خۆل و به ردی هه لکه ندرای چاله که هه بوو، هه موویان به سه ر لاشه که ییدا که له که کرد، ته وای خه لکه که ی ده وره به ری لئی نزیکبوونه وه، گویان بۆ نه و که سه ی هه میشه نه و قسهکانی به هیچ نه ده زانی و پئی وابوو له نیو ده ریای خورافاتدا غه لق بووه پراگرت، زۆری گوت، هه مان نه و قسانه ی پیشووتری گوتنه وه، به لام نه و بی ئاگابوو له و قسانه ی له سه ر گۆره که ی کردی، دواتر ته وای خه لکه که گه رانه وه بۆ مال و سه ر ئیش و کاری ئاسایی خۆیان، نه ویشیان له لای مردووهکانی نه وینده ره به جیهیشت، نه به هه شتی بینى و

نەپەرەھە كانىش نايانە باۋەشى پەرلە چىڭى خۇيانەۋە، نە ئاگرى دۆزەخى بىنى و نە
ئازارەكانى خوداۋەندىش! بەلكو ھەستى بە ھىچ نەدەكرد، ۋەكو ئۇۋە ۋابوو كە ھەر
نە بوۋىت!

كاتىك ھاتەۋە ھۇشخۇى، ئىدى ژورەكەى تەۋاۋ پوناك ببۇيەۋە، پىنووسەكەى
بەدەستەۋە نە مابوو، كەۋتبوو ھەر كاغەزەكانەۋە، مۇمەكانىش ھەر بەمردوۋىي
مابوونەۋە، ھەندى ھەستى لەخۇى پراگرت و بە قوۋلى بىرى كردهۋە:

ئاي خەۋنىكى خۇشم بىنى، لە خەۋنمدا مردبووم، خۇ ئەۋانەى تائىستا باسى
مردنىان بۇ كروومە چەند بەشتىكى ترسناك و بە ساميان باسكردوۋە، دلم خۇشە ۋا
دەرنەچوو، ئەۋان ھەلەبوون، نە بەھەشتم بىنى و نەدۆزەخىش، ئەۋ دۆزەخەى ھەموو
تەمەنى مرۇق دەخاتە مەترسىيەۋە ناھىلىت مرۇق چىڭ لە خۇشىيەكانى ژيان ببىنىت و
ئارام بژىت!

جه ناك

ئو پۆژەى ھەوالى شەرمان پىگەيشت، كەمىك دواى ھەوالەكەش گويمان لە دەنگى تەقە بوو، باوكت لە مالاھە بوو، ئىدى ئارامى نەماو چاوەكانى پىپوون لە خوین، دەم نادەمىكىش سەپىرى تەنگەكەى دەکرد، ئەلبومى وینەكانى كەدەو و سەپىرى وینەى ئەو سەركردانەى دەکرد كە لە پۆژانى شەپدا بەیەكەو گرتبوویان، بەنىو ھەوشەكەدا دەھات و دەچوو، دەتگوت ژەنەرالىكى سەربازىیەو پلان و ھىزەكانى شكستیان خواردوو، لەبەر خۆیەو قسەى دەکردو دەستی بۆ ئاسمان پادەوھشانو بەخىراى بەرەو دەرگەى ھەوشەكە دەچوو و دەگەراپەو، تەماشایەكى كۆلانى دەکردو دواتر دەھاتەو، پاشان لە نیو شەوئىكدا كۆلە پشەكەى پىر كە لە پىداوئىستىيەكانى شەپ و تەنگەكەشى گرتەدەست و ھەكو ھەورە بروسكە لەمال دەرچوو دەروە.

دواى پۆيشتنى چوو ھەورەكەى، كاغەزىكى لەسەر جىگەكەى جىھىشتبوو، بەھىواشى دەستم داھەو ئىدى كەوتمە خویندەوھى:

خەمى منتان نەبىت، دەپۆم بەشدارى ئەم شەرەش دەكەم، بى شەپ و كوشتنى مرۆف ناتوانم بەئارامى بژىم، من لە نىو شەپدا ھەست بەبوونى خۆم دەكەم، كوشتنى مرۆف چىژم پىدەبەخشىت، ھىندە ھەزم بەكوشتنى مرۆفە، جارى وا ھەيە خوینىشى دەنۆشم. لە نامەكەيدا زۆر شتى تىرىشى نووسى بوو، باسى لە جۆرەھا شەپ كەدبوو، كەسەكە بتوانىت ئەو ھەموو شەرە بكات و دەیان مرۆفە بكۆزىت، دەشتوانىت خەمى مال و مندالەكانى نەبىت، لەوھتەى من ناسىومە دوو قسەى خۆشى لەگەلدا نەكردووم، تەنيا بىرى لە شەپ و تۆلەكردنەو بوو، بۆیە نازانم ئىستاكە لە كوئىپەو چى بەسەرھاتوو، ھەر خۆى دەزانىت لە كوئىپە! خۆ لەوانەيە ھەر لە ژياندا نەمايىت.

دارستانىك ديار بوو، لە نزىكى دارستانەكەش رەوبارىك سوور دەچۆپەو، ھەر لەوھى دەكرد لاشەى جەنگاوەرە كۆزراوھەكانىان تىدا شۆردبىت، ترس دايگرت و لەبەر خۆیەو ھەوتى:

دواى ئەو تەمەنە زۆرە، ئاوى رەوبارم بەسوورى نەدیو! دەبىت لەبەرچى ئەو رەوبارە رەنگى خوینى گرتىت؟! لەوانەيە مرۆفى كۆزراوى تىدا شۆردرايىت!

لەم پۆژگارە نەگىسەدا، مرۆفە كوشتن ھىندە زۆر بوو، لە نىو شارەكاندا ئاوى پاك و بەكار نەھاتوو بۆ شۆرىنى تەرمەكان دەست ناكەوئىت، كوشتن لای جەللادەكان ھىندە پىرۆز بوو، خەرىكە دەبىتە كۆلتوورىك و دەپىرست، زۆرىك لەو شتانەى لای مرۆفە پىرۆز و پۆژانە كۆنۆشيان بۆ دەبردىت، لە سەرھاتادا خەيال و بىرۆكەيەكى سادەو بچوك بووینە، دواى گەشەيان كەدوو و گەورەبوونە.

بەتەواى بى ھىز ببوو، بەكزییەو دواى نانى دەكرد.

پۆلە... ئارام بگرە، ھەر ئىستا دەچم لە نىو ئەو دارستانەدا خواردنت بۆ دەھىنم، تاكو نەگەپىمەو لە جىگەكەى خۆتدا بىنەو، كەمۆكەيەكى دىكە دەگەپىمەو بۆ لات، خۆ تۆ ئىستاكە گەورە بوو، بۆیە ئارام بگرە تا دىمەو.

بە پەلەپروزی بەرەو دارستانەكە كەوتەرى، بەدەم رىگەو ئاوى لە مندالەكە دەداھەو تەماشای دارستانەكەى دەكردەو، رەنگى ژيانى پىو نەدەبىنى، بگرە ھەر دەتگوت گوپستانىكە دارەكانى بى جولە لەشەوھى كىلكىدا وەستابن، نزىكى دارستانەكە بۆیەو، بەر لەوھى بچىتە نىو دارەكانەو، بەوردى سەپىرىكى دارەكانى كەد، ھىچ شتىكى بۆ خواردن بەرچاوەكەوت، بەلام سوور بوو لەسەر ئەوھى دەبىت شتىك بەدۆزىتەو. ھەندىكى دىكە بەنىو دارەكاندا سوورپاھەو، لە ژىر دارىكدا كۆمەلەك تەرم كەوتنە بەرچاوى، دللى داخوورپا، ئاوپىكى دواھى داھەو، كەسى بەرچاوەكەوت، بە ترس و شەلەزانەو بەرەو تەرمەكان رۆيشت، لاشەكانىان بەھۆى خوینەو سوور دەچوونەو، جىگەى گوللە بە ھەموو شوپىنىكى لاشەيانەو ديار بوو، زياتر بە وردى تەماشای تەرمەكانى كەدەو، لە نىواندا تەرمى مێردەكەى كەوتە بەرچاوە، شەلەژاو دواترىش دەستی كەد بەگرىان و ھاواركردن، جنىوى پىسى ئاراستەى بكۆزەكان كەد، ھىندە گرەيا، تاكو ھىز و تواناى لەبەردا بپا، ماوھەك بە ديار تەرمەكانەو لە ھۆشخۆى چوو، مندالەكەشى خەرىك بوو لە برسەندا دەمرد، دواى ھاتەو ھۆشخۆى.

تەرمى مێردەكەى چەند ھەنگاوىك بەدواى خۆیدا پاكىشا، بەلام نەيتوانى زياترى بەرىت، بە ديارىيەو ھەلۆھستەيەكى كەد، دەستی بۆ يەكەك لە گىرفانەكانى مێردەكەى

برد، له نئویدا هه ناریکی خویناوی دۆزییه وه و توند گرتیه دهستییه وه و به خیرایی به ره و لای منداله که ههنگاوی هه لئینا، جار جار ههش ئاورپیکی دواوهی ده دایه وه، ده پۆیشته وه، نزیکی شوینی منداله که بۆیه وه، به لام نه بیینی، چه ند ههنگاویکی دیکه پۆیشته پیشه وه و دواتر گه یشته سه ر منداله که، پووی له ئاسمان و دهسته کانی له سه ر زه وی درێژ ببوون، بانگی کرد، وه لامی نه دایه وه، وایزانی خه وتووه، بانگی کرده وه:

خواردنم بۆ هیناویت، جوله ی نه کرد. چه ند جاری تریش بانگی کرده وه، دیسانه وه وه لامی نه بوو، ئیدی ترس دایگرت و به شله ژانه وه دهستی خسته سه ر دلای منداله که، مردبوو.

لەو دىيوى پەنجەرە يەگەو
تارمايىيەك ديارە

گه ږايه وه سهر جيگه که ی خوی، سه یریکی خیزانه که ی کرد، له خویکی قول دابوو، هندی له ږووخساری ورد بویه وه، هیواش هیواش ناویته ی خه یالیکې قول بو، دواتر له بهر خویه وه که وته قسه و مقومقوه:

مروځ چ بوونه وهریکې جوانه! خو نه گهر نه بوایه، ته وای و نه و شتانه ی جوان ئیستا که نه ده بوون، کاتې باخچه یه که یاخود شه پؤل و نه ستیره کان به شیوه یه کی جوان ده که ونه بهر چاو، نه وه خویان نین جوان! به لکو نه وه مروځه کان به جوانی نه وان ده بین!

له گهل ده نگی گریانی منداله که یان به ناگا هاته وه، هاوسه ره که شی بیدار بویه وه، به یه که وه منداله که یان هیور کرده وه و دواتر ژنه که سه یری نیو چاوی پیاوه که ی کردو چهنده قسه یه کی له گهلدا کرد:

نه وه بو نه خه و تېوویت؟ بیرت له چی ده کرده وه؟ ژیان هینده ناهینیت تا کو به م شیوه یه بیرې لې بکته وه، هه نووکه ئیمه هه ین، ږوژیک دیت نین، بگره یادگاریه کانیشمان بوونی نامینیت و به یه کجاری له بیر ده کریین.

چون بیر نه که مه وه، بې بیر کرده وه، شته کان هیچ ماناو جوانیه کیان ناییت، بگره نه وه ی ماناو جوانیان پیده به خشیت، بیر کرده وه ی عه قلانی مروځه، نه گهر ئیمه نه بووینایه نه وان نه ده بوون، نه و شتانه ی که جوان عه قل و بیرې مروځه جوانی پیبه خشيون، نه فسوس که مروځه کان بکوژی په گه زه کانی خویانن، هه رکه که سیك ده کورژیت ئیدی هه زاران جوانی له فهره نگی سروشتدا ده سرپینه وه.

ته ماشایه کی په نجره که ی کرد، له ژیر په رده که وه تارمایه کی بهر چاو که وته، هندی لې ورد بویه وه، شتیکی به دهسته وه بینې، له شمشیر یان چه قویه کی گه وره ده چوو، به هیواشی به ره و لای ده رگه که ده هات، به توندی کیلونه که ی پال پیوه ناو دواتر هاته ژوره وه، هیچ قسه یه کی نه کرد، سه ری منداله که یانی له جهسته ی جیا کرده وه، به هه مان شیوه ش سه ری ژنه که ی برې، دوا ی چهنده خوله کیکی که م، خوینی

هه ردوکیان ناویته ی یه کتر بوونه وه، خوین له ژیر ده رگه که وه ږچکه ی به ست، پاشان به نوت و ناگری چراکه به شیک له ماله که یانی سوتاندو چویه ده ره وه.

نه ویش به دوایدا ږویشته، چه قوکه ی هه ر به دهسته وه بوو، به مه به ستی سه رکه و تن به سه ر دیواری حه وشه که دا دهسته کانی گیر کردو خوی به رز کرده وه، هینده ی نه ما بوو به سه ر دیواره که دا سه رکه ویت، به لام نازانم چون بوو دیواره قوپینه که به سه ریدا ږماو که وته ژیر دیواره که وه! چهنده جاریک به بې هیزییه وه هاواری کرد. به خیرای به ره و لای دیواره ږماوه که ږویشته، له ژیر خول و به ردی دیواره که ی ده رهینا، هیشتا که زیندوو بوو، له کویه ی ناوه که تاسیک ناوی بو هینا، هه ندیکې ږژانده ده م و چاوی و نه وه ی تریشی کرده ده مییه وه، خوین له له شی ده چوپایه وه، هه ندی جاریش له گهل هه ناسه دان خوین له قورگی ده هاته ده ره وه.

به ره و ژوره که گه ږایه وه، کراسه خویناوییه که ی له بهر خیزانه که ی دادری و برینه کانی نه وی پې پیچایه وه، که میک به دیارییه وه وه ستا، خه ریک بوو گیانی ده دا، به لام نه وه ولیده دا نه مریت تا کو هندی قسه ی له گهلدا بکات، دواتر به که میک قورگی ږر له گریانه وه پېی گوت:

مه ترسه ناکوژم، ږوام به کوشتنی تو و هیچ بوونه وهریکې دیکه نییه، خو تاوانیکې گه وره ت به رانبه ر به خیزان و منداله که م کرده، تو به م شه وه باراناوییه دوو له نزیکترین که سه کانی منت کوشته، به لام من ناوم بو هیناویت و له ژیر نه و دیواره م ده رهینای بو نه وه ی نه مریت.

بو به یانیه که ی له یه کیک له گورستانه کانی نزیک شاردا، چهنده که سیك خه ریکې هه لکه ندنی سی گور بوون، پیاویکی جل خویناوی و ږووخسار جوان سی ئینجان ه گولی به دهسته وه بوو، دوا ی ناشتنی تهرمه کان له سه ر هه ر گورپیکدا ئینجان ه یه کی دانا.

تراژیدیای نُه نگوستیلَه یهك

به هۆی دابه زین و سهرکه وتنی سهرنشینه کانه وه پاسه که چه ندان جار وه ستا، سهرکه وتمه ناو پاسه که و پاشان به بی دهنگی دانیشتم، ژۆریک له سهرنشینه کان به سالآچووبون، دووکه ل و بۆنی جگهره نیو پاسه که یان پیس کردبوو، ههرکه سه و له لای خۆیه وه قسه ی بۆ یه کیکی دیکه ده کرد و حیکایه تی خۆی بۆ ده گێرپایه وه .

ههستم کرد خه یال ده یبردمه وه، به لام هیندهم زانی کچیک سهرکه وت و خه یاله که می پچراند، له سهر کوشنه که ی ته ک منه وه دانیشتم، جار جار ه ئاوپریکی دواوه ی خۆی ده دایه وه و پووی وهرده گێرپایه وه، ویستم ته ماشای نه که م، به لام نه متوانی! دواتر به نه یینییه وه له بنی پییه وه تا کو ئه ژنۆی پووتیم ته ماشا کرد، ههستم کرد گیانم خاوده بۆیه وه، خهریک بوو له هۆشخۆم ده چووم، بۆ ئه وه ی له بیر خۆمی به رمه وه یه که به یه کی مانشیته کانی رۆژنامه که ی ده ستم خوینده وه، به لام هیه چ یه کی که له مانشیته کان سهرنجی رانه کیشام، چونکه بیرم لای کچه که بوو، دووباره سه یرم کرده وه، ئه مجاره یان چاوه کانمان به رانبه یر یه کتر مۆله ق وه ستان و به شه رمه وه سه یری نیو قولایی چاوه کانی یه کتریمان کرد، دواتر پووی وهر گێرا، پیده چوو له مه به سستی ته ماشا کردنه که م گه یشتبیت، پاشان له ژیر کوشنه که وه پییه کی خسته سهر پیمه وه، دلّم داخوورپا، خهریک بوو گیانم دووباره به ره و خاوبوونه وه بچیته وه، گه رماییه که به نیو گیانمدا بلاو بۆیه وه، بزه یه کی به پوومدا هه لدا و پییه که ی له سهر پیم دوور خسته وه، گیانم گه رپایه وه دۆخی جارن و گه رماکه ش له گیانم ده رچوو ده ره وه .

که وتمه نیو بیر کردنه وه یه کی قولّه وه، به م هۆیه وه به ته واوی هۆشم له سهر خۆم نه ما، ههر هیندهم زانی ئه و نه مابوو، دووباره چاوم گێرا و نه مبینی، نیوه ی سهرنشینه کانی تریشی تیدا نه مابوون، نازانم چۆن و له کوی دابه زیبوون، ته ماشای سهر کوشنه که م کرده وه کاغه زینکی جیه یشتبوو، سهرنجی راکیشام، تیدا نووسرابوو:

بمبوره له وه ی نه متوانی به ئاشکرا قسه ت له گه لدا بکه م، بپوات بیت له یه که م له حزه ی بینیتدا هاتیه نیو دلّمه وه، نازانم چۆن بوو عاشقت بووم! چه ند جار یک ویستم قسه ت له گه لدا بکه م، به لام به هۆی شه رمه وه نه متوانی دلّم ت بۆ بکه مه وه، زۆر به خته وهر ده ب یه کتر ببینینه وه، ئه گه ر حه زت کرد به م ناو نیشانه ده مدۆزیته وه:

له کۆتایی باشووری شار و له به رانبه ر گه ره کی "باران" ریگه یه کی خۆل هه یه بۆ ده شته که هه لده کشیت، به م ریگایه دا وه ره، له سهر ریگه که پووبه پووی دارستانیک ده بیته وه، له کۆتایی دارستانه که دا خانوویکی سپی له نیو باخچه یه کدا دیاره، من به ته نیا له نیو ئه م خانووه دا ده ژیم، بروابکه ئیدی له مه ودوا ناتوانم بی تۆ بژیم، چاوه پیتم تا کو ده مدۆزیته وه .

ئاویتیه ی خۆشه ویستیه که ی بووم، سه یریکی ده ره وه ی پاسه که م کرد و دواتر له چواره وری خۆمدا ورد بوومه وه، پاشان له پاسه که دابه زیم بۆ ئه و شوینه ی مه به ستم بوو بۆی بجم، ریگه م گرته به ر، کاتیک گه یشتمه ئه وینده ر، نه متوانی ئوقره بگرم و پشوویه کی کورت بده م، بگره هه رچی بیر کردنه وه و ئه ندیشمه هه بوون هه مووی به دوا ی کچه که دا ده رپویشتم، چه ندی خۆم ده هینا و ده برد نه مده توانی له بیر خۆمی به رمه وه، دواتر بریارمدا به ههر شیوه یه ک بیت بیدۆزمه وه، جار جار ه به ر خۆمه وه ده مگوت: ده بیت به م ناو نیشانه بیدۆزمه وه؟ بۆ نایدۆزمه وه؟ خۆ ئه و ته واوی هۆیه کانی دۆزینه وه ی خۆی تیدا نووسیوه، ئیتر بۆ نایدۆزمه وه .

زینکی ئه و شوینه بوومه وه که وا له کاغه زه که دا ئاماژه ی بۆ کردبوو، نه مده زانی چۆن چۆنی خۆم به و شوینه گه یاندوو! گه یشتمه نیو دارستانه که، تاراده یه که به چپی خۆی ده نواند و به ده ست خۆم نه بوو له به رده میدا هه ستم به ترس و دلّه پراوکی ده کرد، ده نگی جۆره ها ئاژه ل و بالنده م له نیویدا ده بیست، به ترسه وه تپه پیم، له نیو باخچه یه کدا خانوویکی سپی که وته به رچاوم. له هه ر لایه کم ده پوانی گول و دره ختی جوانم ده بینی، ئارامی بالی به سه ر ئه و شوینه دا کیشابوو، ته نیا گویم له ده نگی بالنده و نه رمه "با" یه کی فینک ده بوو که به ر گه لای دره خته کان ده که وتن، به ته واوی ئالووده ی جوانی ئه و شوینه بووم، دیمه نیک زیاتر له هه موو دیمه نه کانی تری نیو باخچه که سهرنجی کیشکردم ئه ویش دوو کۆتربوون له سهر دره ختیکی سه وزدا ده نووکیان له نیو ده نووکی یه کتر ئاخنی بوو، به درێژایی ئه و سالانه ی تیایدا ژیاوم دیمه نیکی جوانی له م شیوه یه م نه دی بوو، هه رچه ندی له خانووه که ده چومه پیشه وه زیاتر ترسم لی شیه ت، هه ولّمده دا خۆم له ترس دوور خه مه وه، به لام نه ده متوانی، چونکه له ئیراده ی من به ده ربوو، هه ستم ده کرد ئه ژنۆکانم خاوده بوونه وه، مرۆف به ده ست خۆی نییه

هەندى جار ترس دايدە گريټ، كاتيک پووبە پووبى پيدە شتتېكى دوور يان دارستانىكى چر دەبيته وه .

ترس ئاويتهى گيانم بوو، دەبى ھېچ پلانتيكان بۆم نە نابيته وه !

لە بەردەم خانووه كەدا وه ستام، هەندى چاوم بە چوار دەورى خۆمدا گيپرا و كەسم نە بيىنى، ويستم لە دەرگە كە بدەم، بە لām نە متوانى ! خەريك بوو دەكە وتمە نيو خەيالە وه . لە پريكتا بە ئەسپايى دەرگە كە كرايه وه و سەيرى نيو درزى دەرگە كەم كرد، پووناكييه ك لە شيوهى مانگى دەكرد دەركەوت هەركە لە نيوانى پەنجەى هەورەكانە وه دەردەكەويټ و پووناكى بە دونيا دەبەخشيت .

زياتر لىنى نزيك بوومه وه، هەستم كرد پووناكييه كەى جارانى نە دەماو ئاسايى دەبوويه وه، كچەكەى نيو پاسەكە بوو، سەيرى كردم، منيش بە شەرمە وه سەيرىم كرده وه، ترسام لە وهى كەسيك بەم دیدارهى نيوانمان بزانيټ و ئيدى كيشەمان بۆ دروست بكات، چونكە لەم مەملەكەتەدا بە هەزاران مرؤقى بى تاوان كورراون تەنيا لە بەر ئەوهى پەيوه ندى خۆشەويستيان خوولقاندووه، عەشق ليزە وجودى نيه و پياوه كان هەيبەتى خويان بەژنە كانيانە وه پەيوه ست كردووه، ئەمەيه كارەسات مرؤف بە هوى خۆشەويستيه وه بكوژيټ، بەختە وهى لە وه دايە مرؤفەكان بە يەكە وه بژين و بير لە كوشتنى يەكتر نەكەنە وه .

كچەكە لە سەرخۆ گوتى:

باش بوو هاتى، وەرە ژووره وه، لەو كاتە وه چاوه پيټ بووم .

بە ئاسپايى پويشتينه ژووره وه، كاتيک چووينە ئەودىوى دەرگەكە وه جۆره ها تابلوى جوان سەرنجيان راپكيشام، نەمدەزاني سەيرى كاميان بكەم، لە هەر كاميكيبانم دەروانى بۆ خوى چەندان بيروكەى سەير سەيرى لە نيو خويدا هەلگرتبوو، بە نيو چەند پارە ويكى پيچاوپيچدا هەنگاومان هەلينا، بە بيدهنگى بە دواييدا رويشتم، لە كاتى سەركەوتنماندا بە پەيزەكەدا هەموو گيانى نەرم و شليم لە نيو كراسە تەنكەكەيدا كەوتە بەر چاوم، لەشى دەجولايه وه، قزى هەر وهكو تافگە يەك بەسەر بالايذا بەرەو خواره وهى تاكو نزيكى ئەژنوى شوپربوويه وه، لە بەر خۆمە وه دەمگوت:

من تيناگەم دەبى مەبەستى ئازاردانى نەبيټ ! خۆ لەوانەيه پيويسىتى بە كەسيكى وهكو من هەبيټ بۆ ئەوهى لە ژيانى تەنيايى پرگارى بكات .

هەركە چووينە ژووره وه، ، ژووره كەى پر ببوو لە دەنگى مۇسيقا، بەقەد ديواره كانيشه وه چەندان ويئەى كۆن هەلواسرابوون، هەندى لتيان وردبوومه وه، هەر لە خۆمە وه هەستم دەكرد ئاشنايه تيبه كى كۆنم لە گەل هەندى لە ويئەكاندا هەيه، بە لām نەمدەزاني كات و شوپينى ئەو ئاشنايه تيبه م كەى و لە كوى بووه، دواتر بە هەر شيوه يەك بوو لە بير خۆم بردنە وه، بەشلەژانە وه لە چوار دەورى خۆم پوانى و ئاراستهى چاوم كەوتە سەر ئەوه وه، ئەويش بە ديار سەيركردنى ويئەكانە وه خەيال بردبوويه وه، ورده ورده سەيرى نيو چاوه كانيم كرد، فرميسك بە پوومه تيدا رپچكەى بەستبوو، لە وه دەچوو دەيان يادگارى و بيره وهى خۆش و ناخۆشى لە گەل هەر يەكە لە ويئەكاندا هەبوويټ، چاوه رپى ئەوه بووم فەرمووى دانيشتم لى بكات، بە لām هوشى لەسەر خوى نەماوو و ئاويتهى نيو پانتاييه كى گورهى بيركردنە وه ببوو .

دەنگى مۇسيقا كە زياتر ئارامى بە نيو ژووره كەدا بلاو دەكردە وه، شەرم و بيركردنە وه ئاويتهى يەكتر ببوون، بۆ ماوه يەك بيدهنگى بالى بەسەرماندا كيشا و دواتر من بيدهنگيه كەى نيوانمان شكاند:

دەكرټ لە نهننى ئەو ويئانە بگەم، نازانم بۆ هەر لە خۆمە وه هەستدەكەم سيجرى كيشكردنيان هەيه، حەزەكەم هەندى زانبارى لە بارە يانە وه بزنام .

ويئەى هەندى لە ئەندامانى خيزانەكەمانن، چەند ساليك دواى شالاهەكە پيرەژنيك كە تەنيا خوى لە نيو خيزانەكەياندا مابويه وه، لە نيو خانووه روخواوه كەماندا ئەو ويئانەى دوزيبويه وه لاي خوى هەليگرتبوون، تاكو دواتر دايه وه بە من .

ئەى كەست نيه ؟

تەنيا برايه كم هەبوو، بە لām نازانم ئيستاكە چى ليها تووه، من و دايكم و باوكم بەر شالاهەكە كەوتين، بە لām ئەو چەند پوژنيك بەر لە شالاهەكە چووبووه شار بۆ مالى پوورم، ئيدى نەمبينه وه، هەميشە بيريان دەكەم، بە تاييه ت براكەم، چونكە ئەو بەر شالاهەكە نەكەوت، بە لām نازانم دواى پووداوه كە چى بەسەر هاتووه ! شەو و پوژ بە بەر چاومه وه دین و دەچن، دايكم حەسارەكە خاوين دەكاته وه و باوكيشم مەر و بزەكان بۆ دەشت و

بناری چیاکان پيش خوی ددات، هه میسه له ژیاندا به هیوای بینینه وه یانم، به لام ئەفسوس ئیستا که نازانم چییان به سەر هاتوو! حەزم دەکرد منیش له گەل ئەواندا بوومایه، ناخۆشترین شت چاوه پوانی مرۆڤه بۆ ئەو مرۆڤانهی نازانداریت ناخۆ جارێکی دیکه به یه کدی ئاشنا ده بنه وه یان نا!

به ره و لای په نجه ره که چووم، بالنده کان به سەر درهخته کانه وه هه ئنیشتبوون و چریکهی دهنگیان تیکه ل به موسیقا که ده بوو، هه مان کۆتره کانی بهر ده رگه که وتنه وه بهرچاوم، ماچی نیو ده می یه کتربیان ده کرد و جار جار هه ش گۆرانیان بۆ سروشت ده چری.

کچه که هاته قسه و پرسى: ئەو هه سه ییری چی ده کهیت؟

ئەو کۆترانه زۆر پاکن، زۆربهی مرۆڤه کان له پیروزی عه شق تیناگه ن که وا عه شق مرۆڤ و هه موو گیانله به ریک له پیسی پاک ده کاته وه و په وتی ژیانیان ده گۆریت.

پۆژانه ده یانبینم به یه که وهن و نزیکى هیچ جوړه بالنده یه کی تر ناکه ون، کاتی زه رده په پری ئیواره ئیره به جی ده هیلن، ئیدی نازانم به ره و کوی ده چن، هه رکه دونیا پوونا که ده بیته وه ئەوانیش ده گه ریته وه نیو ئەو باخچه یه و ئیدی ده ست ده که نه وه به ژیانى خۆشبه ختی خویان. عه شق پانتایه کی فروانی هه یه، له لای ئەو مرۆڤانه ش بوونی هه یه که وا هه موو ژیانى خویان له به ره کانی جه نگدا به سەر بردوو وه له وانیه به ئاره زووی خویان نه چووین بۆ جه نگه کان، به لکو هیزیکى سروشتى ناچارى کردوون مرۆڤى دیکه بکوژن. مرۆڤه هه یه له نیو جه نگ و کوشتاریشدا باس له خۆشه ویستى و به خته وه رى که سانى دیکه ده کات، ئەوه یه مرۆڤه به دواى ئارامیدا ده گه ریت و خوی له کوشتنى که سانى دیکه به دوور ده گریت، به لام بیرکردنه وه ی به رانبه ره که ی جیاوازه له و، هه رکه پیی گه یشت، ئیدی ژیانى پی په و نابینیت.

پاسته، مرۆڤه تاکو ئەم له حزه یه ش له عه شق نه گه یشتوو ه که وا وه که په یژه یه که وایه مرۆڤه کان به خۆشه ویستى و ئارامى ده گه یه نیت و بۆ به رزاییه کانی به خته وه ریان ده بات. به هیواشى به ره و شوینه که ی خۆم گه پامه وه، ئەویش هات و له نزیکى منه وه دانیشت، سه ییری نیو قولایى چاوه کانیم کرد پر بوون له ئاو، پیده چوو له ناخى دلّه وه بگریت و نازار بچیریت.

بۆ ماوه یه که بیده نگ بووین، له وه ی ده کرد هه ردوو کمان له چاوه پوانى هه لگى سانی شوپشیکى جه ستی و پۆحى به هیزدا بین. له پریکدا گه رماییه که ختووکه ی گیانمیداو ده ستى ئالانده مالمه وه، دلّم داخوورپاو به هیواشى ده ستى بۆ نیو سنگ برد و یاری به مووه کانی له شم ده کرد و جار جار هه ش به پراکیشانى مووه کان ده یوسیت ئازارم پی بگه یه نیت، چونکه هه ندی له مرۆڤه کان سروشتى وان که له ززه ت له نازارى به رانبه ره که یان وه رده گرن.

دواتر ده سته کانیم هینایه خواره وه و گوتم:

خۆشه ویستى ته نیا ماچ کردنى یه کتر نییه، بگره ده بی له ناخه وه هه ست به خۆشه ویستى بگریت و ئیدی نه توانن بی یه کتر ژیانى ئاسایى بگوزهرینن.

ویستم برۆم، به لام ئەو قولمى گرت و ئیدی داینیشاندمه وه شوینه که ی پیشووترم، تیشکی زیوینی خۆر له درزی په نجه ره که وه خوی خزانه نیو ژوو ره که وه، هه ستم کرد گه رماییه که بهر جه سته م ده که ویت و به نیو پۆحمدا پۆده چیتته خواره وه. هینده م زانى خوی هه لدايه سه ر جه سته م و به هیواشى جله کانی له به ردا کردمه وه، له شمی وه کو پۆژی له دایک بوونم رووتکرده وه، هیدی هیدی هۆشم له سه ر خۆم نه ما و دواى ماوه یه کی که م به ئاگاها تمه وه، خۆم له ده ستى رزگارکرد و به ره و لای په نجه ره که پۆیشتمه وه، کۆتره کان خه ریکى ماچ کردنى نیو ده می یه کتر بوون.

هه ستم به لیدانه کانی دلّم ده کرد، له ئاوینه که دا سه یریکی رووخسارى خۆم کرد، زه رد هه لگه پابوو، دواتر له ئاوینه که دوور که وتمه وه و دووباره به ره و لای په نجه ره که گه پامه وه، دونیا بیده نگ بوو، بالنده کان خه ریکى یاریکردن و هه لفرین بوون به نیو باخچه که دا.

به هیواشى تاریکی بالی به سه ر ئەو ناوه دا کیشا، ویستم برۆم، به لام ئەو نه یه یشت. دواتر چوو ه ژوو ره که ی دیکه و دواى چه ند خوله کی که به خوی و سینیه که میوه ی جوړاو جوړه وه گه پایه وه و فه رموی خواردى لیکردم، دووباره بیده نگى که وته وه نیوانمانه وه، ده نگى موسیقا که ش نه ده بیسترا و به هویه وه بیده نگى به نیو ژوو ره که دا بلاوبۆیه وه، پاشان به پوو یه کی خۆشه وه سیویکی دامی و گوتم: بیکه ره دوو کوت و هه ریه که و کوتیکمان.

ھەر ۋەكۈ ئەۋ گۈتى ئىدى ۋام كىرد ۋ ماۋەيەكى تىرىش بە خواردىنى مېۋەكانەۋە خەرىك بوۋىن، جار جاره ھەستەم بەۋە دەكرد خەرىكە ترس ۋ شەرم دەمخۇن.

دەلئى دەترسىت؟ ترسى بۇ چىيە، ئەمە عەشقە ئىمەى گىرۆدەى خۇى كىدوۋە، من كەسم نىيە تاكو تۆ لىى بترسىت، ھەموۋيان بە ھۆى شالۆۋەكە تىاچوۋنە، خۆم ھەموۋ كەسىكى خۆم. دەمەۋىت بۇ ھەمىشە لىرە لە لای من بمىنىتەۋە، بەختەۋەر دەبم، تەنىايى ھىندەى نەماۋە بمخوات، تۆ ئىستاكە بۇ من ۋەكو فرىشتەيەك ۋايت، تازە ژيانى منت پەيوەست كىدوۋە بەخۆتەۋە، خۆ ئەگەر بېرۆيت تەنىايى بۇ دوايىن جار لە نىۋ قولايى خۇيدا بىزم دەكات! توخودا مەرۆ، بەجىم مەھىلە، تازە بى تۆ ناتوانم بژىم، توخودا جىم مەھىلە.

ھەستەم كىرد رەنگ ۋ پوۋى بەھىۋاشى لەبەر چاۋم دەگۆرپىت، پاشان دەستى خىستە مەمەۋە ۋ ئىدى ھاتە نىۋ باۋەشمەۋە، لە پىرېكدا ھىندەم زانى دەستەم بۇ يەخەى كراسەكەى برد ۋ ۋەكو مندال گۆى مەمەكانىم مژى، ئاگامان لەخۆمان نەما ۋ كەوتىنە نىۋ پانتايى خەۋىكى قوۋلەۋە.

كاتىك پوۋناكى بەيانى بلاۋبۆيەۋە ئىدى جەكانمان كىردەۋە بەرمان ۋ بەمەبەستى پىاسەكىردن رۆىشتىنە نىۋ باخچەكەۋە، بە نىۋ درەختە چىرەكاندا گەرپاين، گولئىك سەرنجى بۇ خۇى راکىشام ۋ دواتر لە درەختەكەبىم كىردەۋە ۋ ۋەكو دىارى پىشكەشى ئەۋم كىرد، كۆترەكانىش لەسەر درەختىكدا سەبىرى ئىمەيان دەكرد.

لە نىۋ قوۋلايى چاۋەكانىدا تىۋك تىۋك فرمىسكى عەشق بەپوۋمەتىدا دەھاتە خوارەۋە، لە فرمىسكى ئەۋ دايكە شەھىدەى دەكرد كە بە دىار تەرمى كۆرەكەيەۋە دەگرى ۋ نىشتمانەكەشى دەكەۋىتە ژىر دەستى كەسانىكى بىگانەۋە ۋ كەسىكى چىنگ ناكەۋىت لە ئەسپاردەكىردنى تەرمى كۆرەكەيەۋە ھاۋكارى بكات.

۲

لە نىۋە شەۋىكى تارىك ۋ دوۋر لە ھەموۋ مەرۆقەكانى دونىا ۋ لە نىۋ دەنگى مۆسىقاىەكى ئارامدا كچەكەمان لە دايك بوۋ، لە نىۋ چاۋەكانىدا جۆرەھا نەپنى دەخۇپىندرايەۋە، ھەستەم بەۋە دەكرد لە ئايىندەدا پەۋتى ژيانمان بەھۆى ئەۋەۋە دەگۆرپىت، ھەمىشە ئاراستەى چاۋەكانى بە دواى دۆزىنەۋە ۋ بىنىنى شتى بچوۋك

بچوۋكەۋە دەگىرپا، تەنانەت سەبىرى رۆىشتن ۋ ھەنگاۋەكانى مېروۋلە ۋ فرىنى مىشۋولەشى دەكرد، ئەۋەى زىاتر سەرنجى رادەكىشام ئەۋەبوۋ ھەمىشە تەماشاي ئىمەى دەكرد ۋ بەۋردى لىمان رادەما.

لە كۆتايى ھەموۋ ھەفتەيەكدا ھەر جاره ۋ بۇ سەيرانگەيەكى ھەرىمەكەى خۆمان دەچوۋىن، ئەۋەش بىرپارىكى ھاۋبەش بوۋ لە نىۋانماندا دابوۋمان بۇ ئەۋەى چىتر بىر لە خەمەكانى ژيان نەكەينەۋە ۋ ژيانىكى بەختەۋەر ۋ نوى بخولقىنىن، ژيانىك جىاۋاتر لە راپىدوۋ، كە تەۋاۋى چىرەكانى ژيانمان لە نىۋ تەنىايى ۋ ئازارى چاۋەپوانىدا بەسەر برد بوۋ، ئىدى بىرپارماندا ئەۋەندەى ماۋە بە خۇشى بژىن.

رېگەمان بىرى بۇ ھەرىمىكى تر كە لە ھەرىمەكەى خۆمان نەدەچوۋ، بگرە زمان ۋ جۆرى درەختەكان ۋ رەنگى مەرۆقەكان ھەموۋى جىاۋاز خۇيان نىشان دەدا، دارخورما پوۋبەرىكى زۆرى ئەۋ ھەرىمەكەى داگىركىدبوۋ، تەماشاي ھەر شتىكى ئەۋىمان دەكرد ئارامى پىمان نەدەبەخشى، بىزارى دايگرتىن، ۋىستمان بگەپىننەۋە، بەلام نازانم چ ھىزىكى سىروشتى بوۋ گر ۋ تىن ۋ ھىزى گەرپان ۋ سوۋرانى پىدەبەخشىنەۋە!

بەلای چەندىن دارستاندا تىپەرىن، بە پانايى دەشتەكە دارخورما بەرەۋ ئاسمان ھەلكشابوۋن، ماۋەيەك بە سوۋرى ئۆتۆمبىلەۋە بەرىگاۋەبوۋىن، دواتر ئۆتۆمبىلەكەمان لە نىزىكى باخچەيەكى گەرەۋى پەرىنكراۋ ۋەستاند ۋ ئىدى بە چوارەۋورى باخچەكەدا كەوتىنە پىاسەكىردن، ھەر لە خۆمەۋە ھەستەم بەۋەدەكرد خەرىكە پەۋتى ژيانم بەرەۋ گۆرپان دەچوۋ، دلم توندبوۋ، خەيال دايگرتەم ۋ لەبەر خۆمەۋە جار جاره دەمگوت:

ئىمە بۇچى لىرەين، خۇ ئىمە بە دواى بەختەۋەرىدا دەگەپىن كەچى لىرە بوۋنى نىيە، نازانم بۇ لىرە ھەستە بەبەختەۋەرى ناكەم!

لەم بىركىردنەۋانە دابوۋم، لە پىرېكدا كچەكەم لەم خەيالانەى ۋەئاگاھىنەماۋە، باۋكە، باۋكە ئەۋ شتە جوانم دۆزىيەۋە، سەبىرەكە باۋكە چەند جوانە! زەرد زەردە!

بە دلخۇشىيەۋە دايە دەستەم، ئەنگوستىلەيەك بوۋ، كاتىك سەبىم كىرد لەۋەى دەكرد چەند سالىك بوۋىت لە ژىر خۆل كەۋتىت، چونكە رەنگى خۆلى گرتبوۋ، كچەكەشم بە پىكەنىنەۋە دەيگوت: زۆر جوانە باۋكە، ئەۋە چىيە؟

كچم ئەو ئەنگوستىلەيە، بابچىن بۇ ئەو شوينەي لىتت دۇزىوۋتەو بۇ ئەوئەي بزانم چۆنت دۇزىيەو.

چەند ھەنگاويك گەراينەو بۇ دواو، بىردىمى ئەو شوينەي كە لىيى دۇزىبۇيەو، كونيك بوو بە چواردەورىدا خۆلىكى زۆر ھەلدرايوو دەرەو و لە كوني جورجى دەكرد، ھەندى لە كون و خۆلەكەي چواردەورى وردبوومەو، دلنيابووم لەوئەي لەگەل ھەلدانە دەرەوئەي ئەو خۆلەي جورجەكە فرىيداو ئەوئەي ھاتتە دەرەو، بەلام ئەوئەي سەرسامى دەكردم ئەو پىسارە بوو لە خۆم دەكرد: بۆچى دەبىت ئەنگوستىلەيەك لە قولايى زەويدا كەوتبىت!

لەم بىركردنەوانە دابووم ئەوئەي گەيشتە لامان و پىسى ئىو ھەرىكى چىن؟ دەزانى ژنەك ئەو ئەنگوستىلەيە لەگەل فرىدانى ئەو خۆلەدا و لە نىو ئەو كونە جورجەدا ھاتتە دەرەو، ئەوئەي سەرسامى كىردووم، ئەوئەي ئەوئەيە لە قولايى زەويەكەدا ھاتتە دەرەو، ئەمەش بەويا ديارە جورجەكە زۆر بە ھىواشى خۆلەكەي فرىداوئە دەرەو و كونەكەي بەرەو قولايى زەويەكە ھەلدريو، ئەگەر لە ژىر ئەو خۆلە ھەلدراوئە بووايە ئەو كەمىك لە ژىر زەويەكەدا بوو، بەلام لەسەر خۆلەكە دۇزىويەتتەيەو، كەواتە لە قولايى زەويەكەدا بوو، ئەنگوستىلە چى دەكات لە قولايى زەويدا، ئەمە سىپكى تىدايە!؟

ئەوئەي ھەندى سەيرى ئەنگوستىلەكەي كىرد و بە ديارىيەو سەرسام بوو، دەتگوت نەينىيەكە دۇزىوۋتەو، كەوتە بىركردنەو و لەبەر خۇيەو دەيگوت: دەلىيى ئەو ئەنگوستىلەيەم جارىكى دىكە و لە شوينىكى تردا بىنيو!؟

پاش كەمىك بىدەنگى لە پىپىكدا كەوتەو قسە:

ئەو ئەنگوستىلەيە لە ئەنگوستىلەكەي دايكەم دەچىت.

كەمىك بىدەنگ بووم، ئەو بە دەم سەيركردنەو ئەنگوستىلەكەي ھەلگىر و ھەرىگىر دەكرد.

دلنيام ئەو ئەنگوستىلەكەي دايكەم، بىرم كەوتەو لە كاتى شالائەكەدا دايكەم ئەو ئەنگوستىلەيە لە پەنجەدابوو، خۆ جارىكى تىش لە نىو ھەسارەكەي خۇمان بىزى كىردبوو، من خۆم بۆيم دۇزىيەو، من نازانم ئەو ئەنگوستىلەيە بۇ لىرە فرىداو!

ئەنگوستىلەكەم لى ھەرىگتەو و دووبارە لىيى ورد بوومەو، زۆر بەوردى تىيى پامام، بىرم كىردەو و لەبەر خۆمەو ھەستەم بەو دەكرد منىش ئاشنايەتتەيەكى كۆنم لەگەل ئەو ئەنگوستىلەيەدا ھەبىت، ھەندى بىرم كىردەو، دواتر بۆم پوون بۆو كە لە ئەنگوستىلەكەي دايكى من دەچىت، نەك ئەنگوستىلەيە دايكى ئەو، زياتر لىيى ورد بوومەو، تەوا دلنيابووم لەوئەي ئەنگوستىلەكەي دايكەم، شلەژام و ئاوبە چاۋەكاندا ھاتە خوارەو، ئەوئەي ھەستى بە نارەھەتى من دەكرد، پووخسارى دايكەم كەوتەو بەرچاۋ، دەھات و دەچوو و ھەسارەكەي پاك دەكردەو، مەپ و بىزەكانى ئاوبە داو دەيانى دۆشى.

لەم بىركردنەوانە دابووم لە پىپىكدا گوتتەو:

بۇ شلەژاۋىت؟ خۆ قسەيەكى خراپم نەكردەو، تەنيا گوتتومە ئەو ئەنگوستىلەيە، ئەنگوستىلەكەي دايكەم، خۆ چىترم نەگوتتەو.

منىش گوتم:

دەزانى تۆ لەوئەدا بەھەلەداچوۋىت لەوئەي ئەو ئەنگوستىلەيە بە ئەنگوستىلەيە دايكەم دەزانىت، بە پىچەوانەو من سەدان جار ئەو ئەنگوستىلەيەم لە پەنجەي دايكەم بىنيو، دلنيام ھى دايكى منە، بەلگەشم ئەوئەي چەند پۇژىك بەر لە شالائەكە من پۇششتبوومە شار بۇ مالى پورم، بىرمە ئەوكاتەي دايكەم بەپىي كىردم، ئەو ئەنگوستىلەيەم لە پەنجەيدا بىنى، نازانم بۇ ئەوكات ئەو ئەنگوستىلەيە سەرنجى بۇ خۇي پاكىشام!

ھەر ھىندە دەزانم بۇ ماۋەيەك لىيى پامام.. بەلى خۇيەتى! زۆر باشى دەناسمەو.

بەلام ئىدى دايكەم و باۋكەم و خوشكە بچوۋكەم نەدۇزىنەو، چۈنكە بەر شالائەكە كەوتن، زۆر ھەوالىانم پىسى و بەدواياندا گەرام، بەلام بى سوود بوو، دواتر لە دۇزىنەويان بى ئومىدبووم و چىتر بەدواياندا نەگەرام.

ئەوئەي گوتى: دەمىكە دەمەۋىت ھەندى زانىارى لەبارەي خىزانەكەتەنەو بزانم، بەلام ھەزەم نەدەكرد پىسارت لى بىكەم، نەك نىگەران بىت.

ناۋى دايكەم و باۋكەم و خوشكەكەشم پىي گوت، ھەركە گويى لەم ناوانە بوو ھەستەم دەكرد پەنگى لەبەر چاۋم دەگۇرا و دواتر فرمىسك پزايە نىو چاۋەكانىيەو، بۇ ماۋەيەك

بیده ننگ بوو، ته ماشایه کی نه نگوستیله که ی کرده وه، له وهی ده کرد که وتبیته نیو دریا په که له بیر کرده وه.

خو نه دنامانی خیزانه که ی منیش هه مان نه و ناوانه یان لی بوو، نیمه ش له چوار که س پیکهتابوین، هه موومان بهر شالاه که که وتین، ته نیا برایه کم نه بیت، چونکه نه و چه ند پوژیک پیش شالاه که سه فیری شاری کردبوو، بو مالی پورم، ئیدی نه مدوزیه وه.

دلّم زیاتر توندبوو، بیرم کرده وه و له خوّمم پرسى:

بو ده بیّ ناوی نه دنامانی خیزانه که ی نه ویش هه مان ناوی نه دنامانی خیزانه که ی منیان لی بیت و ژماره ی نه دنامانی خیزانه که شیان هه مان ژماره یان هه بیت!

تو که بهر شالاه که که وتی، ئیدی چون خوت پرگار کرد؟ خو نه وان کاریان به سهر مندال و پیرو که نه بوو، بگره هه که سیکیان بهر دست بکه وتابوایه وه کو نازه ل ده یان خستنه نیو زیله بو ره کانیان و ده یان بردن بو نه و شوینه ی ته نیا خو یان ده یانزانی کو ییه و چی به سهر مروّفه کان ده هیئن.

کاتیک گو یی له م قسانه ی من بوو چاوه کانی دووباره پر بوونه وه له فرمیسک و دواتر به گریانه وه گوتی:

نزیکه ی چه ند روژیک دوا ی نه وه ی نیمه یان برد بو نه و شوینه ی نازانم کو ی بوو، هیئنده ده زانم جگه له نیمه که سی تری لینه بوو، نه فسه ریگ و چه ند سه ربازیک که جلی سه ربازیان له بهر دابوو منیان له دایکم و باو کم و خه لکه که جیا کرده وه و دواتر به پارچه په رویه که چاویان به ستم و ئیدی سواری ئوتومبیلکیان کردم و ماوه یه کی زور بی نه وه ی له هیچ شوینیکدا یان گو ییم له دهنگی هورپینی هیچ ئوتومبیلک بیت ریگه مان بری، هه ستم ده کرد به بیاباندا ده رپوین، ده ترسام له وه ی بمکوژن، به لام هه ر له بهر خوّمه وه ده مگوت: خو نه گه ر بیانه ویت بمکوژن ده توانن له هه ر کو ییه که بیانه ویت کاری خو یان بکن و دواتریش بمکوژن.

کاتیک چاویان کرده وه له نیو کوشکیکی گه وره دابووم، نه وکات زانیم فروشراوم، کوشکه که به روا له ات جوان بوو، به لام به لای منه وه هیچ جوانیه کی پیوه دیار نه بوو، بگره هه ر له زیندانی ده کرد، ئیدی سه ربازه کانم نه بینیه وه، نه له زمانی سه ربازه کان و نه له زمانی خیزانه که ی نیو کوشکه که تینه ده گه یشتم، دوا ی چه ند سالیک مانه وه م له و

ماله دا بو م ده رکه وت ماله شیخیکی ده وله مهنده و که میکیش فیری زمانیان بووم، ته نیا خزمه تی مال و مندالیان پی م ده کرد و وه کو کویله یه که هه لسوکه وتیان له گه لدا ده کردم و به هیچ شیوه یه کیش مافی نه وه م نه بوو به نیو گونده که دا بگه ری م و هاموشوی خه لکی بکه م، هیدی هیدی گه وره بووم، پوژیکیان که س له مال نه بوو، ته نیا کوره گه وره ی شیخ نه بیت، بینیم دوو په رداخ ئاوی له سهر سنیه که وه به ده سته وه بوو هاته لام و له سهر میزه که ی نزیک منی دانا و له ته کمه وه دانیشتم، داوا ی لی کردم ئاوه که بخوّمه وه، به لام من نه مخواره وه، چونکه هه ستم ده کرد مادده ی هوشبه ری تیکراوه بو نه وه ی کاری به دره وشتم له گه لدا بکات، هه رچه ندی هه ولیدا به فیل ئاوه که م ده رخواورد بدا، به لام هه ر نه مخواره وه، لی م توورپه بوو، دواتر ده ستریزیی سیکسی کرده سهر م، نه وه ی زیاد له هه موو شتیک له کاتی ده ستریزیه که دا ئازاری پیده گه یاندم، نه وه بوو که له دواوه کرداره که ی له گه لدا نه نجامدا.

ماوه یه که دوا ی ده ستریزیه که دیسانه وه که س له ماله وه نه بوو، دوا ی کوره که ی شیخ هاته وه بو مال، نه فسه ریکی له گه لدا بوو ته واوی ده رگه کانیان داخست و به ره و لای من هاتن، دلّم ترسا، هه ستم به وه کرد ده یانه ویت ده ستریزیم بکه نه سهر، دوا ی نه وه ی شه رابییان نوشی، ئینجا منیان له سهر نه ژنو وه ستاند و هه ر جاره و یه کیکیان له دواوه خه ری کم ده بوون، له هوشخوّم چووم، کاتیک به ناگاهاته وه له شم رووت کرابوویه وه و نه وانیش خه ریکی شه راب خوار دنه وه بوون و به دهنگی به رز گورانییان ده گوت و پیده که نین.

دوا ی نه م رووداوانه بیرم له وه کرده وه هه لیم و نه و مه مله که ته به جیهیلم، به یانییه کی زوو هه موویان خه توو بوون، دلنیا بووم تا کو دره نگانیک له خه و هه لته ده ستان، چونکه شه و هیئنده یان شه راب خوار دبوویه وه له شوینه کانی خو یان بی هوش که وتنه سهر زه ویه وه، ده یان جاری تریش شه وان به کوّمه ل شه رابییان ده خوار و ئیدی تا کو دره نگانیک به ناگا نه ده هاتنه وه، نه وان به نه ینی شه رابییان ده خوار دوه، به م به یانییه مالی شیخم به جیهیشت و دوا ی ماوه یه کی زور له گه ران و سووران و ژیانیک ی پر له ناخوشی و سوال کردن، ئینجا گه یشتمه وه هه ری مکه که ی خوّمان، خوّم گه یانده وه کو نه

ماله که مان، به لام خانووه که مان پووخیندرا بوو، کهس له گونده که نه ده ژیا، ته واوی ماله کان خانووه کانیاں پووخیندرا بوون.

به مه به سستی دوزینه وهی براهه م ئه و برایه م که گوتم بهر شالاهه که نه کهوت چوومه مائی پورم، ئه وانیش له شوینه کهی خویمان نه مابوون، که سیک سوراخیانی نه ده زانی، له هر که سیک ئه و شارهم ده پرسى کهس نه دیده ناسین، تا کو ئه م له حزه یه ش براهه م نه دوزینه وه.

دلّم ترساو که وتمه بیر کردنه وه و پرسیار کردن له خودی خۆم:

بۆ ده بیته ههردوو کمان ئه و ئه نگوستیله یه به ئه نگوستیله یه دایکی خۆمان بزانی؟! ته نانهت ناوی دایک و باوکی شمان هه مان ناوی یه کتریان هه بیته! ته نانهت ناوی گونده که شمان هه مان ناوی لی بیته، ئه وه چ نه یینه که و ئیمه نایزانی، ئه و ده لیته برایه کم هه بوو چه ند پۆژیک بهر له شالاهه که سه فه ری شاری کردبوو بۆ مائی پوری! خو منیش هه مان ناوی براهه ییم لییه و چه ند پۆژیکیش بهر له شالاهه که سه فه ری شارم کردبوو بۆ مائی پورم، خوشکه بچووکه کهی منیش هه مان ناوی ئه وی لییه و جار جاره ش هه ست به وه ده که م ره نگیشیان له یه که ده چیته، تۆ بلئی ئیمه خوشک و برای یه کتر نه بین و به ریکه کهوت نه گه یشتبیتینه وه به یه که و یه کترمان نه ناسیبیتنه وه!

هه موو ئه و پرسیار و بیر کردنه وانیه ی نئو قولای دلّی خۆم بۆی گپرایه وه و پییم گوت: من هه ست ده که م ئیمه خوشک و برای یه کترین، چونکه ناوی دایک و باو کمان هه مان ناوی یه کترین لییه، ئه وه شم پی گوت تۆ برایه که هه بووه بهر له شالاهه که له شاردا بووه له مائی پورت، خو منیش هه مان ناوی براهه تم لییه و ئه و کاته له شاردا بووم له مائی پورم، منیش خوشکیکم به ناوه کهی تۆ هه بوو له گه ل دایکم و باو کم بهر شالاهه که کهوت، تۆش ده لیته بهر شالاهه که کهوتبوویت، به لام فرۆشراوی به ماله شیخیک و دواتر هه لاتوویت.

کاتی ئه و قسانه م بۆی گپرایه وه هه ستم کرد دلّی توندبوو، شله ژا و چاوه کانی پرپوون له ئاو، پاشان بورایه وه، هینده ی پیته چوو هاته وه هۆشخوی و ته ماشای نئو کونه کهی کرده وه و ده سستی کرده وه به گریان، چاوه کانمان به رانبه ره یه کدی مۆله ق

وهستان و هه ستم کرد چرکه به چرکه ژیانم ره وتی ئاسایی خوئی نامینیت و ده گۆریت، ئه ویش به چاوی پر له فرمیسک و گریانه وه گوتی:

منیش هر وه کو تۆ بیر له م پووداوه ده که مه وه و گومان خه ریکه ده مخوات، هه ست ده که م له پیش چاوم ده گۆریت و له هاوسه ره وه ده بیته وه به برام، ده بیته به و که سه ی هه میسه به هیوا ی ئه وه وه بووم جاریکی دیکه به یه کتر ناشنابینه وه، ئیستا که هه ست ده که م هیوا که م وا دیته دی و به یه کدی شاد ده بیته وه.

له نئو باخچه کهی نزیکماندا بیلیکمان هاورد بۆ ئه وه ی کونه کهی پی هه لدرین، کونه که مان هه لدری و تاده هات قولتر ده بوو، خه ریک بوو له دوزینه وهی هر شتی که پی ئومید بین، ویستمان ده ست له هه لگۆلینی هه لگرین، به لام هیژیک له سه رووی ئیراده ی خۆمانه وه ناچار ی ده کردین کونه که هه لدرین، کاتی هه لدرینی کونه که مان له نئوان خۆماندا دابه ش کردبوو، که که شمان به چه سه سانه وه سه یری ئیمه ی ده کرد و هیچی نه ده گوت، پیم وابیت نه یه زانی ئیمه خه ریکی چین، له پریکدا ده می بیله که بهر شتیکی ره ق کهوت، ئومیدیک کهوته دلّمه وه، به هیواشی به یه که وه خۆله کهی سه ر شته که مان لادایه لایه کی تره وه، چه ند ته رمیک بوون، هه ندی له جله کانیاں ورد بووینه وه، چه ند ژن و پیاویک بوون، دواتر به ئاسپایی ده ستم برده گیرفانی ته رمیکه وه، ناسنامه یه کی کۆن و تۆزاویم تیدا ده رهینا، به حال ده خویندرا یه وه، ماوه یه که به خویندنه وه ی ناسنامه که خه ریک بووم، دواتر بۆم ده رکهوت که پوویکیان ناوی ته واوی باو کم و پووه که ی تریشی ناوی ته واوی دایکی به سه ره وه بوو، به هه ر شیوه یه که بوو وینه که شیمان ناسیه وه، وینه ی باو کمان بوو. چاله که مان پر کرد له ده نگی گریان، له نئو ده نگی گریاندا گویم لی بوو که چه که مان ده یگوت: باوکه، دایکه .. ئیوه خه ریکی چین؟ بۆچی ده گرین؟

له ۲۰۰۳/۱۱/۱۲ تا کو ۲۰۰۷/۱۱/۳۰